

RAPPORT

De administratieve lasten in België voor het jaar 2004

Eindrapport

Lies Janssen
Chantal Kegels
Frédéric Verschueren

December 2005

**Federaal
Planbureau**

Economische analyses en vooruitzichten

Kunstlaan 47-49

B-1000 Brussel

Tel.: (02)507.73.11

Fax: (02)507.73.73

E-mail: contact@plan.be

URL: <http://www.plan.be>

.be

De administratieve lasten in België voor het jaar 2004

Eindrapport

Lies Janssen
Chantal Kegels
Frédéric Verschueren

December 2005

Inhoudstafel

	Dankwoord	1
I	Inleiding	3
II	Methodologie	5
	A. Kader van de enquête	5
	B. De beperkingen van het schatten via een enquête	5
	C. Draagwijdte van de enquête	7
	D. De vragenlijsten	7
	E. De steekproef	10
III	Resultaten van het onderzoek bij de ondernemingen	13
	A. De kost van de administratieve verplichtingen	13
	1. Omschrijving	13
	2. De resultaten	14
	B. De kwaliteit van de regelgeving	24
	1. Omschrijving	24
	2. De resultaten	25
	C. De kwaliteit van de bevoegde administratie	27
	1. Omschrijving	27
	2. De resultaten	27
	D. Mening over de vereenvoudiging en e-governmentprojecten en evaluatie van vereenvoudigingsvoorstellen	28
	1. Omschrijving	28
	2. De resultaten	29
	E. Besluit	35
IV	Resultaten van de enquête over de administratieve lasten bij de zelfstandigen	37
	A. De kosten van de administratieve verplichtingen	37
	1. Omschrijving	37
	2. Resultaten	37
	B. De kwaliteit van de regelgeving	46
	1. Omschrijving	46
	2. De resultaten	46

	C. De kwaliteit van de Administratie	48
	1. Omschrijving	48
	2. De resultaten	48
	D. Mening over vereenvoudiging en e-governmentprojecten en evaluatie van de vereenvoudigingsvoorstellen	50
	1. Omschrijving	50
	2. De resultaten	50
	E. Besluit	55
V	Vergelijking van de resultaten uit de enquêtes van de jaren 2000, 2002 en 2004	57
	A. Inleiding	57
	B. Vergelijking van de resultaten: de ondernemingen	58
	1. De kosten van de administratieve verplichtingen	58
	2. De kwaliteit van de administratieve verplichtingen	61
	C. Vergelijking van de resultaten: de zelfstandigen	63
	1. De kost van de administratieve verplichtingen	63
	2. De kwaliteit van de administratieve verplichtingen	67
	D. Conclusie	69
VI	Algemeen besluit	71
BijlageI	Definitie van de administratieve lasten volgens de regelgeving	75
BijlageII	Schattingsmethode	77
BijlageIII	Sensitiviteitsanalyse	79
BijlageIV	De vragenlijst gericht naar de ondernemingen over de administratieve lasten inzake fiscaliteit	81

Dankwoord

Dit rapport zou niet tot stand gekomen zijn zonder de medewerking van heel wat mensen. Voor deze mensen hier een woord van dank. De heer Jean-Pierre Georges en zijn team van het N.I.S. voor het actualiseren van de steekproef en de populatie, de informaticacel van het Federaal Planbureau voor het elektronisch beheer van de enquête en de internetsite, de leden van de Algemene Diensten van het Federaal Planbureau voor hun onmisbare logistieke steun bij de tot stand komen van de enquête, de jobstudenten voor de telefonische oproepen, Béatrice Duquet die altijd bereid is haar kennis en kunde op het vlak van lay-out ter beschikking te stellen en ten slotte alle ondernemingen en alle zelfstandigen die aan de enquête hebben deelgenomen.

Inleiding

Op vraag van de ministerraad en in samenwerking met de Dienst voor Administratieve Vereenvoudiging heeft het Federaal Planbureau voor het jaar 2004 een raming gemaakt van de kosten die verband houden met de administratieve lasten die wegen op de ondernemingen en de zelfstandigen in België. De raming is gebaseerd op een nationale enquête bij een representatief aantal ondernemingen en zelfstandigen. De methodologie is dezelfde als die in de vorige enquêtes die peilden naar de administratieve lasten voor het jaar 2000 en 2002. Naast het kwantitatieve deel bevat de enquête ook een belangrijk kwalitatief luik waarin de mening van de zelfstandigen en de ondernemingen over de problematiek van administratieve lasten aan bod komt. Dit rapport stelt de resultaten voor van de enquête die plaatsvond tussen 1 juni en 31 augustus 2005.

Het eerste deel herhaalt in het kort welke methodologie wordt gebruikt om de omvang van de administratieve lasten te ramen en gaat na wat de beperkingen van die werkwijze zijn. Een meer gedetailleerde beschrijving kunt u vinden in Planning Paper 92 over de administratieve lasten in België voor het jaar 2000¹.

In het tweede deel gaan we dieper in op de resultaten van de rondvraag over de administratieve lasten van de ondernemingen. Een eerste onderdeel is gewijd aan de analyse van de totale kosten van de administratieve lasten die op de ondernemingen wegen en van de twee onderliggende componenten: de interne en de externe kosten. Verder geven de ondernemingen ook hun mening over de evolutie van de administratieve lasten gedurende de afgelopen twee jaar. Een tweede onderdeel analyseert kwaliteitsindicatoren van de regelgeving op zich en het volgende onderdeel behandelt kwaliteitsindicatoren voor de administratie die verantwoordelijk is voor de toepassing van de regelgeving. In een laatste onderdeel wordt onderzocht hoe de ondernemingen het proces van administratieve vereenvoudiging ervaren. Er wordt gevraagd naar hun kennis, hun gebruik en hun tevredenheid omtrent dertien concrete projecten ter vereenvoudiging. Er wordt tevens een beoordeling gevraagd van acht voorstellen van administratieve vereenvoudiging.

In het derde deel van dit rapport worden de resultaten voorgesteld van de enquêtes gericht aan de zelfstandigen in België. Dat deel volgt dezelfde onderverdeling als het voorgaande deel over de ondernemingen.

1. Planning Paper 92 "De administratieve lasten in België voor het jaar 2000", kan men downloaden vanop de rubriek publicaties van de website van het Federaal Planbureau (www.plan.be).

Het vierde deel vergelijkt de resultaten van de drie opeenvolgende enquêtes die door het Federaal Planbureau werden georganiseerd. Na een korte inleiding wordt in een eerste onderdeel de vergelijking gemaakt van de resultaten 2000/2002/2004 voor de ondernemingen en een tweede onderdeel richt zich op de vergelijking van deze resultaten voor de zelfstandigen.

Het laatste deel geeft de conclusies weer van dit rapport.

Methodologie

A. Kader van de enquête

Op vraag van de ministerraad en in samenwerking met de Dienst voor Administratieve Vereenvoudiging (DAV) voert het Federaal Planbureau om de twee jaar een raming uit van de kosten van de administratieve lasten die wegen op de ondernemingen en de zelfstandigen in België. Die raming is gebaseerd op een nationale enquête bij een representatief aantal ondernemingen en zelfstandigen. De eerste nationale enquête liep van 15 maart tot 1 juli 2001 en behandelde de administratieve lasten voor het jaar 2000. De tweede enquête, die plaatsvond tussen 1 juni en 31 augustus 2003, bestudeerde de administratieve lasten voor het jaar 2002. De derde enquête betreft de administratieve lasten voor het jaar 2004 en werd georganiseerd tussen 1 juni 2005 en 31 augustus 2005. Voor al de enquêtes is éénzelfde methodologie gebruikt en een gelijkwaardige steekproef van ondernemingen en zelfstandigen. De steekproef werd bij elke rondvraag geactualiseerd zodat deze representatief blijft voor de bevroegde populatie.

Een eerste belangrijke bemerking is dat de verkregen resultaten enkel betrekking hebben op de ondernemingen en de zelfstandigen en geen enkele indicatie geven over de administratieve lasten van de burgers. Bovendien omvat de enquête slechts drie categorieën van administratieve lasten voor de ondernemingen, namelijk tewerkstelling, milieu en fiscaliteit, en zijn er voor de zelfstandigen² slechts twee domeinen opgenomen: milieu en fiscaliteit. Deze domeinen vormen echter het leeuwendeel van de totale administratieve lasten die op ondernemingen en zelfstandigen wegen. Verder moet worden opgemerkt dat specifieke of eenmalige administratieve lasten, zoals bij de oprichting van een onderneming, hier niet in aanmerking worden genomen³. Ten slotte kan op basis van de enquête niet met zekerheid worden bepaald welke overheid aan de oorsprong ligt van de administratieve lasten (federale, regionale, provinciale,...), zelfs niet indien een dergelijke vraag in de enquête wordt opgenomen.

B. De beperkingen van het schatten via een enquête

Een enquête bij een representatief aantal ondernemingen en zelfstandigen is de meest gebruikte methode om de totale kosten van de administratieve lasten te

-
2. Rekening houdend met het feit dat een zelfstandige in deze studie gedefinieerd wordt als een persoon zonder werknemers, werd hem geen vragenlijst over tewerkstelling toegestuurd.
 3. Bijlage I geeft toelichting bij de preciese inhoud van de administratieve lasten voor elk behandeld regelgevingsdomein.

ramen. De resultaten van de enquête worden geëxtrapoleerd over het geheel van de economie. Die werkwijze kent zowel voordelen als nadelen (tabel 1).

TABEL 1 - Voordelen en nadelen van het schatten via een enquête

Voordelen	Nadelen
Wie echt geïnteresseerd is, zal informatie verstrekken. Men beschikt over een voldoende grote antwoordtermijn om eventueel extra inlichtingen te kunnen inwinnen.	De verstrekte informatie is subjectief.
De statistische steekproefmethoden zijn goed gekend.	Het invullen van de vragenlijst is een bijkomende administratieve last.
De procedures kunnen worden gestandaardiseerd, wat de kosten van de terugkerende procedure vermindert.	Er kan een neiging zijn om de resultaten te overschatten omdat het voor de ondernemingen en zelfstandigen moeilijk is om een onderscheid te maken tussen administratieve lasten die opgelegd worden door de overheid en lasten die voortkomen uit het beheer van de onderneming
De resultaten worden weergegeven met een betrouwbaarheidsinterval.	Marginale administratieve vereenvoudigingen worden niet snel gedetecteerd omdat ondernemingen en zelfstandigen hun mening slechts aanpassen wanneer er grote wijzigingen gebeuren.
Het gebruik van moderne communicatietechnieken is mogelijk. De kosten van dit soort enquêtes liggen beduidend lager dan van de meeste andere onderzoeksmethoden.	Er kunnen afwijkingen in de resultaten sluipen indien enkel die ondernemingen of zelfstandigen antwoorden die hun administratieve verplichtingen het efficiëntst vervullen of indien ondernemingen of zelfstandigen hun administratieve lasten overschatten om zo de druk op het proces van administratieve vereenvoudiging te vergroten.

Ter herinnering, de enquête omvat het geheel van administratieve lasten die op de ondernemingen en zelfstandigen wegen, ongeacht de instantie die verantwoordelijk is voor de administratieve verplichtingen (Europese, federale, gewestelijke, maatschappelijke, provinciale of gemeentelijke).

Het is voor de ondernemingen en zelfstandigen vaak moeilijk een onderscheid te maken tussen de administratieve lasten die voortkomen uit een wettelijke administratieve verplichting en de lasten die voortkomen uit het dagelijks beheer van een onderneming. Zo is een accurate boekhouding noodzakelijk voor een goed bedrijfsbeheer, maar ook om te kunnen voldoen aan de fiscale verplichtingen. Het is echter niet duidelijk of de onderneming de kosten voor het voeren van een boekhouding al dan niet beschouwt als een administratieve last. Op dezelfde manier zou de afschaffing van alle administratieve uitgaven niet leiden tot het verdwijnen van alle administratieve kosten bij de ondernemingen en de zelfstandigen. Zij zullen immers, voor het management, bepaalde informatie over hun activiteiten blijven bijwerken. De aldus geraamde kosten van de administratieve lasten omvatten dus een vast deel waaraan de onderneming sowieso moet voldoen, ook zonder regelgeving.

Gelet op de hoger vermelde beperkingen, is de raming van de omvang van de administratieve lasten geen exacte becijfering, maar die moet eerder geïnterpreteerd worden als een grootteorde. Zo kan men via deze indicator te weten komen of de totale administratieve kosten dichterbij 2 % dan bij 5 % van het bbp liggen. Samengevat kunnen we dus stellen dat de verkregen resultaten, vooral die uit het kwantitatieve luik, met enige voorzichtigheid moeten worden geïnterpreteerd.

C. Draagwijdte van de enquête

De enquête is opgesteld voor een populatie van ondernemingen en zelfstandigen die actief waren in België in de loop van het jaar 2004, zoals ze voorkomen in het gegevensbestand van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (N.I.S.).

De enquête omvat drie grote regelgevingsdomeinen: milieu, fiscaliteit en tewerkstelling.

Er werden hiervoor drie soorten vragenlijsten opgesteld:

- Een vragenlijst over de administratieve lasten inzake fiscaliteit,
- Een vragenlijst over de administratieve lasten inzake milieu,
- Een vragenlijst over de administratieve lasten inzake tewerkstelling.

De ondernemingen uit de steekproef hebben één van de drie vragenlijsten ontvangen. De zelfstandigen uit de steekproef ontvingen ofwel de vragenlijst over fiscaliteit, ofwel de vragenlijst over milieu, aangezien een zelfstandige in deze studie per definitie geen werknemers heeft⁴.

D. De vragenlijsten

Voor de drie behandelde regelgevingsdomeinen bestaat elke vragenlijst uit drie grote luiken. Ten eerste een kwantitatief luik op basis waarvan een monetaire raming van de administratieve lasten kan worden gemaakt. Vervolgens een kwalitatief luik waarin de mening en de kennis van de ondernemingen en de zelfstandigen over de administratieve lasten aan bod komen en ten slotte een luik dat rechtstreeks gekoppeld is aan het lopende proces van administratieve vereenvoudiging en aan concrete vereenvoudigingen, alsook aan de wensen van de ondernemingen en zelfstandigen op dat vlak. Dit laatste luik werd geactualiseerd en vervolledigd sinds de vorige enquête. In samenwerking met de Dienst voor Administratieve Vereenvoudiging en de Staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging werden bijkomende vragen ingevoerd over het gebruik van elektronische communicatie en over nieuwe maatregelen ter bevordering van de vereenvoudiging. Een voorbeeld van een vragenlijst is weergegeven in bijlage IV.

Het kwantitatief luik omvat een reeks vragen en antwoorden op basis waarvan de totale kosten van de administratieve verplichtingen kunnen worden berekend. Die totale kosten bestaan uit de som van de interne en de externe kosten. De interne kosten zijn de uren die door het personeel of de zelfstandige besteed worden aan het vervullen van de formaliteiten. Die uren worden gevaloriseerd aan de hand van de gemiddelde uurloonkosten, die uit de enquête resulteren. De externe kosten omvatten de uitgaven voor uitbesteding die nodig zijn om aan de administratieve verplichtingen te voldoen. De som van de interne en externe kosten vormt de totale administratieve kosten van een onderneming

4. Een onderneming of een zelfstandige kon slechts één vragenlijst ontvangen om zo de druk van de administratieve lasten voor het invullen van de enquête te beperken.

of een zelfstandige. De totale kosten in elke vragenlijst worden vervolgens geëxtrapoleerd over de totale populatie van zelfstandigen en ondernemingen⁵.

Er werd de ondernemingen en de zelfstandigen ook gevraagd een indicatie te geven over de verdeling van de tijd die wordt besteed aan de administratieve lasten op vlak van de regelgeving die bevroegd wordt.

Voor de vragenlijst inzake fiscaliteit is de volgende opdeling mogelijk:

- * Provinciale en lokale belastingen,
- * Regionale belastingen,
- * Personen-, rechtspersonen- en vennootschapsbelastingen,
- * BTW,
- * Douane- en accijsrechten,
- * Diverse andere belastingen.

Voor de enquête over de tewerkstelling is de onderverdeling als volgt:

- * Loon- en bijdrageadministratie,
- * Welzijn op het werk,
- * Arbeidstijd en overleg werknemers,
- * Statistieken,
- * Sociale uitkeringen en rechten.

De categorieën waarin de kosten inzake milieu opgedeeld kunnen worden, zijn:

- * Lokale bevoegdheden (ophaling afval, gemeentelijke milieureglementen, ...),
- * Regionale bevoegdheden - milieu (milieuvergunningen, afvalverwerking, lucht- en waterverontreiniging, milieu(jaar)verslagen ,...),
- * Regionale bevoegdheden - stedenbouw en ruimtelijke ordening (bouwvergunningen, monumenten en landschappen, ...),
- * Federale bevoegdheden (productnormen, in-, uit & doorvoer van afval, dierenwelzijn, ioniserende straling, radioactief afval, ...).

Een volgende vraag aan de ondernemingen en zelfstandigen betrof hun mening over de evolutie van de administratieve lasten gedurende de voorbije twee jaar (2003 en 2004).

De kwalitatieve indicatoren werden gegroepeerd in twee grote categorieën: indicatoren voor de kwaliteit van de regelgeving op zich en indicatoren voor de kwaliteit van de contacten met de administraties die verantwoordelijk zijn voor de toepassing van de regelgeving. De vraagstelling is gelijkaardig voor de twee categorieën: de onderneming of de zelfstandige moet zijn mening geven over een

5. De verschillende stappen worden toegelicht in bijlage II.

aantal stellingen door een van de volgende mogelijkheden aan te kruisen: volkomen eens, min of meer eens, eerder niet akkoord, helemaal niet akkoord of geen mening.

Voor de kwaliteit van de regelgeving gaat het om de volgende stellingen:

- * De regelgevingen worden u meegedeeld voordat ze zijn goedgekeurd,
- * Ze zijn gemakkelijk te begrijpen,
- * Hun doelstellingen zijn duidelijk,
- * Ze zijn voldoende aangepast aan alle omstandigheden,
- * Ze worden u tijdig genoeg meegedeeld opdat ze nageleefd kunnen worden,
- * Ze vertonen een goede onderlinge samenhang,
- * Ze gaan gepaard met adequate en duidelijke informatie.

Wat betreft de kwaliteit van de contacten met de administraties, gaat het om de volgende stellingen:

- * Het is gemakkelijk te weten tot welke dienst men zich moet wenden,
- * Het is gemakkelijk om in contact te treden met de bevoegde dienst/administratie,
- * De administratie geeft nauwkeurige antwoorden,
- * De administratieve beslissingen zijn duidelijk gemotiveerd,
- * De administratie antwoordt binnen een voorziene termijn,
- * De antwoorden zijn steeds dezelfde, ongeacht de contactpersoon,
- * De verkregen antwoorden beantwoorden aan uw behoeften.

Het laatste luik focust op de manier waarop ondernemingen en zelfstandigen de vereenvoudiging van de administratieve procedures zelf ervaren. Het luik bestaat uit twee delen: het eerste deel peilt naar het gebruik en de kennis van lopende vereenvoudigingen en het tweede deel vraagt de mening van de ondernemers en zelfstandigen over vereenvoudigingsvoorstellen.

De mening van de ondernemingen en zelfstandigen werd gevraagd over dertien vereenvoudigingen en e-governmentprojecten van de federale en regionale overheden:

- * Afschaffing van de visumplicht en van de papieren boekhouding,
- * Vereenvoudiging van de bekendmakingsverplichtingen en van de oproep tot een algemene aandeelhoudersvergadering,
- * Mogelijkheid tot invoering van elektronische facturen,
- * Verhoging van de drempel voor de driemaandelijke BTW-aangifte,
- * Veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en invoering van de Kruispuntbank van Ondernemingen, de KBO,
- * Afschaffing van papieren attesten voor overheidsopdrachten,

- * Onmiddellijke aangifte van tewerkstelling (Dimona),
- * Multifunctionele aangifte sociale zekerheid (DMFA),
- * Elektronische aangifte sociale risico's (ASR),
- * Tax-on-web,
- * Elektronische BTW-aangifte (Edivat en Intervat),
- * Elektronische aangifte bedrijfsvoorheffingen,
- * Integraal Milieujaarverslag (IMJV),

Voor elk van die projecten werd gevraagd naar de kennis terzake, het gebruik dat ervan gemaakt wordt en de tevredenheid erover.

Voor acht vereenvoudigingsvoorstellen is gepeild naar het belang dat de ondernemingen en zelfstandigen eraan hechten:

- * Vereenvoudiging van de vergunningsaanvragen,
- * Verdere uitbouw van de ondernemingsloketten voor administratieve formaliteiten,
- * Vermindering en vereenvoudiging van statistieken,
- * Verkorten van de archiveringstermijnen en meer mogelijkheden tot elektronische archivering,
- * Invoering van de elektronische aangifte voor de vennootschapsbelasting,
- * Automatisering van de bekendmaking van overheidsopdrachten,
- * Invoering van vaste termijnen in de procedures,
- * Afschaffing van het automatisch opsturen van bewijsstukken.

Het antwoorden kon gebeuren op twee manieren: papieren versie terugsturen in de voorgefrankeerde enveloppe, ofwel elektronisch via een hiervoor ontwikkelde website. 44 % van de ondernemingen en 31 % van de zelfstandigen kozen voor de elektronische weg.

E. De steekproef

Op basis van een steekproef die representatief is voor de populatie en die opgesteld werd door het N.I.S. hebben niet minder dan 2 683 ondernemingen via de post één van de drie vragenlijsten ontvangen en kregen 3 286 zelfstandigen de vragenlijst over milieu of fiscaliteit.

De steekproef van de ondernemingen werd onderverdeeld in drie grootteklassen (klein, middelgroot en groot) en in twee activiteitencategorieën (industrie en diensten). De steekproef bij de zelfstandigen werd onderverdeeld in vier activiteitencategorieën (landbouw, industrie, bouw en diensten).

Zonder rekening te houden met de stratificatie, werd een steekproef opgesteld die representatief is voor de populatie van ondernemingen en zelfstandigen in de drie Belgische gewesten (Vlaams, Waals en Brussels Hoofdstedelijk Gewest).

Het antwoordpercentage op de enquête ligt lager dan bij de bevraging in 2003, maar toch hoger dan het responsniveau op de enquête over de administratieve lasten in 2000⁶; 19,4 % van de ondernemingen en 12,3 % van de zelfstandigen hebben de vragenlijst ingevuld.

6. Het antwoordpercentage bedroeg in 2000 15,3 % voor de ondernemingen en 7,5 % voor de zelfstandigen, terwijl het in 2002 respectievelijk 23,3 % en 16,6 % bedroeg.

Resultaten van het onderzoek bij de ondernemingen

In dit deel worden de resultaten voorgesteld van de enquête die werd gehouden bij een representatieve steekproef van Belgische ondernemingen. Het betreft enerzijds een kwantitatief luik waarin de kosten van de administratieve lasten worden geraamd en anderzijds een kwalitatief luik waarin dieper wordt ingegaan op de meningen van de ondernemingen over de kwaliteit van de regelgeving en de kwaliteit van de bevoegde administratie. Vervolgens worden de kennis, het gebruik en de tevredenheid omtrent een aantal administratieve vereenvoudiging en e-governmentprojecten onderzocht. Ten slotte wordt de populariteit van een aantal administratieve vereenvoudigingsvoorstellen nagegaan.

A. De kost van de administratieve verplichtingen

1. Omschrijving

De kosten van de administratieve lasten bij de ondernemingen worden hier gedefinieerd als de kosten van de procedures en de verplichtingen die wegen op de onderneming en die ze ofwel zelf vervullen ofwel aan een externe dienst uitbesteden om de regelgevingen inzake fiscaliteit, milieu en tewerkstelling na te leven. Die administratieve kosten worden uitgedrukt in euro en omvatten dus zowel de tijd als de middelen die de onderneming zelf en/of de externe diensten nodig hebben om de regelgeving te begrijpen, de inlichtingen te verzamelen, te verwerken, voor te stellen of te bewaren, alsook om de nodige formulieren in te vullen. Zo omvatten ze bijvoorbeeld de administratie voor de belastingsaangifte, maar de betaling van de belastingen op zich mag niet gezien worden als een administratieve kost. De uitgaven voor de aankoop van machines of installaties om aan de regelgeving te voldoen, worden ook niet beschouwd als administratieve kosten.

De totale kosten van de administratieve lasten zijn samengesteld uit interne en externe kosten. De interne kosten zijn de uren die het personeel besteedt aan het vervullen van de administratieve formaliteiten. Die uren worden gevaloriseerd volgens de gemiddelde uurloonkosten die uit de enquête resulteren⁷. De externe kosten omvatten de uitgaven voor een externe dienst die de nodige administratieve formaliteiten voor de onderneming in orde brengt.

7. De berekening gebeurt dus op basis van de eigen uurloonkosten per onderneming.

Om de totale kosten van de administratieve lasten te berekenen, worden de totale kosten van elke enquête (berekend als de som van de interne en de externe kosten) samengeteld en worden die totale kosten (als de som van de drie regelgevingsdomeinen) geëxtrapoleerd over de totale populatie van ondernemingen, rekening houdend met het aantal ondernemingen dat zich in elke klasse van de steekproef bevindt (zie bijlage II voor meer informatie over het relatieve belang van elke klasse).

De resultaten van de enquête worden ook voorgesteld volgens de grootte van de ondernemingen (klein, middelgroot en groot). Om die informatie juist te interpreteren, moet rekening worden gehouden met het totaal aantal ondernemingen per grootteorde: 170 412 ondernemingen hebben 1 tot 9 werknemers (klein), 27 696 ondernemingen hebben tussen 10 en 249 werknemers (middelgroot) en 900 grote ondernemingen ten slotte hebben meer dan 249 werknemers.

2. De resultaten

a. De totale kost

De administratieve lasten veroorzaakt door de regelgevingen inzake tewerkstelling, fiscaliteit en milieu die op de ondernemingen wogen gedurende het jaar 2004, worden geraamd op 4,91 miljard euro, hetzij 1,73 % van het bbp. Tabel 2 geeft de opdeling van dat bedrag in interne en externe kosten. Hieruit blijkt dat het aandeel van de interne kosten in de totale kosten hoger is dan dat van de externe kosten, respectievelijk 55 % en 45 % van de totale kosten.

TABEL 2 - Totale kosten van de administratieve verplichtingen voor de ondernemingen in 2004

Aantal ondernemingen	Soort kosten	In miljard euro	In % van het bbp
203 170	Totale kosten	4,91	1,73 %
	(betrouwbaarheidsinterval) ^a	(3,34 - 6,47)	(1,18 % - 2,28 %)
	Interne kosten	2,70	0,95 %
	Externe kosten	2,21	0,78 %

a. De cijfers tussen haakjes geven het 90 %-betrouwbaarheidsinterval weer van de totale kosten voor de administratieve procedures. Dit betekent dat er 9 kansen op 10 zijn dat de werkelijke waarde van de kosten zich binnen het gegeven interval bevindt.

Gelet op het groot aantal kleine ondernemingen in de Belgische populatie van ondernemingen⁸, vormen de administratieve lasten die wegen op deze ondernemingen het grootste aandeel in de totale administratieve kosten, namelijk 47 %. Daartegenover staat 43 % voor de middelgrote ondernemingen en slechts 10 % voor de grote ondernemingen.

Uit tabel 3 blijkt dat bij de middelgrote en grote ondernemingen het aandeel van de interne kosten groter is dan dat van de externe kosten, terwijl bij de kleine bedrijven het omgekeerde geldt.

8. 86 % van de Belgische ondernemingen zijn 'kleine ondernemingen', hier gedefinieerd als ondernemingen met 1 tot 9 werknemers.

TABEL 3 - Verdeling van de totale kosten volgens ondernemingsgrootte en aard van de kosten (in miljard euro en als %)

Grootte	Totale kosten (in miljard euro)	% van de totale lasten	Soort kosten	Miljard euro
Klein	2,31	47 %	Interne kosten	1,10
			Externe kosten	1,21
Middelgroot	2,11	43 %	Interne kosten	1,29
			Externe kosten	0,82
Groot	0,49	10 %	Interne kosten	0,31
			Externe kosten	0,18
Totaal	4,11	100 %	Interne kosten	2,70
			Externe kosten	2,21

In tabel 4 wordt een verdeling gemaakt van de totale gemiddelde kosten (niet geëxtrapoleerd) per regelgevingsdomein. Daaruit blijkt dat de administratieve lasten die voortkomen uit de tewerkstellingsregelgeving het grootste aandeel hebben in de totale kosten. Dit komt door het grote belang van die administratieve lasten voor de grote ondernemingen uit de industriële sector en de dienstensector.

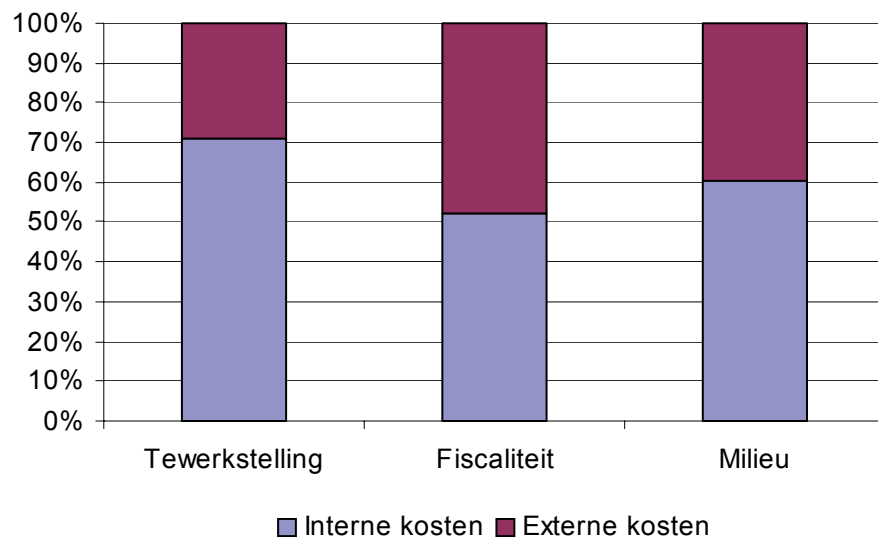
TABEL 4 - Verdeling van de totale kosten per type van regelgeving

Regelgeving	% van de totale kosten
Tewerkstelling	58,5 %
Fiscaliteit	30,3 %
Milieu	11,1 %

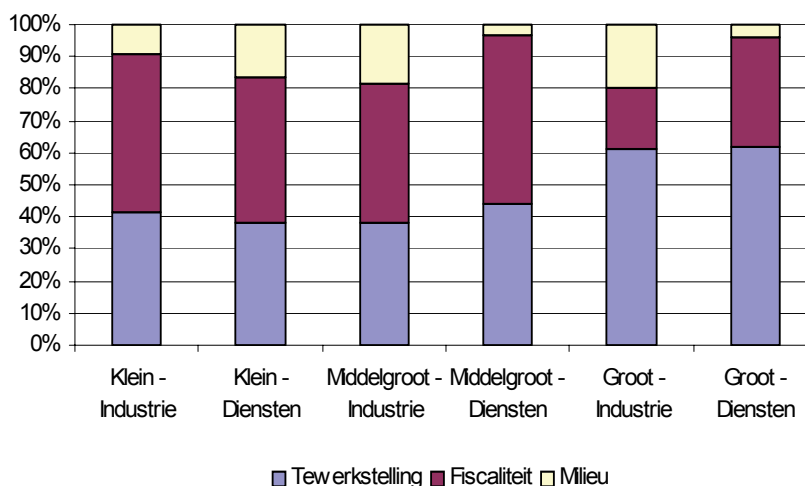
De resultaten zijn gebaseerd op het gemiddelde van de antwoorden uit de steekproef.

Als we de totale kosten opsplitsen in interne en externe kosten per regelgevingsdomein en dit weergeven in een grafiek (figuur 1) zien we dat de interne kosten duidelijk een groter aandeel hebben in de totale kosten dan de externe kosten. Die vaststelling geldt voor de drie regelgevingsdomeinen. Ondernemers doen echter steeds meer een beroep op externe diensten (boekhouders, advocaten, consultants, ...) om hen te helpen bij de administratieve procedures, vooral inzake fiscaliteit en milieu.

FIGUUR 1 - Verdeling van de interne en externe kosten volgens regelgeving

Figuur 2 toont het relatieve belang van elk regelgevingsdomein voor elke ondernemingsgrootte uit de steekproef. Terwijl de tewerkstellingsregelgeving het grootste aandeel vormt in de administratieve lasten voor de grote ondernemingen, ongeacht hun activiteit, is de fiscale regelgeving de belangrijkste bron van administratieve kosten voor alle andere klassen uit de steekproef. Dit komt natuurlijk doordat administratieve lasten inzake tewerkstelling afhankelijk zijn van het aantal werknemers. Voor bijna alle klassen genereert de milieuregelgeving de minste administratieve lasten. Een uitzondering hierop zijn de grote ondernemingen uit de industriële sector, waar fiscaliteit het kleinste deel uitmaakt van de administratieve lasten.

FIGUUR 2 - Verdeling van de totale administratieve lasten volgens ondernemingsgrootte en per regelgeving

Tabel 5 toont hoe de ondernemingen de verdeling van tijd over de tewerkstellingsverplichtingen ervaren. Hieruit blijkt dat de meerderheid van de ondernemingen verklaart dat meer dan 25 % van hun tijd gaat naar loon- en bijdragenadministratie en dat 15 % zelfs denkt dat dit meer dan 75 % van de totale tijd voor de tewerkstellingsadministratie in beslag neemt. Ondernemingen vinden dus dat die categorie de meeste tijd vergt, gevolgd door de categorie arbeidstijd en overleg werknemers (17 % van de ondernemingen besteedt er meer dan 25 % van hun tijd aan en 29 % verklaart er tussen de 11 en 25 % van de tijd voor tewerkstellingsverplichtingen aan te wijden). De volgende tijdrovende verplichtingen in de rij zijn de sociale uitkeringen en rechten en ten slotte de statistieken.

TABEL 5 - Verdeling van de tijd over de tewerkstellingsverplichtingen, in % van de verkregen antwoorden⁹

Tijdsbesteding in % :	0	1 tot 10	11 tot 25	26 tot 50	51 tot 75	76 tot 100
Loon- en bijdrageadministratie	1 %	3 %	15 %	40 %	26 %	15 %
Welzijn op het werk	1 %	62 %	28 %	7 %	1 %	0 %
Arbeidstijd en overleg werknemers	3 %	51 %	29 %	15 %	2 %	0 %
Statistieken	5 %	81 %	12 %	2 %	0 %	0 %
Sociale uitkeringen en rechten	6 %	55 %	31 %	8 %	1 %	0 %

De tijdsverdeling over de fiscale verplichtingen (tabel 6) toont dat het overgrote deel van de ondernemingen (71 % van de verkregen antwoorden) verklaart meer dan 25 % van zijn tijd te besteden aan formaliteiten in verband met de BTW-aangifte. Dat is zonder twijfel de meest tijdrovende categorie van de lasten van fiscale origine. Tweede in de rij is de personen-, rechtspersonen- en vennootschapsbelasting, waarvan 57 % zegt er meer dan een kwart van hun tijd aan te besteden. Op de derde en vierde plaats komen de regionale, provinciale en lokale belastingen. Diverse belastingen en de douane- en accijnsrechten

9. Op deze vraag werden 144 antwoorden gegeven.

vervolledigen de rij, maar 56 % van de ondernemingen zegt zelfs geen tijd te besteden aan douane- en accijnsrechten, terwijl geen enkele onderneming meer dan 50 % van haar tijd besteedt aan formaliteiten in verband met diverse andere belastingen.

TABEL 6 - Verdeling van de tijd over de fiscale verplichtingen, in % van de verkregen antwoorden¹⁰

Tijdsbesteding in % :	0	1 tot 10	11 tot 25	26 tot 50	51 tot 75	76 tot 100
Provinciale en lokale belastingen	9 %	75 %	14 %	1 %	1 %	1 %
Regionale belastingen	7 %	74 %	16 %	3 %	0 %	1 %
Personen-, rechtspersonen en vennootschapsbelastingen	4 %	15 %	25 %	45 %	7 %	5 %
BTW-aangifte	7 %	7 %	15 %	52 %	13 %	6 %
Douane- en accijnsrechten	56 %	28 %	6 %	8 %	2 %	1 %
Diverse andere belastingen	28 %	59 %	11 %	2 %	0 %	0 %

Voor de milieuregelgeving ten slotte, toont tabel 7 hoe de ondernemingen de verdeling van de tijd over de milieuverplichtingen ervaren. 66 % van de ondernemingen zegt meer dan 25 % van hun tijd te besteden aan regionale, milieu bevoegdheden en 44 % van de ondernemingen denkt dat meer dan een kwart van hun tijd gaat naar verplichtingen die voortvloeien uit lokale bevoegdheden. Regionale bevoegdheden in verband met stedenbouw en ruimtelijke ordening lijken minder tijdrovend te zijn, daar 23 % zegt er geen tijd aan te besteden en geen enkele firma denkt er meer dan driekwart van zijn tijd aan te wijden. De federale bevoegdheden ten slotte worden als minst tijdrovend ervaren; 48 % besteedt er absoluut geen tijd aan.

TABEL 7 - Verdeling van de tijd over de milieuverplichtingen, in % van de verkregen antwoorden¹¹

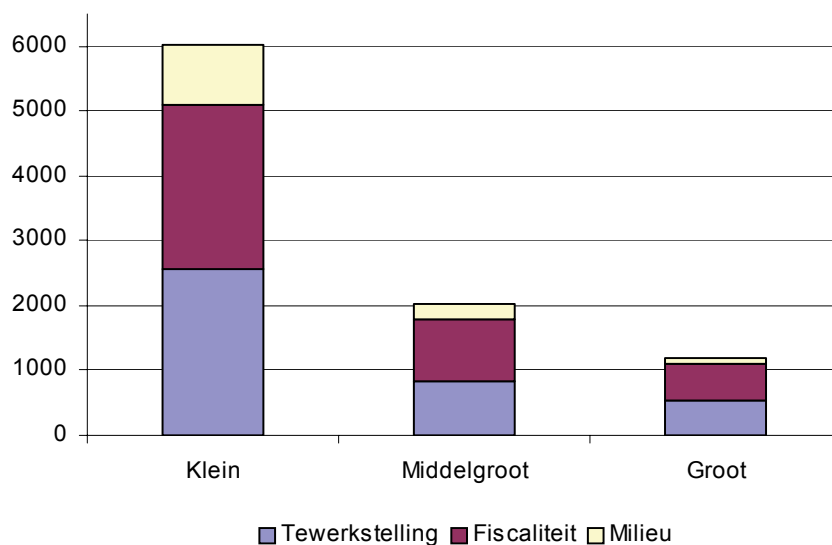
Tijdsbesteding in % :	0	1 tot 10	11 tot 25	26 tot 50	51 tot 75	76 tot 100
Lokale bevoegdheden	2 %	34 %	20 %	23 %	9 %	12 %
Regionale bevoegdheden- milieu	6 %	12 %	16 %	35 %	13 %	18 %
Regionale bevoegdheden - stedenbouw en ruimtelijke ordening	23 %	31 %	22 %	21 %	2 %	0 %
Federale bevoegdheden	48 %	36 %	6 %	7 %	2 %	1 %

Wanneer de gemiddelde totale kost per werknemer bekeken wordt volgens ondernemingsgrootte en regelgeving, kunnen we uit figuur 3 duidelijk afleiden dat de administratieve last per werknemer het hoogst is voor een kleine onderneming (< 10 werknemers). Gegeven dat een deel van de administratieve lasten niet gelinkt is met het aantal werknemers en aangezien het aantal personen in dienst lager is voor de kleine ondernemingen dan voor de grote, lijkt het logisch dat de administratieve last per werknemer daalt met de grootte van de onderneming.

10. 177 antwoorden waren beschikbaar voor deze vraag.

11. Op deze vraag werden 125 antwoorden gegeven.

FIGUUR 3 - Gemiddelde totale kosten per werknemer (in euro)- volgens ondernemingstype en regelgeving

De resultaten zijn gebaseerd op het gemiddelde van de antwoorden uit de steekproef.

De fiscale regelgeving veroorzaakt de grootste administratieve lasten per werknemer, zowel bij de grote als bij de middelgrote ondernemingen. Bij de kleine ondernemingen daarentegen heeft de tewerkstellingsregelgeving het grootste aandeel in de gemiddelde totale kosten per werknemer.

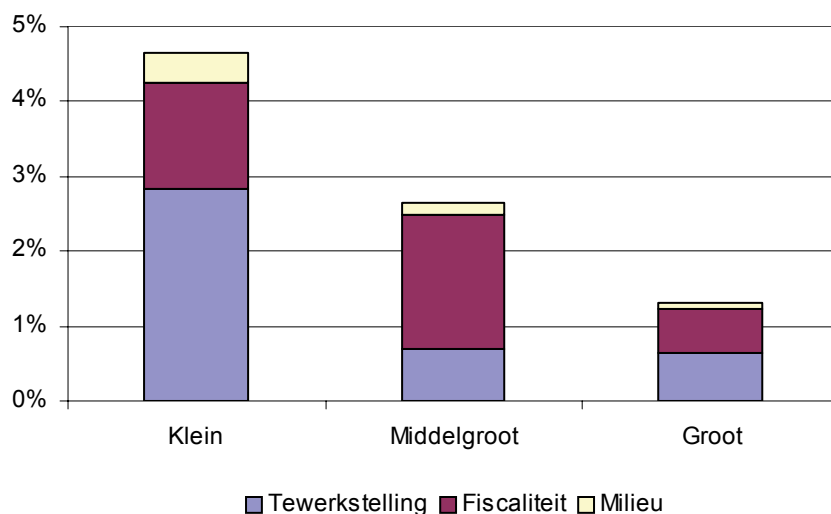
Het feit dat de kleine ondernemingen proportioneel meer te maken krijgen met administratieve lasten, wordt nog duidelijker indien we de administratieve kosten per werknemer berekenen per gewerkt uur in plaats van per jaar¹². De kosten van de administratieve lasten zoals ze in de enquête worden weergegeven, zorgen voor bijkomende uurloonkosten van 3,13 euro voor de kleine ondernemingen, van 1,05 euro voor de middelgrote ondernemingen en van 0,62 euro voor de grote ondernemingen.

De kleine ondernemingen hebben ook de hoogste administratieve lasten indien ze gemeten worden als een percentage van de omzet (figuur 4). Ook hier is er een grote kloof tussen de kleine ondernemingen en de ondernemingen die 10 werknemers of meer hebben, en dit zowel voor ondernemingen in de industriële sector als in de dienstensector.

Uitgedrukt in percentage van de omzet vormen de administratieve lasten in verband met tewerkstelling het grootste aandeel in de totale administratieve kosten van de kleine en de grote ondernemingen. Voor de middelgrote ondernemingen vertegenwoordigt de fiscale regelgeving het grootste aandeel van de totale administratieve kosten als percentage van de omzet.

12. Het gaat om een schatting die gebaseerd is op 1920 gepresteerde uren per jaar en per werknemer.

FIGUUR 4 - Gemiddelde totale kosten als % van de omzet- volgens ondernemings-type en regelgeving

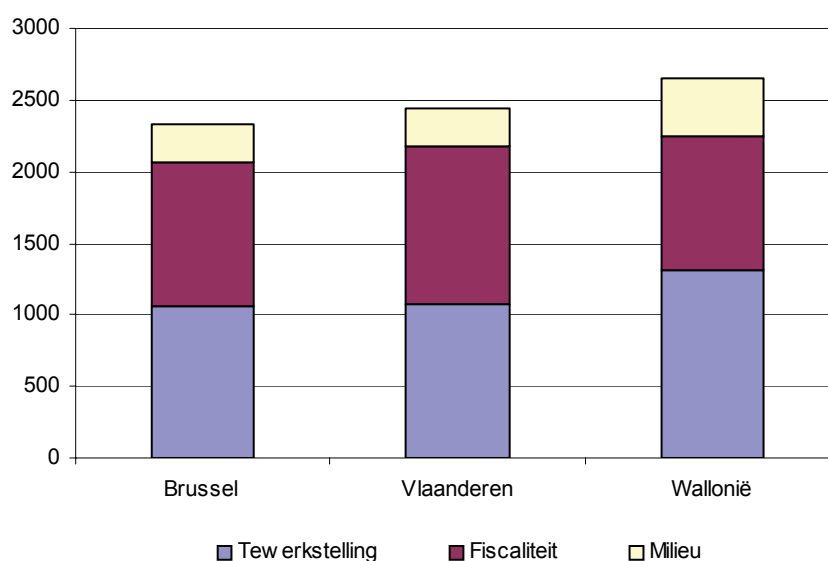
De resultaten zijn gebaseerd op het gemiddelde van de antwoorden uit de steekproef.

De antwoorden van de ondernemingen kunnen ook per gewest opgedeeld worden. De interpretatie van de resultaten dient echter met enige voorzichtigheid te gebeuren¹³. De verdeling per gewest en per regelgevingsdomein geeft soms een vrij klein aantal respondenten.

Figuur 5 geeft de verdeling van de gemiddelde totale kosten per werknemer volgens de drie gewesten en per regelgevingsdomein. Hieruit blijkt dat de ondernemingen uit het Waalse gewest de hoogste gemiddelde kosten per werknemer hebben. In het Vlaamse Gewest bestaan de gemiddelde kosten per werknemer vooral uit administratieve lasten afkomstig van de fiscale wetgeving. In het Waalse en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn het de administratieve lasten inzake tewerkstelling die de meeste kosten genereren. De administratieve kosten ten gevolge van de milieuregelgeving, ten slotte, hebben in alle drie de gewesten het kleinste aandeel in de totale kosten.

13. De opsplitsing van de ondernemingen per gewest gebeurt op basis van de vestigingsplaats van de maatschappelijke zetel. De meeste administratieve lasten worden immers ervaren waar de maatschappelijke zetel gevestigd is.

FIGUUR 5 - De gemiddelde totale kosten per werknemer (in euro) - volgens regelgevingsdomein en per gewest

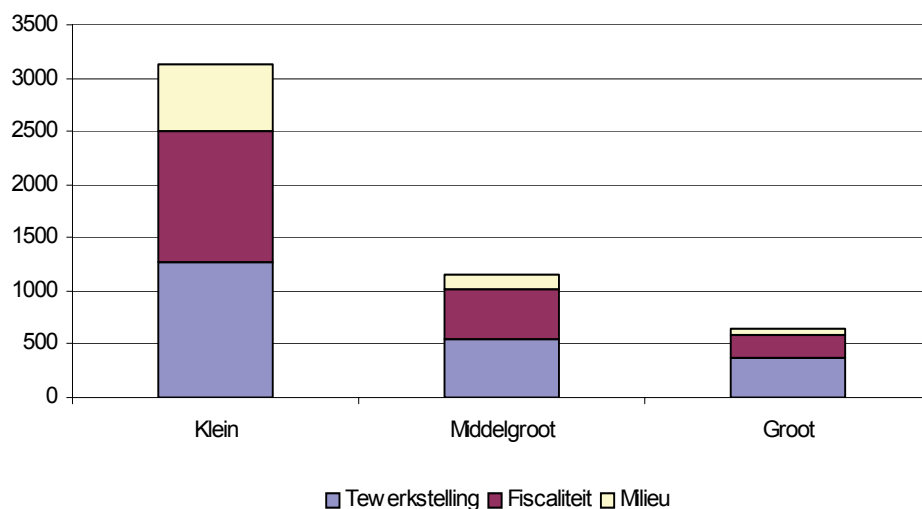

De resultaten zijn gebaseerd op het gemiddelde van de antwoorden uit de steekproef.

b. De interne kost

De interne kosten stellen de loonkosten voor van het aantal uren die binnen de onderneming worden besteed aan het vervullen van de administratieve verplichtingen. Figuur 6 toont de geschatte interne kosten in euro volgens de verschillende regelgevingsdomeinen en de ondernemingsgrootte. De interne kosten per werknemer zijn duidelijk hoger voor de kleine ondernemingen in België. Veel administratieve lasten staan immers niet in verhouding tot het aantal werknemers, noch tot de activiteitsgraad, gemeten als jaarlijkse omzet.

De interne kosten per werknemer zijn het grootst voor het tewerkstellingsdomein, ongeacht de grootte van de onderneming. Enkel voor de kleine ondernemingen zijn de lasten inzake fiscale regelgeving ongeveer even kostelijk.

FIGUUR 6 - De gemiddelde interne kosten per werknemer (in euro)- volgens ondernemingsgrootte en per regelgeving

De resultaten zijn gebaseerd op het gemiddelde van de antwoorden uit de steekproef.

c. De externe kost

De externe kosten geven een raming van de jaarlijkse uitgaven van een onderneming aan externe diensten om hun administratieve verplichtingen te vervullen. In tabel 8 worden de jaarlijkse externe kosten voor de verschillende grootteklassen van ondernemingen weergegeven in absolute waarde en als percentage van de omzet. In absolute waarde hebben de grote ondernemingen veruit de hoogste externe kosten, maar als de kosten bekeken worden als percentage van de omzet wegen zij merkkelijk zwaarder op een kleine onderneming.

TABEL 8 - Gemiddelde externe jaarlijkse uitgaven volgens ondernemingsgrootte- in absolute waarde en als percentage van de omzet

	Kleine ondernemingen	Middelgrote ondernemingen	Grote ondernemingen
Externe kosten in euro	8 135	28 784	283 857
Externe kosten als % van de omzet	2,33 %	1,30 %	0,54 %
- Tewerkstelling	1,38 %	0,29 %	0,21 %
- Fiscaliteit	0,84 %	0,97 %	0,31 %
- Milieu	0,11 %	0,05 %	0,03 %

De resultaten zijn gebaseerd op het gemiddelde van de antwoorden uit de steekproef.

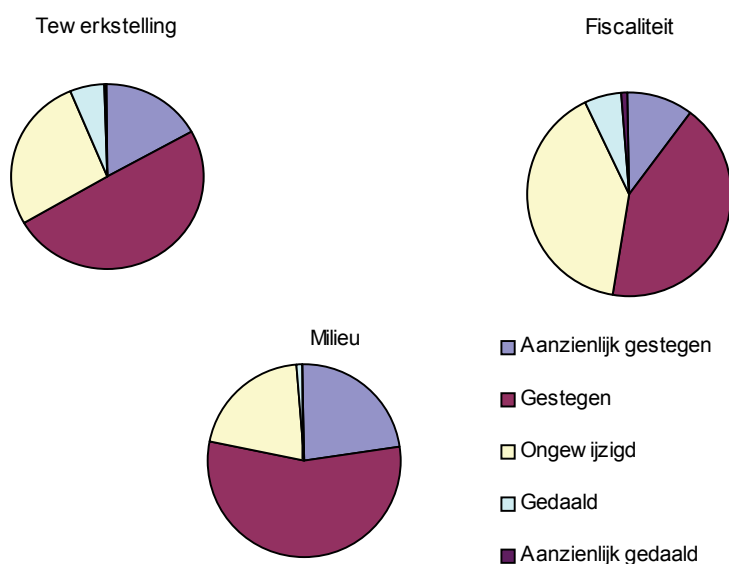
Er werd ook een opsplitsing gemaakt van de externe kosten als percentage van de omzet per regelgevingsdomein. Voor de middelgrote en grote ondernemingen heeft de fiscale regelgeving het grootste aandeel in de externe kosten als percentage van de omzet. Voor kleine ondernemingen vormt de tewerkstellingsregelgeving het grootste deel van de externe kosten als percentage van de omzet.

d. Evolutie van de totale kosten

In de enquête werd de ondernemingen ook naar hun mening van gevraagd over de evolutie van de administratieve lasten gedurende de afgelopen twee jaar (2003 en 2004) . De resultaten worden voorgesteld in figuur 7.

Onafhankelijk van de grootte, zijn heel weinig ondernemingen uit de steekproef van mening dat de administratieve kosten (aanzienlijk) gedaald zijn tijdens de voorbije twee jaar. Indien we geen rekening houden met de antwoordmogelijkheid "geen antwoord" zien we dat 6,2 % meent dat er een (aanzienlijke) daling is van de administratieve lasten ten gevolge van de tewerkstelling en 6,9 % denkt zo over de kosten ten gevolge van de fiscale regelgeving. Op het vlak van de milieuregelgeving zijn de resultaten zelfs nog zwakker: slechts 1 % van de ondernemingen geeft aan dat er een (aanzienlijke) daling is van de milieukosten.

FIGUUR 7 - Mening over het verloop van de administratieve kosten tijdens de afgelopen twee jaar - per regelgeving

Bij ongeveer twee derde (66 %) van de ondernemingen die geantwoord hebben, leeft het gevoel dat de administratieve lasten gegenereerd door de tewerkstelling aanzienlijk toegenomen zijn, terwijl 27,5 % zegt geen verandering te merken. De meerderheid van de ondernemingen (78 %) en vooral de grote ondernemingen (80 %) ondervonden een (aanzienlijke) stijging van de kosten op het vlak van de milieuregelgeving in de afgelopen twee jaar. Die mening leeft ook bij de kleine ondernemingen, maar minder sterk (72 %). Men is echter niet altijd eensgezind over het verloop van de administratieve lasten: zo meent 52 % een stijging te voelen op het vlak van de fiscale lasten, terwijl 41 % denkt dat de situatie ongewijzigd is gebleven.

De evolutie van de administratieve lasten zoals de ondernemingen ze ervaren, kan ook worden opgesplitst per gewest: Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Vlaams Gewest en Waals Gewest (tabel 9).

TABEL 9 - Mening over het verloop van de administratieve kosten bij de ondernemingen gedurende de voorbije twee jaar - volgens regelgeving en per gewest

	Milieu			Tewerkstelling			Fiscaliteit		
	Brussel	Vlaanderen	Wallonië	Brussel	Vlaanderen	Wallonië	Brussel	Vlaanderen	Wallonië
Merkelijk gestegen	15 %	22 %	31 %	15 %	16 %	22 %	13 %	10 %	12 %
Gestegen	62 %	54 %	56 %	43 %	50 %	50 %	34 %	43 %	39 %
Ongewijzigd	23 %	23 %	11 %	42 %	26 %	23 %	42 %	41 %	40 %
Gedaald	0 %	<1 %	2 %	0 %	7 %	5 %	11 %	5 %	7 %
Aanzienlijk gedaald	0 %	0 %	0 %	0 %	<1 %	0 %	0 %	<1 %	2 %

Opmerking: er werd geen rekening gehouden met de antwoordmogelijkheid “geen antwoord” bij de berekening van deze percentages.

De resultaten zijn duidelijk niet homogeen verdeeld over de gewesten en ook niet volgens de regelgeving. Op het vlak van de milieuwetgeving bijvoorbeeld meent 86 % van de Waalse ondernemingen dat de kosten (aanzienlijk) gestegen zijn, tegenover 77 % in de andere gewesten.

In Wallonië zegt 72 % van de ondernemingen een (aanzienlijke) stijging te ervaren van de kosten gelinkt aan de tewerkstellingsregelgeving. In Vlaanderen en Brussel deelt respectievelijk slechts 66 % en 58 % die mening. Over een status quo in de evolutie van de administratieve lasten is men het ook niet eens: 42 % van de Brusselse ondernemingen merkt geen verandering op in de kosten inzake de tewerkstellingsregelgeving, terwijl dit in de andere gewesten bij ongeveer een kwart is. Tot slot zegt slechts 8 % van de Waalse en 5 % van de Vlaamse ondernemingen een (aanzienlijke) daling te hebben ondervonden van de administratieve tewerkstellingslasten, terwijl geen enkele Brussels onderneming die mening deelt.

Op het vlak van de lasten ten gevolge de fiscale regelgeving, lijken er tussen de gewesten geen significante verschillen te zijn in het percentage antwoorden dat stelt dat de lasten (aanzienlijk) gestegen zijn; in elk gewest is ongeveer 50 % die mening toegedaan. De meningen dat de lasten gelijk zijn gebleven, zijn eveneens zeer billijk verdeeld, namelijk tussen 40 en 42 %. Een groter deel van de ondernemingen vindt dus dat de administratieve lasten in verband met fiscaliteit (aanzienlijk) gedaald zijn in vergelijking met de andere domeinen: 6 % van de ondernemingen in Vlaanderen, 9 % van de Waalse en 11 % van de Brusselse ondernemingen zijn die mening toegedaan.

B. De kwaliteit van de regelgeving

1. Omschrijving

De kwantitatieve evaluatie van de administratieve lasten is slechts één van de aspecten van het proces van administratieve vereenvoudiging. In dit onderzoek is het ook belangrijk de mening van de ondernemingen te kennen over de kwaliteit van de regelgeving op zich en over de kwaliteit van de administratie die met de toepassing ervan belast is.

Daartoe werden in de enquête een aantal uitspraken over de kwaliteit van de regelgevingen inzake tewerkstelling, fiscaliteit en milieu voorgelegd aan de ondernemingen. De ondernemingen konden aanduiden of zij het “volkomen eens”, “min of meer eens”, “eerder niet eens” of “volkomen oneens” waren met de stelling. “Geen mening” was ook een antwoordmogelijkheid.

Ter herinnering vermelden we hier de stellingen met betrekking tot de kwaliteit van de regelgeving:

- * De regelgevingen worden u meegedeeld voordat ze zijn goedgekeurd,
- * Ze zijn gemakkelijk te begrijpen,
- * Hun doelstellingen zijn duidelijk,
- * Ze zijn voldoende aangepast aan alle omstandigheden,
- * Ze worden u tijdig genoeg meegedeeld zodat ze kunnen nageleefd worden,
- * Ze vertonen een goede onderlinge samenhang,
- * Ze gaan gepaard met adequate en duidelijke informatie.

2. De resultaten

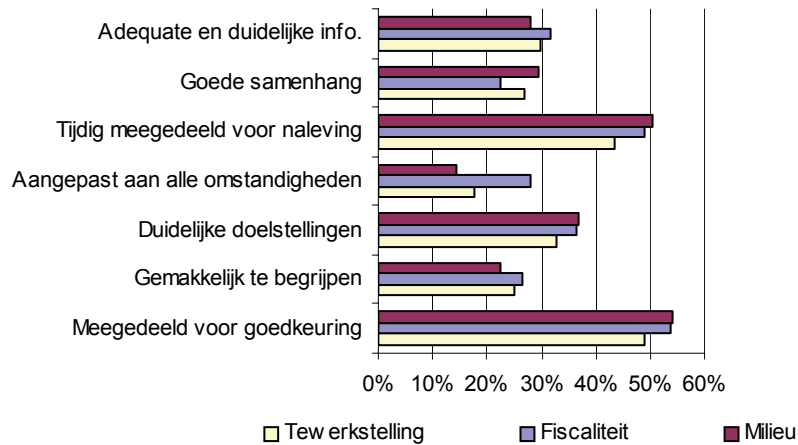
In figuur 8 worden de resultaten voorgesteld.

De ondernemingen gaan het meest akkoord met de stellingen die betrekking hebben op de openbaarheid die aan de regelgevingen wordt gegeven. Concreet gaat het om de volgende stellingen: “de regelgevingen worden meegedeeld voordat ze zijn goedgekeurd” en “ze worden tijdig genoeg meegedeeld aan de onderneming zodat ze kunnen worden nageleefd”. In mindere mate gaan de ondernemingen ook akkoord met de uitspraak “de doelstellingen van de regelgevingen zijn duidelijk”.

De belangrijkste bevinding die uit de antwoorden naar voren komt, is het gebrek aan flexibiliteit van de regelgevingen inzake tewerkstelling en milieu, waardoor die niet toepasbaar zijn in alle situaties. Men is redelijk tevreden over de kwaliteit van de fiscale regelgeving; met 28 % is de tevredenheid bijna dubbel zo groot als die over de milieuregelgeving.

Voor het overige uiten de ondernemingen ook veel kritiek op de begrijpelijkheid van de regelgevingen, op de samenhang ervan en op de verstrekte informatie. Die kritiek is algemeen voor alle regelgevingsdomeinen.

FIGUUR 8 - De kwaliteit van de regelgeving volgens domein - als % van de ondernemingen dat (volledig) akkoord gaat met de stelling

Opmerking: Er werd geen rekening gehouden met de antwoordmogelijkheid “geen antwoord” bij de berekening van deze percentages.

In absolute termen lijkt de milieuregelgeving op kwalitatief vlak iets beter te scoren dan de overige regelgevingen: dit domein kreeg voor vier van de zeven stellingen de hoogste score. Het wordt echter op de voet gevolgd door de fiscale regelgeving, die voor de drie stellingen waarover de ondernemingen het meest tevreden waren bijna even hoog scoort. Zo gaat bijvoorbeeld 54 % volledig akkoord met de stelling ‘meegedeeld voordat ze zijn goedgekeurd’. De tewerkstellingsregelgeving krijgt duidelijk iets slechtere punten op het vlak van bekendmaking.

De meningen over de kwaliteit van de regelgeving verschillen soms ook naargelang de grootte van de onderneming: zo gaat 32 % van de grote ondernemingen (volledig) akkoord met de stelling over de flexibiliteit en aanpasbaarheid van de fiscale regelgeving, terwijl slechts 10 % zo denkt over de milieuregelgeving en maar 5 % over de tewerkstellingsregelgeving. Vooral over de flexibiliteit van de tewerkstellingsregelgeving zien we een contrast met de middelgrote ondernemingen, waar 26 % akkoord gaat met de stelling. Bovendien geven grote bedrijven ook systematisch een lagere score als het gaat om de tewerkstellingsregelgeving.

De grote ondernemingen daarentegen gaan vaker akkoord met de drie stellingen over de bekendmaking van de regelgeving dan de kleine ondernemingen. De beste scores per grootteklasse werden opgetekend voor de stelling ‘worden u meegedeeld alvorens goedkeuring’; 62 % van de grote ondernemingen gaat (volledig) akkoord met de stelling op het vlak van de milieuregelgeving, 57 % van de middelgrote ondernemingen gaat (volledig) akkoord als de stelling toegepast is op fiscaliteit en 50 % van de kleine ondernemingen gaat (volledig) akkoord met de stelling voor beide domeinen.

C. De kwaliteit van de bevoegde administratie

1. Omschrijving

In het kader van het kwalitatieve luik in de enquête, werd de mening van de ondernemingen gevraagd over de kwaliteit van hun contacten met de administraties die belast zijn met de regelgevingen inzake tewerkstelling, fiscaliteit en milieu. Op basis hiervan werden ook hier een aantal stellingen geformuleerd. De ondernemingen konden het volgende aankruisen: “volkomen eens”, “min of meer eens”, “eerder niet akkoord” of “niet akkoord”. Ze konden ook de mogelijkheid “geen mening” aankruisen.

Ter herinnering, de volgende stellingen werden daaromtrent geformuleerd:

- * Het is gemakkelijk te weten tot welke dienst men zich moet wenden,
- * Het is gemakkelijk om in contact te treden met de bevoegde diens/administratie,
- * De administratie geeft nauwkeurige antwoorden,
- * De administratieve beslissingen zijn duidelijk gemotiveerd,
- * De administratie antwoordt binnen een redelijke termijn,
- * De antwoorden zijn steeds dezelfde, ongeacht de contactpersoon,
- * De verkregen antwoorden beantwoorden aan uw behoeften.

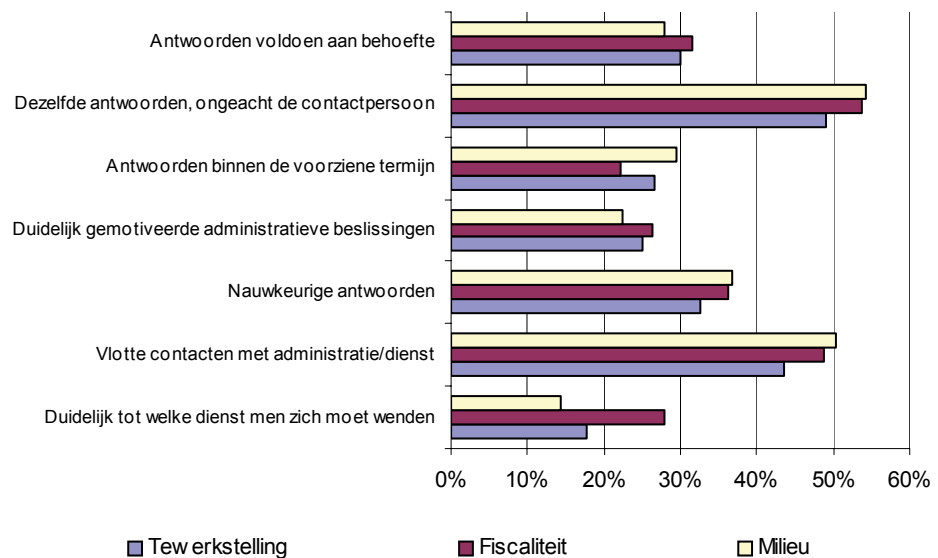
2. De resultaten

Ongeacht het regelgevingsdomein, zijn de ondernemingen algemeen meer tevreden over de administratie dan over de regelgeving op zich (figuur 9). De meeste ondernemingen vinden dat de door de administratie verstrekte informatie binnen de voorziene termijn wordt gegeven, aan hun behoeften voldoet en nauwkeurig is. Er zijn vooral positieve reacties over de contacten met de fiscale administratie.

De meeste ondernemingen zijn echter meer kritisch over de eenvormigheid van de antwoorden naargelang van de contactpersoon, vooral wat betreft de tewerkstellingsregelgeving. In die regelgeving zijn de ondernemingen ook minder tevreden over de contacten: het is niet duidelijk tot welke dienst ze zich moeten richten en het contact met de bevoegde dienst is niet altijd even vlot.

Algemeen zijn de grote ondernemingen meer tevreden over hun contacten met de administratie dan de kleine en middelgrote ondernemingen, vooral in de fiscale regelgeving (80 % van de grote ondernemingen zijn positief over het tijdig verstrekken van een antwoord).

FIGUUR 9 - De kwaliteit van de contacten met de bevoegde administratie per regelgevingsdomein- als % van de ondernemingen dat (volledig) akkoord gaat met de stelling

Opmerking: Er werd geen rekening gehouden met de antwoordmogelijkheid “geen antwoord” bij de berekening van deze percentages.

D. Mening over de vereenvoudiging en e-governmentprojecten en evaluatie van vereenvoudigingsvoorstellen

1. Omschrijving

De Belgische overheid neemt maatregelen om de administratieve lasten binnen de ondernemingen te beperken en bereidt daaromtrent voorstellen voor. De mening van de ondernemingen over bepaalde administratieve vereenvoudigingen en e-governmentprojecten werd verkregen aan de hand van twee vragen. De eerste vraag handelt over de kennis, het gebruik en de tevredenheid van de ondernemingen omtrent dertien vereenvoudigingen en de toepasselijkheid van die maatregelen op de activiteiten van de onderneming. Bij de tweede vraag werd de mening van de ondernemingen gevraagd over acht vereenvoudigingsvoorstellen.

Ter herinnering, de volgende dertien vereenvoudigingen en e-governmentprojecten werden aan de ondernemingen voorgelegd:

- * Afschaffing van de visumplicht en van de papieren boekhouding,
- * Vereenvoudiging van de bekendmakingsverplichtingen en van de oproep tot een algemene aandeelhoudersvergadering,
- * Mogelijkheid tot invoering van elektronische facturen,
- * Verhoging van de drempel voor de driemaandelijke BTW-aangifte,

- * Veralgemeend gebruik ondernemingsnummer en de KBO,
- * Afschaffing van papieren attesten voor overheidsopdrachten,
- * Onmiddellijke aangifte van tewerkstelling (Dimona),
- * Multifunctionele aangifte sociale zekerheid (DMFA),
- * Elektronische aangifte sociale risico's (ASR),
- * Tax-on-web,
- * Elektronische BTW-aangifte (Edivat en Intervat),
- * Elektronische aangifte bedrijfsvoorheffingen,
- * Integraal Milieujaarverslag (IMJV).

De volgende acht vereenvoudigingsvoorstellen werden ter goedkeuring aan de ondernemingen voorgelegd :

- * Vereenvoudiging van de vergunningsaanvragen,
- * Verdere uitbouw van de ondernemersloketten voor administratieve formaliteiten,
- * Vermindering en vereenvoudiging van de statistieken,
- * Verkorten van de archiveringstermijnen en meer mogelijkheden tot elektronische archivering,
- * Invoering van de elektronische aangifte voor de vennootschapsbelasting,
- * Automatisering van de bekendmaking van overheidsopdrachten,
- * Invoering van een vaste termijn in de procedures,
- * Afschaffing van het automatisch opsturen van alle bewijsstukken.

2. De resultaten¹⁴

a. Mening over de vereenvoudigingen en e-governmentprojecten

Tabel 10 toont de resultaten voor de bekendheid van projecten ter vereenvoudigingen bij de ondernemingen, volgens de grootte van de onderneming.

De kleine ondernemingen kennen de vereenvoudigingsprocedures systematisch minder goed dan de grotere firmas, terwijl de grote ondernemingen doorgaans het best geëiformeerd zijn. Voor vier vereenvoudigingen behalen de middelgrote ondernemingen evenwel de beste score.

Twee vereenvoudigingen genieten duidelijk de grootste bekendheid bij de ondernemingen. Het gaat om de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling (Dimona) en het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en van de

14. De percentages in de verschillende tabellen en grafieken houden geen rekening met de ontbrekende antwoorden of de antwoorden 'zonder mening'. Er dient ook te worden opgemerkt dat het aantal antwoorden vaak beperkt is, vooral dat van de kleine ondernemingen.

KBO. Dimona behaalt de beste score binnen de kleine en middelgrote ondernemingen (respectievelijk 88 en 98 %), terwijl het gebruik van het ondernemingsnummer het beste scoort binnen de grote ondernemingen (92 %). Die rangschikking is geen verrassing omdat beide maatregelen verplicht¹⁵ en algemeen zijn.

TABEL 10 - % van de ondernemingen dat verklaart de vereenvoudiging te kennen, volgens ondernemingsgrootte

Vereenvoudigingen en/of e-governmentproject	Klein	Middelgroot	Groot
Afschaffing visumplicht en papieren boekhouding,	58	71	75
Vereenvoudiging bekendmakingsverplichtingen en oproep tot algemene aandeelhoudersvergadering,	59	75	76
Mogelijkheid tot invoering elektronische facturen,	71	91	87
Verhoging drempel voor de driemaandelijkse BTW-aangifte,	65	71	75
Veralgemeend gebruik ondernemingsnummer en invoering KBO,	73	94	92
Afschaffing papieren attesten voor overheidsopdrachten,	28	38	38
Onmiddellijke aangifte tewerkstelling (Dimona),	88	98	89
Multifunctionele aangifte sociale zekerheid (DMFA),	45	67	80
Elektronische aangifte sociale risico's (ASR),	18	41	59
Tax-on-web,	53	75	89
Elektronische BTW-aangifte (Edivat en Intervat),	65	85	83
Elektronische aangifte bedrijfsvoorheffingen,	41	52	55
Integraal Milieujaarverslag (IMJV).	14	41	55

Er dient ook te worden benadrukt dat de ondernemingen, en dan vooral de middelgrote en grote ondernemingen, wel degelijk op de hoogte zijn van het bestaan van de elektronische facturatie en de elektronische BTW-aangifte.

Enkele andere vereenvoudigingen zijn duidelijk minder bekend bij de ondernemingen. Het afschaffen van de papieren attesten voor overheidsopdrachten is zo een maatregel waarvan het merendeel van de ondernemingen niet op de hoogte is (minder dan 40 % heeft bevestigend geantwoord), ongeacht de ondernemingsgrootte. Bovendien verklaart minder dan één op vijf van de kleine ondernemingen op de hoogte te zijn van een uniek milieuraapport zoals het Integraal Milieujaarverslag en van de elektronische aangifte voor sociale risico's. Die drie administratieve procedures zijn specifiek voor bepaalde types van activiteiten.

De onbekendheid van de multifunctionele aangifte sociale zekerheid zorgt ook voor problemen. Het gaat immers om een maatregel die verplicht is voor alle ondernemingen, maar die slechts bekend is bij 80 % van de grote ondernemingen, 67 % van de middelgrote ondernemingen en 45 % van de kleine ondernemingen. Een uitleg voor dat resultaat –hoewel het slechts gaat om een hypothese– zou zijn dat bepaalde ondernemingen niet op de hoogte zijn van de exacte draagwijdte van die maatregel omdat de afhandeling gebeurt door een externe dienst (bijvoorbeeld door uitbesteding aan een sociaal secretariaat).

15. Behalve voor de tuinbouw en de horeca

De andere vereenvoudigingen, en vooral de elektronische toepassingen, krijgen een gemiddelde score, maar zijn ze zijn niet verplicht en hebben evenmin een specifieke draagwijdte.

Er zijn evenwel twee elektronische vereenvoudigingen die goed bekend zijn bij de middelgrote en grote ondernemingen (score hoger dan 75 %) : Tax-on-web en de elektronische aangifte voor bedrijfsvoorheffingen.

Op regionaal vlak zijn er geen merkbare verschillen inzake de bekendheid van de vereenvoudigingen. Het succesvolle Dimona is bij alle ondernemingsklassen in de drie gewesten even goed bekend. De Brusselse en Waalse ondernemingen zijn het minst op de hoogte van een uniek milieuraapport zoals het Integraal Milieujaarverslag (minder dan 27 % bevestigende antwoorden voor dit dossier), terwijl de afschaffing van papieren attesten voor de overheidsopdrachten het minst bekend is bij de Vlaamse ondernemingen (33%).

Algemeen kan worden gesteld dat er geen enkel gewest is dat echt een opmerkelijk betere kennis heeft van de vereenvoudigingen. Wallonië is wel iets beter gerangschikt met een betere score voor 6 vereenvoudigingen, tegenover 4 voor Vlaanderen en 3 voor Brussel.

Tabel 11 toont het aandeel van de ondernemingen dat verklaart dat de vereenvoudiging op hen van toepassing is, opgedeeld per ondernemingsgrootte

TABEL 11 - % van de ondernemingen dat de vereenvoudiging kent en verklaart dat ze op hen van toepassing is, volgens ondernemingsgrootte

Vereenvoudiging en/of e-governmentproject	Klein	Middelgroot	Groot
Afschaffing visumplicht en papieren boekhouding,	70	77	80
Vereenvoudiging bekendmakingsverplichtingen en oproep tot algemene aandeelhoudersvergadering,	66	69	60
Mogelijkheid tot invoering elektronische facturen,	36	38	55
Verhoging drempel voor de driemaandelijke BTW-aangifte,	32	14	13
Veralgemeend gebruik ondernemingsnummer en invoering KBO,	83	93	92
Afschaffing papieren attesten voor overheidsopdrachten,	50	51	56
Onmiddellijke aangifte tewerkstelling (Dimona),	79	98	99
Multifunctionele aangifte sociale zekerheid (DMFA),	72	87	95
Elektronische aangifte sociale risico's (ASR),	52	70	74
Tax-on-web,	44	32	40
Elektronische BTW-aangifte (Edivat en Intervat),	54	63	66
Elektronische aangifte bedrijfsvoorheffingen,	59	65	69
Integraal Milieujaarverslag (IMJV).	25	76	86

De twee vereenvoudigingen met de grootste toepassingsmogelijkheden zijn Dimona en het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en de KBO. Nagenoeg alle middelgrote en grote ondernemingen antwoorden dat de eerste vereenvoudiging op hen betrekking heeft en dat percentage overschrijdt 90 % voor de tweede vereenvoudiging. De kleine ondernemingen hebben voor die twee vereenvoudigingen echter een lichtjes lagere score, en dat geldt ook voor de

multifunctionele aangifte van de sociale zekerheid, die door 72 % van de kleine ondernemingen als op hen van toepassing wordt erkend.

Twee vereenvoudigingen lijken daarentegen meer van toepassing op de kleine ondernemingen: het verhogen van de drempel voor de driemaandelijkse BTW-aangifte (32 %) en Tax-on-web (40 %). Het grootste verschil in toepasselijkheid wordt opgetekend voor het Integraal Milieujaarverslag; 86 % van de grote ondernemingen hebben het aangekruist tegenover 25 % van de kleine ondernemingen. Ten slotte vindt meer dan één op twee ondernemingen dat de afschaffing van de papieren attesten voor overheidsopdrachten op haar van toepassing is, ongeacht de ondernemingsgrootte.

Tabel 12 toont het aandeel van de ondernemingen dat de vereenvoudiging daadwerkelijk gebruikt, per ondernemingsgrootte.

TABEL 12 - % van de ondernemingen dat de vereenvoudiging kent en gebruikt, volgens ondernemingsgrootte

Vereenvoudigingen en/of e-governmentprojecten	Klein	Middelgroot	Groot
Afschaffing visumplicht en papieren boekhouding,	68	69	75
Vereenvoudiging bekendmakingsverplichtingen en oproep tot algemene aandeelhoudersvergadering,	67	67	59
Mogelijkheid tot invoering elektronische facturen,	17	14	17
Verhoging drempel voor de driemaandelijkse BTW-aangifte,	32	12	15
Veralgemeend gebruik ondernemingsnummer en invoering KBO,	77	88	85
Afschaffing papieren attesten voor overheidsopdrachten,	33	45	46
Onmiddellijke aangifte tewerkstelling (Dimona),	78	93	96
Multifunctionele aangifte sociale zekerheid (DMFA),	65	65	90
Elektronische aangifte sociale risico's (ASR),	56	38	48
Tax-on-web,	36	16	12
Elektronische BTW-aangifte (Edivat en Intervat),	26	21	22
Elektronische aangifte bedrijfsvoorheffingen,	29	22	42
Integraal Milieujaarverslag (IMJV).	30	51	76

Uit deze tabel blijkt dat Dimona en het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en de KBO het meest gebruikt worden door de ondernemingen, vooral door de middelgrote en grote ondernemingen. De opgetekende percentages sluiten nauw aan bij die uit de vorige tabel, wat wijst op een gering verschil tussen de toepasselijkheid en het gebruik van die twee vereenvoudigingen. De multifunctionele aangifte van de sociale zekerheid wordt enkel intensief gebruikt door de grote ondernemingen (90 %) en minder door de andere ondernemingen. Bij de middelgrote ondernemingen wordt het grootste verschil opgetekend tussen de toepasselijkheid van de maatregel (87 %) en het daadwerkelijke gebruik ervan (65 %).

Gelet op de graad van toepassingsmogelijkheden, hebben de afschaffing van de visumplicht en de papieren boekhouding, de vereenvoudiging van de bekendmakingsverplichtingen en van de oproep tot een algemene aandeelhouders-vergadering veel succes bij de ondernemingen.

Drie elektronische vereenvoudigingen worden duidelijk minder gebruikt, ondanks hun potentiële toepasselijkheid: de elektronische BTW-aangifte, de elektronische aangifte van de bedrijfsvoorheffingen en de elektronische facturatie. De middelgrote en grote ondernemingen maken ook beduidend minder gebruik van Tax-on-web. Dimona wordt het vaakst gebruikt in elk gewest en door eenzelfde percentage ondernemingen.

De Brusselse en Waalse ondernemingen gebruiken het minst Tax-on-web (respectievelijk 14 % en 8 %), terwijl de elektronische facturatie de laagste score heeft in Vlaanderen (13 %).

Tabel 13 geeft voor elke vereenvoudiging het aantal ondernemingen dat verklaart tevreden te zijn. De ondernemingen zijn over het algemeen wel tevreden over de administratieve maatregelen, maar de tevredenheid varieert naargelang de ondernemingsgrootte en de toepassing.

TABEL 13 - % van de ondernemingen dat de vereenvoudiging kent en verklaart tevreden te zijn, volgens ondernemingsgrootte

Vereenvoudiging en/of e-governmentproject	Klein	Middelgroot	Groot
Afschaffing visumplicht en papieren boekhouding,	96	94	95
Vereenvoudiging bekendmakingsverplichtingen en oproep tot algemene aandeelhoudersvergadering,	95	91	92
Mogelijkheid tot invoering elektronische facturen,	78	70	72
Verhoging drempel voor de driemaandelijke BTW-aangifte,	89	79	76
Veralgemeend gebruik ondernemingsnummer en invoering KBO,	89	86	82
Afschaffing papieren attesten voor overheidsopdrachten,	89	76	71
Onmiddellijke aangifte tewerkstelling (Dimona),	72	85	88
Multifunctionele aangifte sociale zekerheid (DMFA),	74	78	81
Elektronische aangifte sociale risico's (ASR),	68	70	61
Tax-on-web,	66	59	54
Elektronische BTW-aangifte (Edivat en Intervat),	76	73	63
Elektronische aangifte bedrijfsvoorheffingen,	77	78	68
Integraal Milieujaarsverslag (IMJV).	62	56	67

De afschaffing van de visumplicht en van de papieren boekhouding, de vereenvoudiging van de bekendmakingsverplichtingen en van de oproep tot een algemene aandeelhoudersvergadering zijn de twee vereenvoudigingen waarover de ondernemingen het meest tevreden zijn. De scores liggen telkens hoger dan 90 %, ongeacht de ondernemingsgrootte. Het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en de KBO is ook een maatregel waarover de ruime meerderheid van ondernemingen tevreden is. Dimona wordt ook heel positief onthaald, hoewel de kleine ondernemingen wat minder enthousiasme aan de dag leggen voor deze maatregel.

Twee toepassingen zijn duidelijk minder succesvol: Tax-on-web en het Integraal Milieujaarsverslag. Tax-on-web wordt het meest bekritiseerd door de grote ondernemingen (slechts 54 % is tevreden), terwijl de tweede toepassing het laagste scoort bij de middelgrote en kleine ondernemingen (respectievelijk 62 % en 56 %).

Voor acht van de dertien vereenvoudigingsdossiers, wordt de hoogste tevredenheid opgetekend bij de kleine ondernemingen. Algemeen genomen zijn de grote ondernemingen veel strenger dan de overige ondernemingen wat betreft de evaluatie van de elektronische fiscale maatregelen.

Op regionaal vlak zijn er enkele verschillen merkbaar. De Waalse ondernemingen tonen zich het meest ontevreden over de administratieve vereenvoudigingen, vooral over de elektronische aangifte van sociale risico's (39 %) en over Tax-on-web (48 %). De Brusselse ondernemingen geven de beste score aan een (kleine) meerderheid van de vereenvoudigingen.

b. Evaluatie van de vereenvoudigingsvoorstellen

Tabel 14 toont het aandeel van de ondernemingen dat een aantal vereenvoudigingsvoorstellen als heel belangrijk inschat. De resultaten worden voorgesteld per ondernemingsgrootte.

De vermindering en de vereenvoudiging van de statistieken behaalt het grootste aantal stemmen, 68 % van de middelgrote en kleine ondernemingen en 53 % van de kleine ondernemingen. Twee andere voorstellen hebben iets lagere percentages: de verkorting van de archiveringstermijn en meer mogelijkheden tot elektronische archivering en de vereenvoudiging van de vergunningsaanvragen. De percentages variëren van 38 % tot 53 %, met de beste scores bij de grote ondernemingen.

TABEL 14 - % van de ondernemingen dat het vereenvoudigingsvoorstel heel belangrijk vindt, volgens ondernemingsgrootte

Voorstellen	Klein	Middelgroot	Groot
Vereenvoudiging van de vergunningsaanvragen	38	43	43
Verdere uitbouw van de administratieve opdrachten van de ondernemingsloketten	31	37	25
Vermindering en vereenvoudiging van de statistieken	53	68	68
Verkortung archiveringstermijnen en meer mogelijkheden tot elektronische archivering	40	39	53
Invoering elektronische aangifte voor de vennootschapsbelasting	24	21	17
Automatisering van de bekendmaking van overheidsopdrachten	22	21	16
Invoering van vaste termijnen in procedures	35	28	23
Afschaffing van het automatisch opsturen van alle bewijsstukken	33	29	24

Minder dan 25 % van de ondernemingen verklaart dat de voorstellen 'invoering van de elektronische aangifte voor de vennootschapsbelasting' en 'automatisering van de bekendmaking van overheidsopdrachten' heel belangrijk zijn. Voor die twee voorstellen bestaat er een omgekeerd verband tussen de ondernemingsgrootte en het toegekende belang.

E. Besluit

Uit de enquête, en dus de ramingen van de ondernemingen zelf, blijkt dat de administratieve lasten die wegen op de Belgische ondernemingen in 2004 oplopen tot 4,91 miljard euro of 1,7 % van het bbp. Het grootste deel daarvan is voor rekening van de kleine ondernemingen. De omvang van de externe kosten is groter dan die van de interne kosten bij de kleine ondernemingen, terwijl het omgekeerde geldt voor de overige ondernemingsgrootten.

Van de drie beschouwde regelgevingsdomeinen genereert de tewerkstelling het grootste deel van de totale kosten van de administratieve lasten. De milieuregelgeving veroorzaakt het kleinste deel van de totale kosten.

De kleine ondernemingen hebben ook ruimschoots de hoogste gemiddelde kosten van de administratieve lasten per werknemer. Het hoofdbestanddeel zijn de kosten van administratieve verplichtingen inzake tewerkstelling. Bij de grote en middelgrote ondernemingen vloeien de gemiddelde kosten per werknemer voornamelijk voort uit de fiscale regelgeving.

Op het vlak van tewerkstelling spenderen de ondernemingen de meeste tijd aan de verplichtingen inzake lonen en bijdragen. De BTW-verplichtingen vormen het grootste deel van de fiscale verplichtingen, gevolgd door de personenbelasting, rechtspersonenbelasting en vennootschapsbelasting. Bij de milieuregelgeving zijn het de verplichtingen die voortvloeien uit regionale milieubevoegdheden waaraan de ondernemingen de meeste tijd besteden, gevolgd door de verplichtingen als gevolg van lokale bevoegdheden.

De ondernemingen van het Waalse Gewest stellen dat ze gemiddeld de hoogste kosten per werknemer hebben. In het Vlaamse Gewest zijn de administratieve kosten die verbonden zijn aan de fiscale wetgeving het hoogst, terwijl in het Waalse Gewest en in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de administratieve kosten voor tewerkstelling de kroon spannen.

In tegenspraak met de kwantitatieve resultaten en ongeacht de activiteitensector en de ondernemingsgrootte, vinden de ondernemingen dat de administratieve kosten de laatste twee jaar (fors) gestegen zijn. Die mening is echter minder van toepassing op het fiscale domein, waar bijvoorbeeld in Brussel één onderneming op tien een (aanzienlijke) daling van de administratieve kosten waarneemt.

Op kwalitatief vlak lijken de ondernemingen meer tevreden over de administratie dan over de regelgeving zelf.

De ondernemingen zijn vrij tevreden over de manier waarop de regelgeving wordt bekendgemaakt. De voornaamste kritiek handelt over het gebrek aan flexibiliteit van de regelgevingen inzake tewerkstelling en milieu, waardoor die niet voldoende aangepast zijn aan alle omstandigheden. Die kritiek heeft in veel mindere mate betrekking op het fiscale domein. Wat betreft de contacten met de administratie, vindt de meerderheid van de ondernemingen dat de informatie binnen de geplande termijn wordt verstrekt, dat ze beantwoordt aan de behoeften en dat de antwoorden nauwkeurig zijn. De beste kwaliteitsindicatoren

hebben opnieuw betrekking op de fiscale procedures. De ondernemingen staan evenwel meer kritisch tegenover de eenvormigheid van de antwoorden naargelang de contactpersoon en het luik tewerkstelling wordt hier duidelijk met de vinger gewezen.

Kleine ondernemingen kennen de administratieve vereenvoudigingen systematisch minder goed dan grote ondernemingen. De onmiddellijke aangifte van tewerkstelling (Dimona) en het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en de KBO zijn het best bekend bij de ondernemingen, ongeacht de grootte. Het zijn ook de meest gebruikte vereenvoudigingen, vooral door de middelgrote en grote ondernemingen. De multifunctionele aangifte van de sociale zekerheid is een maatregel die voor problemen zorgt: hij is verplicht en heeft een algemene draagwijdte, maar is klaarblijkelijk niet erg bekend, vooral niet bij de kleine ondernemingen. Slechts 65 % van de kleine en middelgrote ondernemingen die de maatregel kennen, gebruiken hem ook in de praktijk.

De elektronische toepassingen inzake fiscaliteit worden vaak minder goed bevonden dan die inzake tewerkstelling. Qua tevredenheid krijgt Tax-on-web dan ook één van de laagste scores. Dimona is daarentegen één van de toepassingen waarover de ondernemingen het meest tevreden zijn, hoewel de kleine ondernemingen er duidelijk minder tevreden over zijn dan de grote. Algemeen gezien, lijkt de tevredenheid niet in verhouding te staan tot de grootte. De Brusselse ondernemingen zijn algemeen het meest tevreden over de vereenvoudigingen die hen in de enquête werden voorgelegd.

Van de vereenvoudigingsvoorstellen die aan de ondernemingen werden voorgelegd, is de vermindering en vereenvoudiging van de statistieken het voorstel dat de meeste stemmen krijgt, vooral van de middelgrote en grote ondernemingen.

Resultaten van de enquête over de administratieve lasten bij de zelfstandigen

Op basis van de enquête die plaatsvond bij een representatief deel van de Belgische zelfstandigen wordt een raming gemaakt van hun administratieve lasten in 2004. Net als bij de ondernemingen is er een opsplitsing in een kwantitatief luik, waarin de kosten van de administratieve lasten aan bod komen en een kwalitatief luik, waarin de mening van de zelfstandigen over de kwaliteit van de regelgeving en de bevoegde administratie besproken wordt. Vervolgens wordt een beeld geschetst van de kennis, het gebruik en de tevredenheid van de zelfstandigen omtrent een aantal administratieve vereenvoudigingen die door de federale en regionale overheden worden toegepast. Tot slot wordt de populariteit van een aantal recente of geplande maatregelen inzake administratieve vereenvoudiging en e-government onderzocht.

A. De kosten van de administratieve verplichtingen

1. Omschrijving

De kosten van de administratieve lasten bij de zelfstandigen kunnen worden opgedeeld in de tijd en de middelen die de zelfstandige zelf nodig heeft of die hij betaalt aan externe diensten om al zijn administratieve verplichtingen op het vlak van fiscale en milieuregelgevingen te vervullen. De kosten van administratieve lasten bij de zelfstandigen worden op dezelfde manier berekend en gedefinieerd als bij de ondernemingen, met dit verschil dat bij de ondernemingen drie regelgevingsdomeinen de last uitmaken (tewerkstelling, fiscaliteit en milieu) en bij de zelfstandigen slechts twee domeinen (fiscaliteit en milieu). Dit verschil is logisch aangezien een zelfstandige in dit onderzoek per definitie geen werknemers heeft en in principe ook geen administratieve verplichtingen inzake tewerkstelling moet nakomen.

2. Resultaten

a. De totale kosten

Tabel 15 geeft de resultaten van de raming van de totale kosten van de administratieve lasten inzake de fiscale en de milieuregelgeving voor het geheel

van de zelfstandigen in België en de opsplitsing van de totale kosten in interne en externe kosten. De administratieve lasten voor de zelfstandigen in het jaar 2004 worden geraamd op 2,39 miljard euro, of 0,84 % van het bbp. Het grootste deel van die totale kosten gaat naar interne kosten (59 %) en, in mindere mate (41 %) naar externe kosten.

TABEL 15 - Totale kosten van de administratieve verplichtingen voor de zelfstandigen in 2004

Aantal zelfstandigen	Soort kosten	In miljard euro	In % van het bbp
442 368	Totale kosten	2,37	0,84 %
	(betrouwbaarheidsinterval) ^a	(1,7 - 3,1)	(0,6 % - 1,1 %)
	Interne kosten	1,39	0,49 %
	Externe kosten	0,98	0,35 %

a. De cijfers tussen haakjes geven het 90% betrouwbaarheidsinterval weer van de totale kost voor de administratieve formaliteiten. Dit betekent dat er 9 kansen op 10 zijn dat de werkelijke waarde van de kost zich binnen het gegeven interval bevindt.

Gelet op het grote aantal zelfstandigen in België dat behoort tot de dienstensector¹⁶, neemt deze sector ook het grootste deel van de totale kosten van de administratieve lasten voor zijn rekening (bijna 71 %). De zelfstandigen uit de bouwsector betalen 12,5 % van het totaal aan administratieve kosten en bijna 11 % is ten laste van de zelfstandigen uit de landbouwsector. De zelfstandigen uit de industriële sector ten slotte dragen het kleinste deel van de totale administratieve lasten (5,6 %), wat niet verwonderlijk is, daar zij de kleinste groep zijn in de zelfstandigenpopulatie.

TABEL 16 - Verdeling van de totale kosten per sector en type kostent

Sector	Totale kosten (in miljard euro)	In % van de totale lasten	Soort kosten	In miljard euro
Landbouw, visserij	0,26	10,87%	Interne kosten	0,15
			Externe kosten	0,11
Industrie	0,13	5,60 %	Interne kosten	0,09
			Externe kosten	0,05
Bouwsector	0,30	12,54 %	Interne kosten	0,21
			Externe kosten	0,08
Diensten	1,68	70,99 %	Interne kosten	0,94
			Externe kosten	0,74

Uit de verdeling van de totale kosten per regelgevingsdomein (tabel 17) blijkt duidelijk dat de administratieve lasten die voortkomen uit de fiscale regelgeving het grootste aandeel hebben in de totale kosten. Het aandeel van de milieuregelgeving in de totale kosten daarentegen bedraagt slechts 23 % van de totale kosten van de administratieve verplichtingen.

TABEL 17 - Verdeling van de totale kostent volgens type van regelgeving

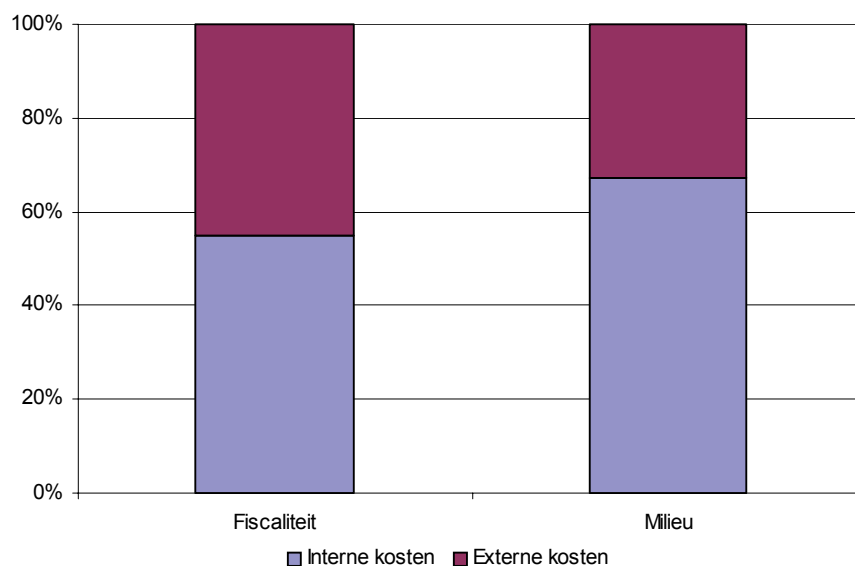
Regelgeving	In % van de totale kosten
Fiscaliteit	77 %
Milieu	23 %

De resultaten zijn gebaseerd op het gemiddelde van de antwoorden uit de steekproef

16. 73 % van de totale populatie bevindt zich in de dienstensector, 12 % in de landbouwsector en de bouw en de industrie stellen respectievelijk 10 % en 4 % van de zelfstandigen tewerk.

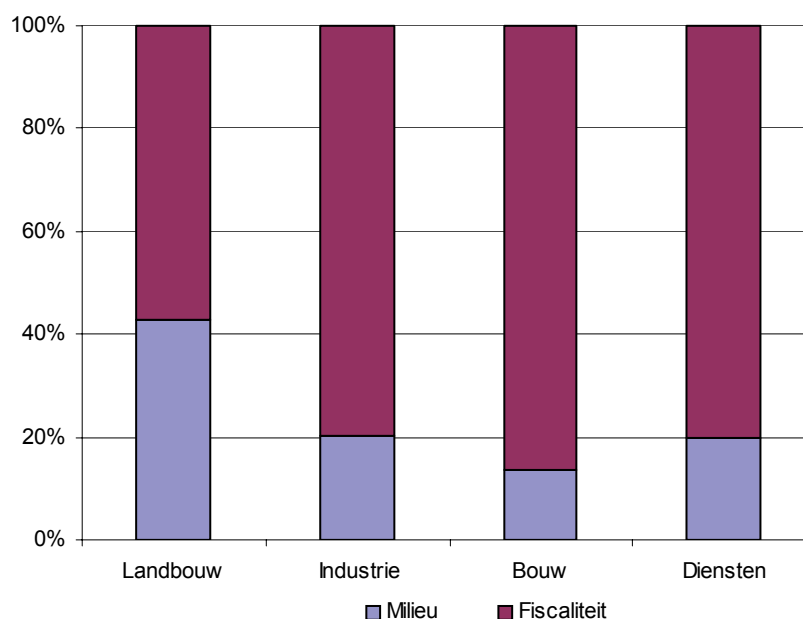
Wanneer de interne en de externe kosten opgesplitst worden per regelgevingsdomein, zoals in figuur 10, zien we dat het aandeel van de interne kosten in de totale kosten merklijk groter is dan het aandeel van de externe kosten. Die vaststelling geldt voor beide domeinen, maar is meer uitgesproken voor de milieuregelgeving.

FIGUUR 10 - Verdeling van de interne en de externe kosten volgens regelgeving

Figuur 11 toont het relatieve belang van de twee regelgevingsdomeinen voor elke activiteitensector van de zelfstandigen uit de steekproef. Hieruit blijkt duidelijk dat de administratieve lasten voor de fiscale regelgeving groter zijn dan de administratieve kosten die gegenereerd worden bij het naleven van de milieuregelgeving. Dat geldt voor alle sectoren. In de landbouw liggen de kosten van de administratieve lasten ten gevolge van de milieuregelgeving echter veel hoger dan in de andere sectoren: 42,7 % van de totale kosten uit de landbouwsector, tegenover 13,6 % voor de bouw, 19,7 % voor de diensten en 20,3 % voor de industrie.

FIGUUR 11 - Verdeling van de totale administratieve lasten volgens regelgeving en per activiteitensector

Tabel 18 toont hoe volgens de zelfstandigen de verdeling is van hun tijd nodig voor het vervullen van hun fiscale verplichtingen. Hieruit blijkt duidelijk dat de meeste zelfstandigen de BTW als de meest tijdrovende verplichting ervaren: 68 % besteedt minstens een kwart van zijn totale tijd voor het invullen van de fiscale verplichtingen aan de BTW-aangifte. 28 % besteedt er zelfs meer dan de helft van zijn tijd aan. Het invullen van de personen-, rechtspersonen- en vennootschapsbelasting is de tweede meest tijdrovende verplichting: bij meer dan een derde vergt dit tussen 26 % en 50 % van hun tijd en 10 % zegt er zelfs nog meer tijd aan te besteden. De lokale, provinciale en regionale belastingen worden als minder tijdrovend ervaren. Meer dan 90 % van de zelfstandigen zegt over beide verplichtingsniveaus dat ze er slechts tussen de 1 en 25 % van hun tijd aan wijden.

TABEL 18 - Verdeling van de tijd over de fiscale verplichtingen, als % van de verkregen antwoorden¹⁷

Tijdsbesteding in % :	0	1 tot 10	11 tot 25	26 tot 50	51 tot 75	76 tot 100
Provinciale en lokale belastingen	15 %	58 %	21 %	6 %	0 %	0 %
Regionale belastingen	12 %	50 %	29 %	9 %	0 %	0 %
Personen-, rechtspersonen- en vennootschapsbelastingen	10 %	19 %	25 %	37 %	8 %	2 %
BTW	1 %	10 %	21 %	40 %	17 %	11 %
Douane en accijsrechten	69 %	26 %	4 %	1 %	0 %	0 %
Diverse andere belastingen	25 %	57 %	18 %	3 %	0 %	0 %

Als we de verdeling bekijken van de totale tijdsbesteding van de zelfstandigen over de administratieve lasten ten gevolge van de milieuregelgeving valt onmiddellijk op dat de zelfstandigen hier een meer homogene verdeling over de verschillende bestuursniveaus ervaren (tabel 19). Maximaal 15 % van de

17. Er waren 104 antwoorden beschikbaar voor deze vraag

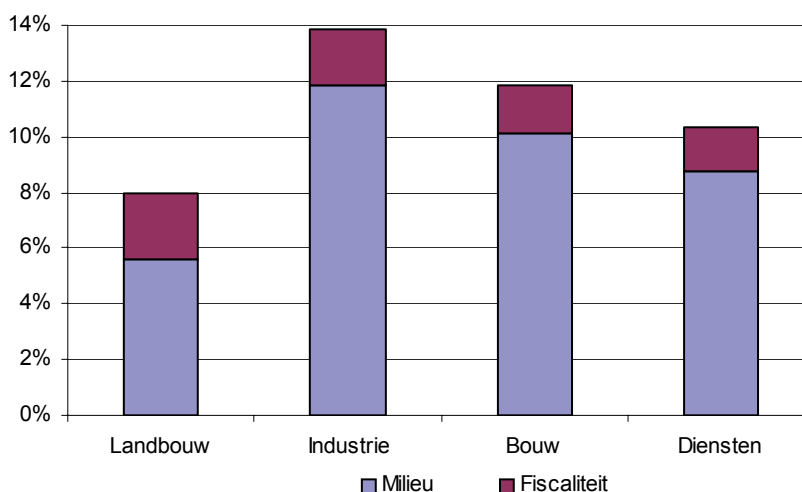
zelfstandigen verklaart meer dan 50 % van zijn tijd te besteden aan één bepaalde verplichting. Volgens 67 % gaat er tussen 11 % en 50 % van hun tijd voor milieuverplichtingen naar regionale milieuverplichtingen, 60 % verklaart tussen de 11 % en 50 % te spenderen aan lokale verplichtingen, terwijl 52 % en 50 % meent dat dit tijdspercentage besteed wordt respectievelijk aan de federale bevoegdheden en regionale bevoegdheden met betrekking tot stedenbouw en ruimtelijke ordening.

TABEL 19 - Verdeling van de tijd over de milieuverplichtingen, als % van de verkregen antwoorden¹⁸

Tijdsbesteding in % :	0	1 tot 10	11 tot 25	26 tot 50	51 tot 75	76 tot 100
Lokale bevoegdheden	4 %	21 %	35 %	25 %	7 %	8 %
Regionale bevoegdheden - milieu	7 %	16 %	34 %	33 %	7 %	4 %
Regionale bevoegdheden - stedenbouw en ruimtelijke ordening	15 %	23 %	34 %	16 %	7 %	5 %
Federale bevoegdheden	24 %	17 %	37 %	15 %	1 %	6 %

Wanneer we de gemiddelde administratieve kosten van de zelfstandigen bekijken als percent van de gemiddelde jaarlijkse omzet, zien we dat de kosten in de industriële sector het hoogst zijn (figuur 12). Die vaststelling geldt ook voor de zelfstandigen uit de andere activiteitensectoren, met uitzondering van de landbouwers bij wie de administratieve lasten inzake milieuregelgeving een groot deel van de totale kosten in percent van de omzet bedragen. Deze laatsten hebben de laagste gemiddelde kosten, gemeten als het percentage van de omzet.

FIGUUR 12 - Gemiddelde totale kosten als % van de omzet - volgens regelgeving en per activiteitensector

De resultaten zijn gebaseerd op het gemiddelde van de verkregen antwoorden uit de steekproef

Voor de ondernemingen werd eerder al een gemiddelde kostprijs per werknemer berekend en voorgesteld in figuur 3. Uit de berekening blijkt dat bij een kleine onderneming de gemiddelde kosten per werknemer 6 012 euro bedragen. De

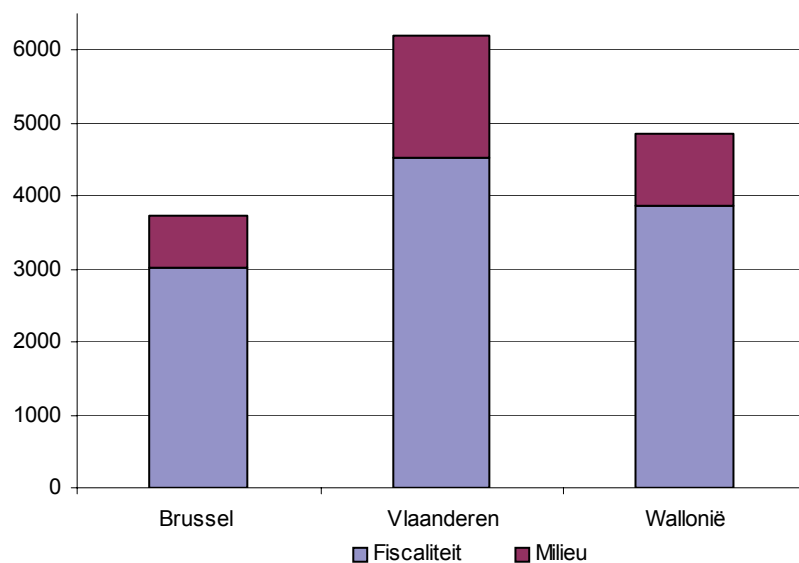
18. Voor deze vraag hadden we 156 antwoorden ter beschikking

gemiddelde kosten per werknemer bij een kleine onderneming stemmen overeen met de gemiddelde totale kosten bij de zelfstandigen aangezien de zelfstandigen geen werknemers hebben. Ongeacht de activiteitssector, zijn die gemiddelde kosten lager dan bij de kleine ondernemingen. Zij schommelen immers tussen 4 677 euro voor de zelfstandigen uit de landbouw en 7 071 euro voor de zelfstandigen uit de industriële sector over 5 191 euro voor de zelfstandigen uit de dienstensector en 6 669 euro voor de zelfstandigen uit de bouwsector.

De antwoorden van de zelfstandigen kunnen ook per gewest bestudeerd worden. Net zoals bij de ondernemingen moeten die resultaten met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd worden. Het is namelijk zo dat de verdeling per gewest en per domein van regelgeving soms een vrij klein aantal antwoorden oplevert.

Figuur 13 geeft de verdeling van de gemiddelde totale kosten per gewest en per domein van regelgeving. Hieruit blijkt duidelijk dat de zelfstandigen uit het Vlaamse Gewest veruit de hoogste gemiddelde kosten dragen, gevolgd door de Waalse zelfstandigen en de zelfstandigen uit Brussel.

FIGUUR 13 - Gemiddelde totale kosten (in euro) - volgens regelgeving en per gewest

De resultaten zijn gebaseerd op het gemiddelde van de verkregen antwoorden uit de steekproef

In de drie gewesten worden de gemiddelde kosten voornamelijk veroorzaakt door de fiscale regelgeving. De lage gemiddelde kosten inzake milieuregelgeving in de Brusselse regio is gedeeltelijk te verklaren door het zeer geringe aantal zelfstandigen uit de landbouwsector in dit gewest.

b. De interne kosten

Zoals bij de ondernemingen, zijn de interne kosten de loonkosten voor het aantal uren dat de zelfstandige besteedt aan het voldoen van zijn administratieve verplichtingen.

Tabel 20 geeft de geschatte gemiddelde interne uitgaven van de zelfstandigen gedurende één jaar. In absolute waarde zijn de gemiddelde interne kosten het hoogst voor de zelfstandigen uit de bouwsector, op de voet gevolgd door de zelfstandigen uit de industriële sector. Als de interne kosten bekeken worden in percentage van de omzet, zijn die het hoogst in de industrie en het laagst in de landbouwsector.

Uit de verdeling van de interne kosten per domein van regelgeving blijkt dat de fiscale regelgeving een groot aandeel heeft in de gemiddelde interne kosten, uitgedrukt in percentage van de omzet. Opvallend is wel dat voor de zelfstandigen uit de landbouwsector de milieuregelgeving een groter aandeel heeft in de gemiddelde totale kosten dan in de overige sectoren.

TABEL 20 - Gemiddelde jaarlijkse interne uitgaven volgens activiteitensector en regelgeving - in absolute waarde en als % van de omzet

	Landbouw	Industrie	Bouw	Diensten
Gemiddelde interne kosten - in euro	2 651	4 643	4 775	2 908
Gemiddelde interne kosten - als % van de omzet	5,16 %	9,06 %	8,65 %	6,51 %
- Fiscaliteit	3,58 %	7,59 %	7,54%	5,27 %
- Milieu	1,58%	1,47 %	1,12 %	1,23 %

c. De externe kosten

Zoals reeds gezegd, geven de externe kosten een raming van de jaarlijkse uitgaven aan externe diensten die een zelfstandige inschakelt om aan zijn administratieve verplichtingen te kunnen voldoen. In tabel 21 worden de gemiddelde externe kosten weergegeven volgens de activiteitensector van de zelfstandigen en per regelgevingsdomein, zowel in absolute waarde als in percentage van de omzet. In percentage van de omzet en bijna in absolute waarde dragen de zelfstandigen uit de industriële sector de hoogste externe kosten. Wanneer dieper ingegaan wordt op de verdeling van de externe kosten per domein van regelgeving, blijkt dat de fiscale regelgeving het grootste aandeel heeft in de externe kosten, uitgedrukt in percentage van de omzet en dat geldt voor alle activiteitensectoren. De externe kosten als gevolg van de milieuregelgeving, in percentage van de omzet, overschrijden bij geen enkele sector de 1 %.

TABEL 21 - Gemiddelde jaarlijkse externe uitgaven volgens activiteitensector en regelgeving - in absolute waarde en als % van de omzet

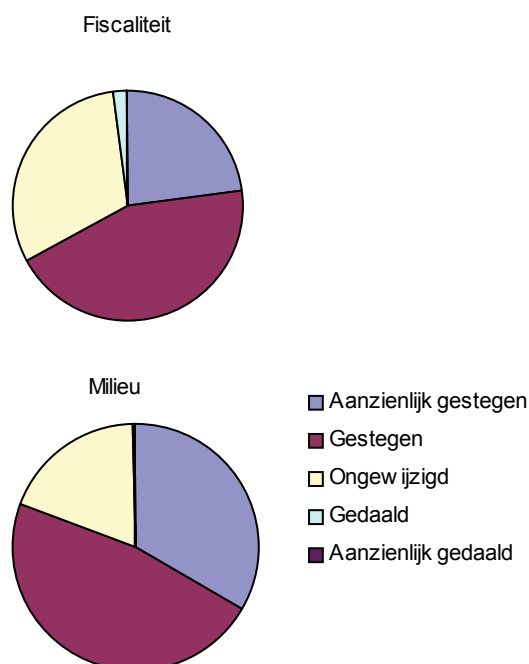
	Landbouw	Industrie	Bouw	Diensten
Gemiddelde externe kosten - in euro	2 026	2 428	1 893	2 283
Gemiddelde externe kosten - als % van de omzet	2,79 %	4,80 %	3,21 %	3,81 %
- Fiscaliteit	2,00 %	4,29 %	2,61 %	3,47 %
- Milieu	0,79%	0,52 %	0,60%	0,34 %

d. Evolutie van de totale kosten van de administratieve lasten

De zelfstandigen werd in de enquête ook gevraagd naar hun mening over de evolutie van de administratieve lasten tijdens de voorbije twee jaar (2003 en 2004).

Aan de hand van figuur 14 kunnen we besluiten dat slechts weinig zelfstandigen vinden dat de administratieve lasten (aanzienlijk) gedaald zijn in de afgelopen twee jaren. Voor de fiscale regelgeving is amper 2 % die mening toegedaan. De overgrote meerderheid (80 %) meent dat de administratieve lasten als gevolg van de milieuregelgeving (aanzienlijk) gestegen zijn en 67 % denkt zo over de fiscale lasten. Dit laatste cijfer is aanzienlijk hoger dan wat opgetekend werd bij de ondernemers voor hetzelfde domein (52 %). Wat de milieukosten betreft, liggen de resultaten voor de opties “(gevoelige) stijging” en “stagnatie van de kosten” bij de zelfstandigen en ondernemingen dicht bij elkaar.

FIGUUR 14 - Mening van de zelfstandigen over het verloop van de administratieve kosten tijdens de afgelopen twee jaar -per domein van regelgeving

Wanneer de resultaten per activiteitensector bekeken worden, springen enkele zaken in het oog. Zo voelen de zelfstandigen uit de bouw- en de landbouwsector het meest een (aanzienlijke) stijging van de kosten ongeacht het domein van regelgeving. Een groter aantal zelfstandigen uit de industrie, daarentegen, ervaren dat de situatie ongewijzigd is gebleven, vooral op fiscaal vlak (40 % is die mening toegedaan).

Zoals blijkt uit tabel 22 verschilt de evolutie van de administratieve kosten gedurende de jongste twee jaar van geweest tot geweest.

TABEL 22 - Mening van de zelfstandigen over et verloop van de administratieve kosten gedurende de voorbije twee jaar - volgens regelgeving en per gewest

	Fiscaliteit			Milieu		
	Brussel	Vlaanderen	Wallonië	Brussel	Vlaanderen	Wallonië
Gevoelig gestegen	27 %	28 %	43 %	20 %	20 %	30 %
Gestegen	64 %	46 %	49 %	46 %	43 %	44 %
Ongewijzigd	9 %	25 %	8 %	27 %	35 %	23 %
Gedaald	0 %	1 %	0 %	7 %	2 %	3 %
Aanzienlijk gedaald	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %

Opmerking: er werd geen rekening gehouden met de antwoordmogelijkheid "geen antwoord" bij de berekening van deze percentages.

Op het vlak van milieu ervaart meer dan 90 % van de zelfstandigen in Brussel en Wallonië een (gevoelige) toename van de administratieve lasten, tegenover 74 % in Vlaanderen. Een kwart van de Vlaamse zelfstandigen stelt dat het niveau van de lasten onveranderd gebleven is. Eenzelfde, maar minder uitgesproken

resultaat, ziet men voor de fiscale reglementering: in Wallonië ervaren drie op vier zelfstandigen een (sterke) verhoging, terwijl dat in Vlaanderen 63 % is.

Het is eens te meer in Vlaanderen dat men het vaakst van oordeel is dat de lasten gestagneerd zijn (35 %). In Brussel vindt 7 % van de ondervraagden dat de fiscale lasten gedaald zijn, maar het gaat hier slechts om de mening van één enkele zelfstandige.

B. De kwaliteit van de regelgeving

1. Omschrijving

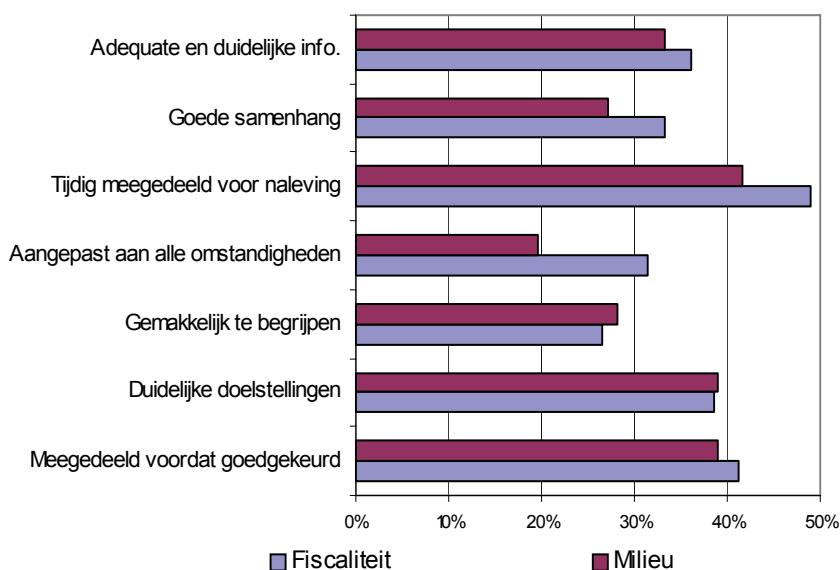
De kwaliteit van de regelgeving wordt op basis van dezelfde indicatoren geëvalueerd als die voor de ondernemingen. De zelfstandigen moesten dus een keuze maken gaande van “volledig akkoord” tot “volkomen oneens” voor de volgende stellingen:

- * De regelgevingen worden u meegedeeld voordat ze zijn goedgekeurd,
- * Ze zijn gemakkelijk te begrijpen,
- * Hun doelstellingen zijn duidelijk,
- * Ze zijn voldoende aangepast aan alle omstandigheden,
- * Ze worden u tijdig genoeg meegedeeld opdat ze nageleefd kunnen worden,
- * Ze vertonen een goede onderlinge samenhang,
- * Ze gaan gepaard met adequate en duidelijke informatie.

2. De resultaten

Zoals blijkt uit figuur 15 lijken de zelfstandigen naargelang van het domein van regelgeving nogal van mening te verschillen over de kwaliteit ervan.

FIGUUR 15 - De kwaliteit van de regelgeving naargelang het domein - als % van de zelfstandigen dat (volledig) akkoord gaat met de stelling

Opmerking: Er werd geen rekening gehouden met de antwoordmogelijkheid "geen antwoord" bij de berekening van deze percentages.

Net als bij de ondernemingen zijn de zelfstandigen gunstig gestemd over de bekendmaking van de regelgeving. Wel zijn zij het meer eens over het feit dat men op voorhand op de hoogte gebracht wordt, als het om milieuregelgeving gaat. De mening dat zij op tijd op de hoogte gebracht worden, komt niettemin iets meer naar voren voor de fiscaliteit dan voor het milieu. De zelfstandigen wijzen uitdrukkelijk op het feit dat de fiscale regelgeving moeilijk te begrijpen is en dat de milieuregelgeving weinig flexibel is.

Globaal genomen blijken de zelfstandigen meer kritiek te hebben dan de ondernemingen op de kwaliteit van de regelgeving dan op het vlak van de bekendmaking. Ten opzichte van de ondernemingen zijn ze het dan weer wel meer eens met de andere stellingen (vooral wat het milieu betreft).

De zelfstandigen uit de industrie en de bouwsector zijn over het algemeen meer tevreden over de milieuregelgeving, terwijl de dienstensector daar systematisch meer kritiek op heeft. Voor de fiscale regelgeving zijn de resultaten per sector evenwichtiger.

Op regionaal vlak geven de Vlaamse zelfstandigen, ongeacht het domein van regelgeving, steeds een betere beoordeling van de kwaliteit van de regelgeving dan de Waalse zelfstandigen. De uitzondering wordt echter gevormd door de samenhang van de fiscale regelgeving, die Walen beter vinden. De mening van de Brusselse zelfstandigen wordt niet vermeld omdat het antwoordpercentage te laag ligt.

C. De kwaliteit van de Administratie

1. Omschrijving

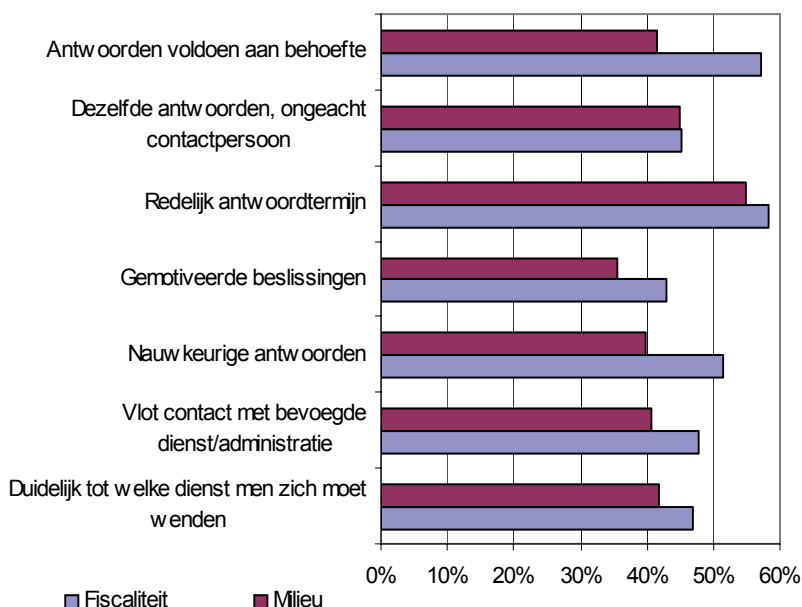
Zoals de ondernemingen werden ook de zelfstandigen gevraagd naar hun mening over de kwaliteit van het contact met de bevoegde administratie voor de fiscale en de milieuregelgeving. Concreet kunnen zij hun standpunt duidelijk maken door een vakje aan te kruisen gaande van “volledig akkoord” tot “volkomen oneens” voor de volgende stellingen:

- * Het is gemakkelijk te weten tot welke dienst men zich moet wenden,
- * Het is gemakkelijk om in contact te treden met de bevoegde dienst,
- * De administratie geeft nauwkeurige antwoorden,
- * De administratieve beslissingen zijn duidelijk gemotiveerd,
- * De administratie antwoordt binnen een redelijke termijn,
- * De antwoorden zijn steeds dezelfde, ongeacht de contactpersoon,
- * De verkregen antwoorden beantwoorden aan uw behoeften.

2. De resultaten

Figuur 16 toont dat de zelfstandigen de kwaliteit van de administratie systematisch beter vinden voor de fiscale regelgeving dan voor de milieuregelgeving. Het grootste verschil heeft betrekking op de motivering van de administratieve beslissingen en op de nauwkeurigheid van de antwoorden.

FIGUUR 16 - De kwaliteit van de contacten met de bevoegde Administratie per domein van regelgeving - % van de zelfstandigen dat (volledig) akkoord gaat met de stelling

Opmerking: Er werd geen rekening gehouden met de antwoordmogelijkheid "geen antwoord" bij de berekening van deze percentages.

Ongeacht het domein van de regelgeving, zijn de zelfstandigen het meest akkoord met het feit dat de administratie binnen een redelijke termijn antwoordt. Dat wordt op de voet gevolgd door de stelling dat de informatie afgestemd is op de behoeften. Minder tevreden zijn zij over de duidelijke motivering van de beslissingen (milieu) en de contacten met de bevoegde dienst (fiscale regelgeving).

De zelfstandigen zijn blijkbaar iets strenger dan de ondernemingen in verband met de kwaliteit van het contact met de administratie, hoewel er een paar uitzonderingen zijn. Maar, globaal genomen, zijn zij net als de ondernemingen, iets meer tevreden over de kwaliteit van het contact met de administratie dan over de kwaliteit van de regelgeving.

De Vlaamse zelfstandigen zijn over het algemeen meer tevreden dan de Waalse over het contact met de administratie, vooral op het vlak van milieu. Voor het fiscale luik zijn de meningen echter verdeeld: de Vlaamse zelfstandigen zijn strenger over het vlotte contact met de bevoegde diensten, terwijl hun Waalse tegenhangers het moeilijker vinden, te weten te komen tot welke dienst zij zich moeten wenden. Opnieuw is het Brussels Hoofdstedelijk Gewest onvoldoende vertegenwoordigd in de gegevens.

Uit de sectorale analyse kunnen geen duidelijke conclusies getrokken worden, behalve dat de zelfstandigen uit de dienstensector weer het minst tevreden zijn over de kwaliteit van het contact met de milieuadministratie.

D. Mening over vereenvoudiging en e-governmentprojecten en evaluatie van de vereenvoudigingsvoorstellen

1. Omschrijving

Net zoals in de enquête bij de ondernemingen, wordt in de enquête bij de zelfstandigen gevraagd naar hun mening over dertien dossiers inzake vereenvoudiging en e-government en over acht voorstellen ter administratieve vereenvoudiging.

2. De resultaten¹⁹

a. Mening over dossiers inzake administratieve vereenvoudiging en e-governmentprojecten

Tabel 23 geeft aan hoe goed de zelfstandigen de vereenvoudigingsdossiers kennen.

TABEL 23 - % van de zelfstandigen dat verklaart de vereenvoudiging te kennen, per activiteitssector

Vereenvoudiging en e-governmentproject	Totaal	Landbouw	Industrie	Bouw	Diensten
Afschaffing visumplicht en papieren boekhouding,	40	31	41	45	45
Vereenvoudiging bekendmakingsverplichtingen en oproep tot algemene aandeelhoudersvergadering,	36	26	47	32	40
Mogelijkheid tot invoering elektronische facturen,	50	40	60	51	52
Verhoging drempel voor de driemaandelijkse BTW-aangifte,	41	42	38	40	41
Veralgemeend gebruik ondernemingsnummer en KBO,	51	33	64	61	53
Afschaffing papieren attesten voor overheidsopdrachten,	24	22	21	27	25
Onmiddellijke aangifte tewerkstelling (Dimona),	30	20	34	35	34
Multifunctionele aangifte sociale zekerheid (DMFA),	15	10	16	19	15
Elektronische aangifte sociale risico's (ASR),	9	9	9	10	8
Tax-on-web,	47	32	50	56	56
Elektronische BTW-aangifte (Edivat en Intervat),	52	46	56	61	50
Elektronische aangifte bedrijfsvoorheffingen,	27	25	28	25	27
Integraal Milieujaarverslag (IMJV).	12	14	15	3	12

Met respectievelijk 46 % en 61 % positieve antwoorden is de elektronische aangifte van de bedrijfsvoorheffing het best gekende dossier bij de landbouwers en de zelfstandigen uit de bouwsector. Het dossier in verband met het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en van de KBO scoort eveneens 61 % bij de zelfstandigen uit de bouwsector en zelfs 64 % bij de zelfstandigen uit de industrie. In de dienstensector is Tax-on-web koploper met 56 %.

19.De percentages in de verschillende tabellen en figuren houden geen rekening met diegenen die niet of met "geen mening" geantwoord hebben. Wij herinneren er nogmaals aan dat het aantal antwoorden in sommige gevallen zeer beperkt is.

Het is duidelijk dat de landbouwers de dossiers mindergoed kennen. Voor de drie andere sectoren is de elektronische facturering het enige bijkomende dossier naast de drie reeds vermelde dossiers- dat door meer dan de helft van de zelfstandigen gekend is.

In alle sectoren, zijn de volgende dossiers maar bij weinig zelfstandigen gekend: de multifunctionele aangifte van de sociale zekerheid, een uniek milieuraapport zoals het Integraal Milieujaarsverslag en de elektronische aangifte van de sociale risico's. Zo kent slechts 3 % van de zelfstandigen uit de bouwsector het Integraal Milieujaarsverslag. Bovendien blijkt dat de zelfstandigen de fiscale maatregelen beter kennen dan de maatregelen inzake tewerkstelling, wat, gelet op de definitie van een zelfstandige in deze analyse, niet verwonderlijk is.

Tabel 10 geeft aan dat bij de zelfstandigen de globale kennis van de vereenvoudigingsdossiers duidelijk kleiner is dan bij de ondernemingen, met inbegrip van de kleine ondernemingen. Het feit dat een zelfstandige omschreven wordt als iemand die geen personeel in dienst heeft, kan ook verklaren waarom de zelfstandigen weinig weten over de bepalingen inzake tewerkstelling.

Tabel 24 geeft de resultaten over de toepasbaarheid van de dossiers op de activiteiten van de zelfstandigen in totaal en per activiteitssector. Het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en van de invoering van de Kruispuntbank der Ondernemingen (KBO) is het dossier dat men, ongeacht de sector, als het meest toepasbare ervaart. Bij de landbouwers is de score echter tamelijk laag (57%) en aangezien dit een verplichte maatregel is, wijst dit op een probleem met de toepassing ervan in de primaire sector.

De afschaffing van de visumplicht en van de papieren boekhouding scoort op het vlak van toepasbaarheid meer dan 70 % in alle sectoren, behalve in de landbouw. Meer dan 65 % van de zelfstandigen (opnieuw zonder de primaire sector) vindt dat de elektronische BTW-aangifte en Tax-on-web voor hen toepasbaar is, zij het iets minder in de dienstensector.

We vermelden nog dat slechts twee zelfstandigen (op twee) geantwoord, hebben dat het dossier "Integraal Milieujaarsverslag" op hen van toepassing was wat het resultaat uiteraard niet geïnterpreteerbaar maakt.

TABEL 24 - % van de zelfstandigen dat het dossier kent en verklaart dat het op hem van toepassing is, per activiteitssector

Vereenvoudiging en e-governmentproject	Totaal	Landbouw	Industrie	Bouw	Diensten
Afschaffing visumplicht en papieren boekhouding,	67	39	78	71	75
Vereenvoudiging bekendmakingsverplichtingen en oproep tot algemene aandeelhoudersvergadering,	44	24	50	36	59
Mogelijkheid tot invoering elektronisch Intervat,	47	47	42	51	46
Verhoging drempel voor de driemaandelijke BTW-aangifte,	46	44	50	43	47
Veralgemeend gebruik ondernemingsnummer en de KBO,	83	57	93	87	88
Afschaffing papieren attesten voor overheidsopdrachten,	37	30	35	37	44
Onmiddellijke aangifte tewerkstelling (Dimona),	47	28	61	38	52

Vereenvoudiging en e-governmentproject	Totaal	Landbouw	Industrie	Bouw	Diensten
Multifunctionele aangifte sociale zekerheid (DMFA),	42	27	54	30*	50
Elektronische aangifte sociale risico's (ASR), tax-on-web,	30*	36*	42*	16*	22*
Elektronische BTW-aangifte (Edivat en Intervat),	67	58	75	67	65
Elektronische aangifte bedrijfsvoorheffingen,	70	52	81	84	69
Integraal Milieujaarsverslag (IMJV).	38	16	55	54	39
	40	43	54	n.i..	9

*: 5 tot 10 relevante antwoorden

n.i.: niet interpreteerbaar (minder dan 5 antwoorden)

Voor het dossier dat het minst van toepassing is op de zelfstandigen, heeft elke sector een aparte mening. Voor de landbouw gaat het om de elektronische aangifte van de bedrijfsvoorheffing (16%); voor de industrie is dat de afschaffing van de papieren attesten voor overheidsopdrachten (35%); voor de bouwsector staat de elektronische aangifte van de sociale risico's helemaal achteraan (17%) en de dienstensector meent dat een uniek milieurapport zoals het Integraal Milieujaarsverslag het minst voor hen van toepassing is. We onderstrepen echter dat de laatste twee maatregelen slechts door één zelfstandige als adequaat beschouwd worden. Bovendien hebben amper twee zelfstandigen (op twee) uit de bouwsector geantwoord dat het integraal milieujaarsverslag voor hen van toepassing was, wat op zich als dusdanig niet te interpreteren valt.

Vergeleken bij de ondernemingen (zie tabel 11) zijn de verhoging van de drempel voor de driemaandelijke BTW-aangifte en Tax-on-web blijkbaar meer in overeenstemming met het zelfstandigenstatuut dan met dat van de ondernemingen.

Tabel 25 geeft het percentage zelfstandigen dat het dossier kent en het ook effectief gebruikt.

Zoals verwacht is het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en van de KBO het dossier dat het meest door de zelfstandigen gebruikt wordt. Slechts een kleine meerderheid van de landbouwers gebruikt het echter, wat nogmaals aantoont hoe gevoelig die maatregel in de primaire sector ligt. Gelet op het toepassingspotentieel is de afschaffing van de visumplicht en van de papieren boekhouding een ander dossier dat door de zelfstandigen uit alle sectoren tamelijk veel gebruikt wordt.

TABEL 25 - % van de zelfstandigen dat het dossier kent en verklaart het te gebruiken, per activiteitssector

Vereenvoudiging en e-governmentproject	Totaal	Landbouw	Industrie	Bouw	Diensten
Afschaffing visumplicht en papieren boekhouding,	54	32	66	55	60
Vereenvoudiging bekendmakingsverplichtingen en oproep tot algemene aandeelhoudersvergadering,	42	18	45	29	60
Mogelijkheid tot invoering elektronische facturen,	15	15	10	21	14
Verhoging drempel voor de driemaandelijke BTW-aangifte,	37	45	32	29	36
Veralgemeend gebruik ondernemingsnummer en de KBO,	71	54	69	73	80
Afschaffing papieren attesten voor overheidsopdrachten,	31	20	27	26	41
Onmiddellijke aangifte tewerkstelling (Dimona),	33	15	48	33	32

Vereenvoudiging en e-governmentproject	Totaal	Landbouw	Industrie	Bouw	Diensten
Multifunctionele aangifte sociale zekerheid (DMFA),	26	11*	40*	28*	25
Elektronische aangifte sociale risico's (ASR),	27*	30*	33*	20*	22
Tax-on-web,	33	22	43	34	31
Elektronische BTW-aangifte (Edivat en Intervat),	24	15	22	37	22
Elektronische aangifte bedrijfsvoorheffingen,	16	10	5	33	20
Integraal Milieujaarverslag (IMJV).	37	38	50*	n.i.	10*

*: 5 tot 10 relevante antwoorden

n.i.: niet interpreteerbaar (minder dan 5 antwoorden)

Zelfs al worden zij procentueel minder gebruikt, toch hebben bepaalde toepassingen naargelang de sector meer succes dan andere. Zo is de verhoging van de drempel voor de driemaandelijke BTW-aangifte meer gekend bij de landbouwers. Twee derde van de zelfstandigen uit de industrie en 60 % van de zelfstandigen uit de dienstensector halen voordeel uit de afschaffing van de visumplicht en de papieren boekhouding. In de dienstensector wordt de vereenvoudiging van de bekendmakingsverplichtingen en van de simpelere oproep tot een algemene vergadering van aandeelhouders veel gebruikt. Het feit dat sommige zelfstandigen verklaren een maatregel te gebruiken, die in theorie niet voor hen bestemd is, wijst ofwel op een probleem bij de samenstelling van de steekproef (sommige economische entiteiten met werknemers werden onterecht als zelfstandigen opgenomen), ofwel op een probleem met de kwaliteit van de antwoorden (bepaalde zelfstandigen hebben willekeurig op de vragenlijst geantwoord).

De zelfstandigen gebruiken Tax-on-web blijkbaar meer dan de ondernemingen. Over het algemeen maken Waalse ondernemingen meer gebruik van de administratieve vereenvoudigingsmaatregelen dan de Vlaamse.

Tabel 26 geeft een indicatie van tevredenheid, die de zelfstandigen aan de administratieve vereenvoudigingsdossiers hebben toegekend.

De cijfers, opgetekend voor elk dossier, schommelen sterk met de activiteitensector. Het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en van de KBO wordt door alle landbouwers en zelfstandigen uit de industrie als volstrekt bevredigend genoemd, terwijl het aantal tevreden in de bouw- en dienstensector respectievelijk 80 % en 76 % bedraagt. De twee dossiers die van de ondernemingen het beste waarderingscijfer krijgen (afschaffing van de visumplicht en de papieren boekhouding en de vereenvoudiging van de publicatieverplichtingen en oproep tot algemene aandeelhoudersvergadering) worden ook sterk geapprecieerd door de zelfstandigen, behalve in de primaire sector. De afschaffing van de papieren attesten voor overheidsopdrachten wordt het minst goed onthaald.

TABEL 26 - % van de zelfstandigen dat het dossier kent en verklaart er tevreden over te zijn, per activiteitssector

Vereenvoudiging en e-governmentproject	Totaal	Landbouw	Industrie	Bouw	Diensten
Afschaffing visumplicht en papieren boekhouding,	85	66	92	83	92
Vereenvoudiging bekendmakingsverplichtingen en oproep tot algemene aandeelhoudersvergadering,	85	71	92	83	86
Mogelijkheid tot invoering elektronische facturen,	70	65	80	85	60
Verhoging drempel voor de driemaandelijke BTW-aangifte,	82	80	83	93	78
Veralgemeend gebruik ondernemingsnummer en de KBO,	87	100	100	80	76
Afschaffing papieren attesten voor overheidsopdrachten,	57	45	66*	66*	57
Onmiddellijke aangifte tewerkstelling (Dimona),	78	66	80	90*	76
Multifunctionele aangifte sociale zekerheid (DMFA),	69	40*	80	n.i.	66*
Elektronische aangifte sociale risico's (ASR),	83	71*	n.i.	n.i.	80*
Tax-on-web,	65	50	80	77	56
Elektronische BTW-aangifte (Edivat en Intervat),	78	73	90	100	60
Elektronische aangifte bedrijfsvoorheffingen,	77	66	88*	100*	68
Integraal Milieujaarsverslag (IMJV).	75	87*	87*	n.i.	60*

*: 5 tot 10 relevante antwoorden

n.i.: niet interpreteerbaar (minder dan 5 antwoorden)

Het lage antwoordpercentage, vaak over elektronische toepassingen, maakt het niet mogelijk een evenwichtige evaluatie te maken over de kwaliteit alle maatregelen van administratieve vereenvoudiging. Ondanks dat, en zonder rekening te houden met de primaire sector, blijken de mogelijkheid tot elektronische facturen, Tax-on-web en de elektronische BTW-aangifte meer gewaardeerd te worden in de industrie en de bouwsector dan in de dienstensector.

Op regionaal vlak zijn de verschillen miniem. De Waalse zelfstandigen zijn iets meer tevreden dan de Vlaamse over het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en van de KBO en over de elektronische BTW-aangifte. In Vlaanderen krijgt daarentegen de invoering van elektronische facturen de beste punten. Jammer genoeg kan de mening van de Brusselse zelfstandigen niet worden geïnterpreteerd omwille van het lage responspercentage.

b. Evaluatie van de vereenvoudigingsprojecten

Tabel 27 geeft een kwalitatieve evaluatie door de zelfstandigen van acht administratieve vereenvoudigingsvoorstellen, per activiteitssector.

De vereenvoudiging van de vergunningsverplichtingen krijgt bij de landbouwers duidelijk meer stemmen (66 %). De vermindering en vereenvoudiging van de statistieken wordt door de zelfstandigen uit de industrie en uit de dienstensector het vaakst als "zeer belangrijk" bestempeld (47 % voor beide categorieën). Ook voor de zelfstandigen uit de bouwsector staan die twee projecten bovenaan (33 %), bijna onmiddellijk gevolgd door de invoering van een beperkte termijn voor de procedures (32 %).

In alle sectoren scoort het voorstel in verband met de automatisering van de publicatie van overheidsopdrachten het zwakst (8 % in de bouwsector), hoewel de zelfstandigen uit de dienstensector er positiever tegenover staan (30 %). De zelfstandigen uit de dienstensector steunen in het algemeen meer de bevestigde vereenvoudigingsprojecten dan zelfstandigen uit de andere sectoren.

TABEL 27 - % zelfstandigen dat het vereenvoudingsvoorstel zeer belangrijk vindt, per activiteitensector

Voorstel	Totaal	Landbouw	Industrie	Bouw	Diensten
Vereenvoudiging van de vergunningsaanvragen	48	66	30	33	41
Verdere uitbouw van de administratieve opdrachten van de ondernemingsloketten	29	26	28	29	33
Vermindering en vereenvoudiging van de statistieken	39	29	47	33	47
Verkorting archiveringstermijnen en meer mogelijkheden tot elektronische archivering	28	18	27	28	38
Invoering elektronische aangifte voor de vennootschapsbelasting	22	12	28	20	30
Automatisering van de bekendmaking van overheidsopdrachten	17	12	14	8	30
Invoering van vaste termijnen in procedures	32	32	31	32	32
Afschaffing van het automatisch opsturen van alle bewijsstukken	29	23	37	22	33

E. Besluit

Op basis van de enquêtes worden de kosten van de administratieve lasten die op de Belgische zelfstandigen wogen gedurende het jaar 2004 geraamd op 2,37 miljard euro of 0,84 % van het bbp. Het grootste deel hiervan is voor rekening van de zelfstandigen uit de dienstensector. De administratieve lasten door de fiscale regelgeving vormen het grootste deel van de kosten, ongeacht het gewest of de activiteitensector. De Vlaamse zelfstandigen menen de hoogste gemiddelde administratieve kosten te moeten dragen, gevolgd door de Waalse en ten slotte door de Brusselse zelfstandigen. In de drie gewesten zijn de gemiddelde kosten vooral het gevolg van de fiscale regelgeving. Indien de gemiddelde kosten in absolute waarde (in duizend euro) bekeken worden, dan blijken de zelfstandigen uit de industriële sector de hoogste gemiddelde kosten te hebben en die uit de landbouwsector de laagste.

Net als de ondernemingen beschouwt de meerderheid van de zelfstandigen de BTW als de meest tijdverslindende materie. De administratieve lasten in verband met de personen-, de rechtspersonen- en de vennootschapsbelasting komen op de tweede plaats. Op het vlak van milieu zijn het de verplichtingen die onder de regionale bevoegdheden vallen die het meeste tijd vergen, gevolgd door de formaliteiten van lokale bevoegdheden.

Ongeacht de activiteitensector, het gewest of het regelgevingsdomein, vindt de overgrote meerderheid van de zelfstandigen dat de administratieve lasten in de loop van de voorbije twee jaar (sterk) gestegen zijn. Dit gevoel leeft duidelijk meer op het vlak van de milieukosten dan op het vlak van fiscaliteit.

De zelfstandigen zijn over het algemeen meer tevreden over de contacten met de administratie dan over de kwaliteit van de regelgeving, hoewel zij iets strenger zijn dan de ondernemingen. De zelfstandigen zijn vrij tevreden over de bekendmaking van de regelgeving. Hun voornaamste kritiek gaat echter naar de moeilijkheid om de fiscale regelgeving te begrijpen en naar het gebrek aan flexibiliteit van de milieuregelgeving. De dienstensector is het meest kritisch over de milieuregelgeving.

Wat de contacten met de administratie betreft, zijn de zelfstandigen meer tevreden over de contacten met de fiscale administratie dan over die met de milieuadministratie. Zij zijn vooral heel tevreden over de informatie die de administratie geeft, wat naar hun mening ook binnen de voorziene termijn gebeurt. De voornaamste kritiek is dat de administratieve beslissingen op het vlak van milieu niet steeds duidelijk gemotiveerd zijn. Op het vlak van milieu schatten de Vlaamse zelfstandigen de kwaliteit van de administratie toch hoger in dan de Waalse. De sectorale analyse toont nog eens aan dat de zelfstandigen uit de dienstensector op het vlak van milieu het meest ontgoocheld zijn.

De zelfstandigen, en vooral de landbouwers, kennen de vereenvoudigingsdossiers minder goed dan de ondernemingen. Het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en van de KBO wordt door de zelfstandigen het meest gebruikt, vooral in de dienstensector. De tweede meest gebruikte vereenvoudiging, behalve bij de landbouwers, is de afschaffing van de visumplicht en de papieren boekhouding. De elektronische BTW-aangifte kent, behalve in de primaire sector, veel toepassingsmogelijkheden, maar wordt weinig gebruikt. De verhoging van de drempel voor de driemaandelijkse BTW-aangifte en Tax-on-web worden door de zelfstandigen (behalve de landbouwers), meer gebruikt dan door de ondernemingen.

Het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en de KBO wordt door alle landbouwers en zelfstandigen uit de industrie als toereikend beschouwd en ook door een grote meerderheid van de zelfstandigen uit de bouw- en de dienstensector. De twee dossiers die van de ondernemingen een hoge waardering kregen (afschaffing van de visumplicht en de papieren boekhouding en vereenvoudiging van de publicatieverplichtingen en de oproeping van de algemene vergadering van aandeelhouders), worden door de zelfstandigen zeer op prijs gesteld, behalve in de primaire sector. We zien ook sectorale verschillen in de beoordeling van de vereenvoudigingsdossiers. De mogelijkheid tot elektronische facturen, Tax-on-web en de elektronische BTW-aangifte worden meer gewaardeerd door de industrie en de bouwsector dan door de dienstensector.

Bij de evaluatie van de projecten voor administratieve vereenvoudiging, krijgt de vereenvoudiging van de vergunningsverplichtingen duidelijk meer stemmen bij de landbouwers. De vermindering en de vereenvoudiging van de statistieken wordt als nuttigste maatregel beschouwd bij de zelfstandigen uit de overige sectoren.

Vergelijking van de resultaten uit de enquêtes van de jaren 2000, 2002 en 2004

In dit deel wordt een vergelijking gemaakt van de resultaten bekomen uit de drie enquêtes die reeds door het Federaal Planbureau zijn uitgevoerd. De eerste twee enquêtes onderzochten de administratieve lasten van de jaren 2000 en 2002²⁰ en deze derde enquête peilt naar de administratieve lasten van het jaar 2004. De grootte van de betrouwbaarheidsintervallen wijst erop dat men de cijfers toch voorzichtig dient te interpreteren. Wat getoont wordt moet eerder geïnterpreteerd worden als tendensen dan als harde, naakte feiten.

Na een korte inleiding wordt er een onderdeel gewijd aan de vergelijking van de resultaten verkregen voor de ondernemingen, in een tweede onderdeel wordt deze vergelijking gemaakt voor de zelfstandigen.

A. Inleiding

De enquête gehouden in 2005 is identiek aan de voorgaande enquêtes, met uitzondering van het kwalitatieve luik. Dit luik is telkens aangepast in functie van de recentste en lopende projecten ter bevordering van de administratieve vereenvoudiging. Enkel de vragen over hoe ondernemingen en zelfstandigen de evolutie van de administratieve lasten ervaren en over de kwaliteit van de regelgeving en van hun bevoegde administraties komen in alle drie de enquêtes aan bod en kunnen aan een vergelijking onderworpen worden.

De gebruikte techniek voor de drie enquêtes is gelijk gebleven: een vragenlijst wordt via de post verstuurd naar de ondernemingen en zelfstandigen uit de steekproef, geselecteerd door het N.I.S. Men kan antwoorden per post met de bijgevoegde, voorgefrankeerde briefomslag of elektronisch via de website (www.enquetes.be) die het Federaal Planbureau speciaal hiervoor ontwikkeld heeft. De website is enkel toegankelijk met een identificatie (login) en een paswoord die op de papieren versie van de enquête terug te vinden zijn.

Onderstaande tabel 28 geeft een overzicht van het responspercentage voor de drie uitgevoerde enquêtes. Op de laatste rondvraag is minder antwoord gekomen dan op de voorgaande, maar de respons was wel groter dan bij de eerste rondvraag. De tabel toont eveneens dat de ondernemingen en de zelfstandigen

20. Die resultaten werden gepubliceerd in Planning Paper 92 en Planning Paper 94, die men kan downloaden vanop de website van het Federaal Planbureau (www.plan.be), rubriek publicaties.

meer en meer gebruik maken van het internet om te antwoorden, getuige hiervan is de forse stijging van het percentage online geregistreerde antwoorden.

TABEL 28 - % van ondernemingen en zelfstandigen uit de steekproef dat de enquête beantwoord heeft

	2000	2002	2004
Ondernemingen	15,3 %	23,3 %	19,4 %
- elektronisch	17 %	24 %	44 %
Zelfstandigen	7,5 %	16,6 %	12,3 %
- elektronisch	15 %	13 %	31 %

De schatting van de administratieve lasten die wegen op de ondernemingen en de zelfstandigen is voor de drie enquêtes met dezelfde methode berekend. De gemiddelde kost per stratum is eerst geëxtrapoleerd over de huidige populatie en de uitkomst hiervan is opgeteld om tot de totale kosten van de administratieve lasten te komen. De ramingen van het N.I.S. tonen dat de populatie van ondernemingen in België sinds 2000 afneemt, terwijl de zelfstandigen na een terugval tussen 2000 en 2002 terug in aantal zijn toegenomen in 2004 (tabel 29). Een onderzoek naar de gevoeligheid van de resultaten is uitgevoerd door de gemiddelde kosten van de enquête 2004 te extrapoleren naar de populaties van 2000 en 2002 en dit kan teruggevonden worden in bijlage III.

TABEL 29 - Populatie van ondernemingen en zelfstandigen

	Populatie 2000	Populatie 2002	Populatie 2004
Ondernemingen	205 476	203 170	199 008
Zelfstandigen	459 744	403 578	442 368

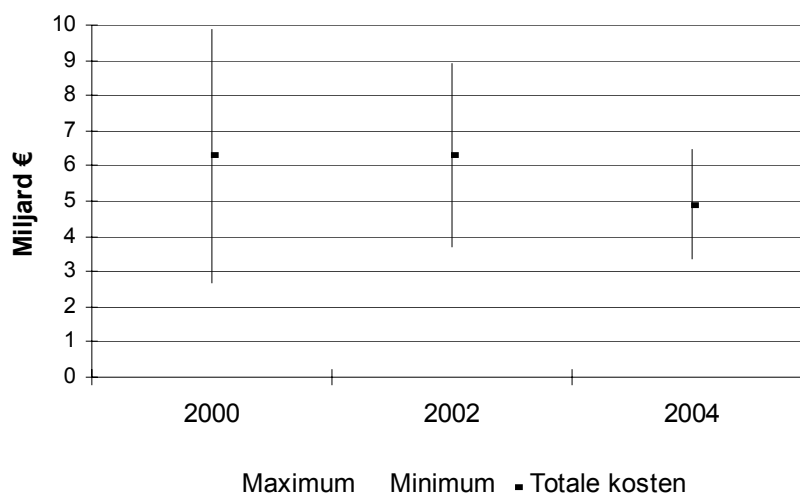
Bron: Ramingen gemaakt door het Nationaal Instituut voor de Statistiek ten behoeve van de enquête over de administratieve lasten.

B. Vergelijking van de resultaten: de ondernemingen

1. De kosten van de administratieve verplichtingen

Uit figuur 17 blijkt dat de kosten (in miljard euro) van de administratieve lasten die op de ondernemingen wegen na een lichte stijging tussen 2000 en 2002, met 22 % gedaald zijn in 2004 (t.o.v. 2002). Het 90 %-betrouwbaarheidsinterval van de schatting is ook geleidelijk kleiner geworden bij elke enquête. Dit wijst op een betere spreiding van de gegevens wat zich vertaalt in een grotere statistische betrouwbaarheid van de raming.

Relatief gezien zijn de administratieve lasten berekend als een percentage van het nominale bbp van het overeenkomstige jaar, ook stevig gedaald met 0,68 procentpunt.

FIGUUR 17 - Schatting van de kosten door administratieve lasten op de ondernemingen met bijhorend betrouwbaarheidsinterval (in miljard euro)

De daling van de totale kosten kan enkel verklaard worden door een fikse afname van de interne kosten, daar de externe kosten gestegen zijn tussen 2002 en 2004 (tabel 30).

TABEL 30 - Vergelijking van de totale kosten van de administratieve verplichtingen

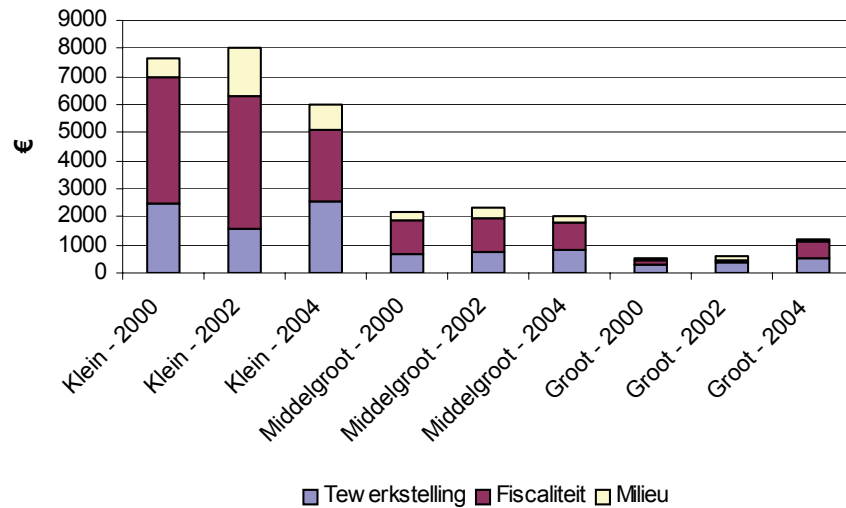
	2000	2002	2004
Totale kosten - in miljard euro	6,28	6,31	4,91
Totale kosten in % van het bbp	2,55 %	2,41 %	1,73 %
- Interne kosten - in miljard euro	3,36	4,33	2,70
- Externe kosten - in miljard euro	2,92	1,98	2,21

De administratieve lasten die wegen op kleine ondernemingen zijn blijven dalen gaande van 4,35 miljard euro of 69,3 % van het totaal in 2000 over 3,37 miljard euro of 53,4 % van het totaal in 2002 naar 2,31 miljard euro of 47,0 % van de totale kosten in 2004. Bij de middelgrote ondernemingen daarentegen is er over de beschouwde periode een blijvende stijging van hun administratieve lasten met 1,67 miljard euro of 26,5 % van het totaal in 2000 naar 2,07 miljard euro of 32,8 % van het totaal in 2002 tot 2,11 miljard euro of 43,0 % van de totale kosten in 2004. De evolutie van de kosten van de administratieve lasten bij grote ondernemingen vertoont een grilliger patroon: na een stijging van 0,26 miljard euro (4,2 % van het totaal) in 2000 naar 0,87 miljard euro (13,9 % van het totaal) in 2002, verminderen de kosten in 2004 tot 0,49 miljard euro of 10,0 % van het totaal aan administratieve kosten.

Het aandeel van de administratieve lasten veroorzaakt door de tewerkstellingsregelgeving, steeg eerst sterk van 64,0 % in 2000 naar 72,5 % van het totaal aan de administratieve lasten in 2002. Vervolgens daalde het aandeel weer flink tot 58,5 % van de totale administratieve lasten in 2004. Het relatieve aandeel van de administratieve lasten door fiscaliteit is eerst gedaald tussen 2000 en 2002 van

23,4 % naar 17,4 % van het totaal aan administratieve kosten en steeg daarna terug tot een aandeel van 30,3 % van het totaal in 2004.

FIGUUR 18 - Evolutie van de gemiddelde kost per werknemer (in euro) volgens ondernemingsgrootte en domein van regelgeving - 2000-2002-2004

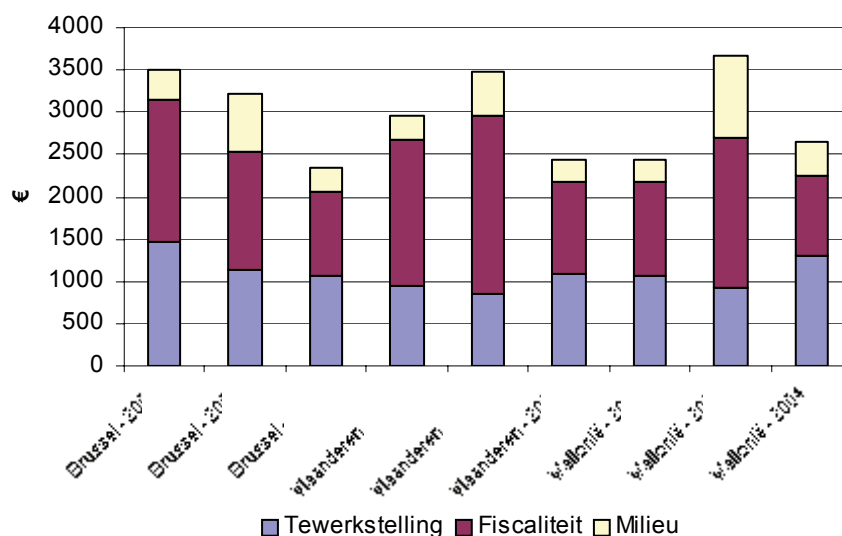

De vergelijking van de gemiddelde kosten per werknemer volgens ondernemingsgrootte zoals voorgesteld in figuur 18, vestigt de aandacht op een belangrijke daling van de kosten per werknemer voor kleine bedrijven. Die is hoofdzakelijk toe te schrijven aan een daling van de kosten van de fiscale administratieve lasten. Ook bij de middelgrote ondernemingen lijkt de afname van de fiscale kosten, samen met een afname van de milieukosten, te zorgen voor een daling van de gemiddelde kosten per werknemer. De grote ondernemingen daarentegen, ondervinden een verhoging van de gemiddelde administratieve kosten per werknemer, veroorzaakt door de fiscale regelgeving en in mindere mate door de tewerkstellingsegregelgeving.

De kosten van de administratieve verplichtingen voorgesteld als percentage van de omzet dalen voor elke grootteorde van de ondernemingen over de beschouwde periode. Voor de kleine bedrijven zijn de tewerkstellingskosten als percentage van de omzet toch gestegen tussen 2002 en 2004, terwijl bij de middelgrote en grote ondernemingen een soortgelijke stijging te zien is op fiscaal vlak van.

Op gewestelijk niveau zijn de gemiddelde kosten per werknemer gedaald in de drie gewesten, maar in Vlaanderen worden relatief gezien de sterkste dalingen opgetekend, gevolgd door het Waals gewest (figuur 19). De afname is in beide gewesten toe te schrijven aan een vermindering van de administratieve kosten gelinkt aan de fiscale en de milieuregelgeving. De kosten door tewerkstellingsverplichtingen stijgen zelfs nog in beide gewesten. Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is er een daling van de kosten per werknemer te merken voor alledrie de behandelde domeinen.

FIGUUR 19 - Gemiddelde kosten per werknemer (in euro) volgens gewest en domein van regelgeving - vergelijking 2000-2002-2004

De mening van de ondernemingen over de evolutie van de administratieve lasten over de laatste twee jaar is niet veel veranderd van de ene enquête op de andere. De meerderheid van de ondernemingen heeft nog steeds het gevoel dat de administratieve lasten (sterk) gestegen zijn. Die indruk is veel minder uitgesproken voor de administratieve lasten inzake fiscaliteit. Terwijl in 2000 81 % van de ondernemingen een (sterke) stijging van de lasten inzake fiscale regelgeving ervaarde, deelt slechts 52 % van hen die mening in 2004. Dezelfde evolutie is zichtbaar, zij het minder uitgesproken, op het vlak van tewerkstelling: 77 % van de ondernemingen meenden dat de administratieve lasten in dit domein (gevoelig) stegen waren in 2000, maar in 2004 is slechts 66 % die mening toegedaan. De algemene opvatting over de administratieve lasten inzake milieu is dat ze vermeerderd zijn, vooral tussen 2002 en 2004. In 2002 meende nog 62 % van de ondernemingen dat de milieugerelateerde administratieve lasten (sterk) waren gestegen en 35 % van de ondernemingen vond dat de lasten hetzelfde waren gebleven. In 2004 bedragen die percentages respectievelijk 78 % en 21 %.

Het gevoel dat de kosten inzake fiscaliteit in 2004 (gevoelig) stijgen, nam sterk af en dit in elk gewest. In Brussel daarentegen meent men steeds meer dat er een stagnatie of een (sterke) daling van de lasten inzake tewerkstelling is, terwijl de Waalse ondernemingen nauwelijks hun mening van 2002 hebben herzien. Hoewel voor elk gewest een groter aantal ondernemingen menen dat de administratieve kosten inzake milieu (sterk) gestegen zijn, is die tendens vooral in Wallonië voelbaar; in Vlaanderen is die evolutie het minst sterk.

2. De kwaliteit van de administratieve verplichtingen

In 2004 zijn, net als in de vorige enquêtes, de ondernemingen meer tevreden over de kwaliteit van hun contacten met de bevoegde administraties dan over de kwaliteit van de regelgevingen, wat het domein van regelgeving ook is. Bekeken over de drie enquêtes, worden de beste scores verkregen voor dezelfde

beweringen. Na een kentering tussen 2000 en 2002, is er een algemene stijging van de percentages van de beste scores tussen 2002 en 2004.

Tabel 31 geeft een vergelijking van de percentages ondernemingen die (volledig) akkoord gaan met de verschillende stellingen die verschillende aspecten van de kwaliteit van de regelgeving behelzen, zowel voor de drie onderzochte domeinen als voor de drie uitgevoerde enquêtes.

De beweringen waar de ondernemingen het meest mee akkoord gaan, betreffen de bekendmaking van de reglementeringen (die ze op tijd ter kennisgeving krijgen en vóór de goedkeuring). Hun voornaamste kritiek betreft het gebrek aan flexibiliteit van de regelgeving.

TABEL 31 - De kwaliteit van de regelgeving volgens domein - als % van de ondernemingen dat (volledig) akkoord gaat met de stelling

	Tewerkstelling			Fiscaliteit			Milieu		
	2000	2002	2004	2000	2002	2004	2000	2002	2004
Meegedeeld voor goedkeuring,	43	49	49	47	41	54	53	39	54
Gemakkelijk te begrijpen,	26	23	25	18	25	26	32	25	23
Duidelijke doelstellingen,	30	33	33	34	37	36	50	38	37
Aangepast aan alle omstandigheden,	14	22	18	14	16	28	16	12	14
Tijdig meegedeeld voor naleving,	38	43	43	47	49	49	47	41	50
Goede onderlinge samenhang,	23	28	27	19	19	22	30	27	30
Adequate en duidelijke info.	23	26	30	24	33	32	29	35	28

Wat de domeinen van regelgeving betreft, lijken de doelstellingen van de milieuregelgevingen steeds minder duidelijk te worden voor de ondernemingen: terwijl in 2000 één op twee ondernemingen (volledig) akkoord ging met de bewering dat de doelstellingen duidelijk waren, deelt in 2004 slechts 37 % die mening, een percentage dat vergelijkbaar is met de percentages voor de andere bestudeerde domeinen. Bovendien lijken de milieuregelgevingen van de ene enquête op de andere steeds minder gemakkelijk te begrijpen.

Ook al blijven de scores zwak (tussen 18 % en 32 %), de wetgevingen inzake tewerkstelling en fiscaliteit lijken vaker vergezeld te gaan van adequate en duidelijke informatie en lijken ook gemakkelijker te begrijpen.

TABEL 32 - De kwaliteit van de contacten met de bevoegde administratie per regelgevingsdomein- als % van de ondernemingen dat (volledig) akkoord gaat met de stelling

	Tewerkstelling			Fiscaliteit			Milieu		
	2000	2002	2004	2000	2002	2004	2000	2002	2004
Duidelijk tot welke dienst men zich moet melden,	32	35	36	46	51	43	46	42	45
Vlot contact met de Administratie/dienst,	31	38	37	47	39	39	52	48	43

	Tewerkstelling			Fiscaliteit			Milieu		
Nauwkeurige antwoorden,	51	43	52	36	47	57	45	41	45
Duidelijk gemotiveerde beslissingen,	37	41	42	35	41	44	43	39	39
Antwoord binnen de voorgestelde termijn,	54	55	59	49	56	68	52	50	57
Dezelfde antwoorden ongeacht de contactpersoon,	33	36	28	29	31	33	39	31	38
De antwoorden voldoen aan de behoefte.	55	50	56	51	58	62	57	50	55

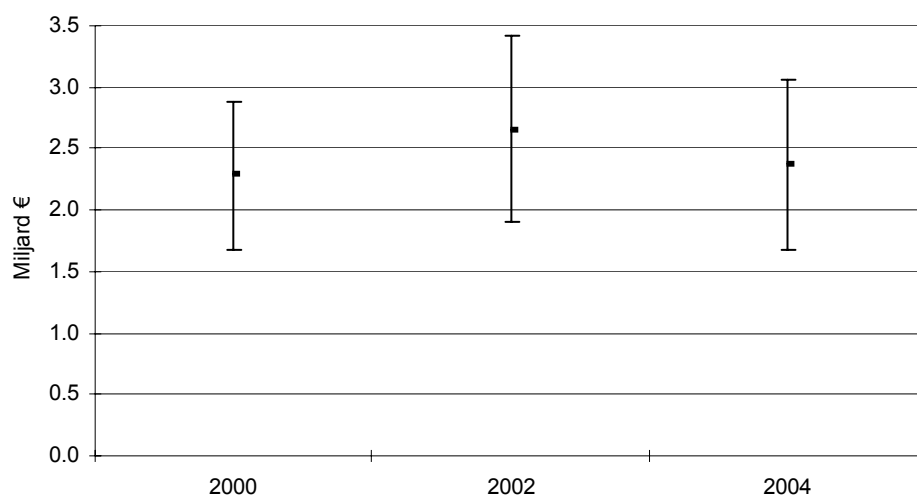
In 2004 zijn de globale scores voor de stellingen over de kwaliteit van de administratie (tabel 32) veel hoger dan de scores in de vorige enquêtes. Dat is in het bijzonder het geval voor de kwaliteit van de contacten met de fiscale administratie van wie de meerderheid van de ondernemingen menen dat ze de antwoorden verkrijgen in de voorziene termijn (68 % in 2004 tegenover 49 % in 2000), dat de informatie beantwoordt aan hun behoeften (62 % in 2004 tegenover 51 % in 2000) en dat ze een nauwkeurig antwoord krijgen (57 % in 2004 tegenover 26 % in 2000). Hoewel minder uitgesproken, kan dezelfde trend voor die drie beweringen ook waargenomen worden voor de contacten met de administratie voor tewerkstelling. Op het vlak van milieu is de verbetering van de scores minder duidelijk: in 2004 is er globaal gezien een verbetering ten opzichte van 2002, maar de scores zijn soms lager dan in 2000.

Over de volledige periode en voor de drie bestudeerde domeinen hebben de ondernemingen het meeste kritiek op de gelijkwaardigheid van de antwoorden naargelang van de persoon die ze contacteerden. Voor tewerkstelling en fiscaliteit slaat de kritiek ook op de moeilijkheid om de bevoegde dienst te identificeren en om ermee in contact te treden. Wat milieu betreft daarentegen, wijzen de ondernemingen de motivatie van de beslissingen van de administratie nog steeds aan als pijnpunt.

C. Vergelijking van de resultaten: de zelfstandigen

1. De kost van de administratieve verplichtingen

Figuur 20 toont de evolutie van de administratieve kosten voor zelfstandigen tussen 2000 en 2004. Na een sterke stijging met 16 % tussen 2000 en 2002, is er in 2004 terug een daling met 11 %, waardoor de lasten in 2004 het niveau van de lasten in 2000 benaderen. De kosten liggen in 2004 3% hoger dan in 2000.

FIGUUR 20 - Schatting van de totale kosten door administratieve lasten van de zelfstandigen, met bijhorend betrouwbaarheidsinterval (in miljard euro)

Een gelijkaardige evolutie is zichtbaar wanneer de totale kosten van de administratieve lasten voor de zelfstandigen uitgedrukt worden in percentage van het nominale bbp van het beschouwde jaar. Net als bij de ondernemingen is deze daling volledig te wijten aan een forse vermindering van de interne kosten, want ook hier stijgen de externe kosten nog tussen 2002 en 2004, zoals geïllustreerd in de volgende tabel.

TABEL 33 - Vergelijking van de totale kosten van de administratieve verplichtingen

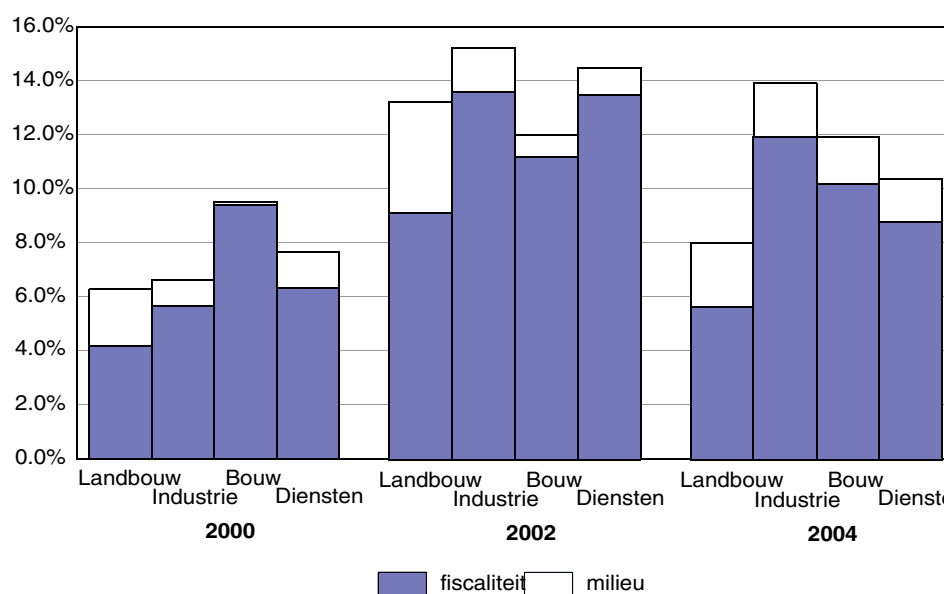
	2000	2002	2004
Totale kosten - in miljard euro	2,29	2,66	2,37
Totale kosten in % van het bbp	0,93 %	1,02 %	0,84 %
- Interne kosten - in miljard euro	1,46	1,82	1,39
- Externe kosten - in miljard euro	0,83	0,84	0,98

De totale kosten zijn de som van de kosten afkomstig van twee soorten regelgevingen, milieu en fiscaliteit. Hoewel de gemiddelde administratieve kosten per regelgeving in absolute waarden verkleint, blijft het aandeel per de regelgeving voor de totale kost van de administratieve lasten gelijk na 2002. In 2004 bedraagt het aandeel dat voortvloeit uit de milieuregelgeving 23 % van de totale kosten; voor de fiscale regelgeving is dat 77 %. Die percentages zijn identiek aan de percentages van twee jaar eerder. In absolute waarden echter zijn de gemiddelde administratieve milieukosten met 13 % gedaald in 2004 tegeover 2002, na met 92 % gestegen te zijn tussen 2000 en 2002. Ook de kosten door fiscaliteit kenden een daling met 13 % tussen 2002 en 2004 na stijging van 31 % tijdens de vorige enquête.

Terwijl tussen 2000 en 2002 nog een algemene stijging opgetekend kon worden van de gemiddelde kosten per activiteitssector, zien we in 2004 een daling voor alle sectoren, gaande van -21 % in de landbouw en de dienstensector, over -7 % in de bouwsector tot -4 % bij de industrie.

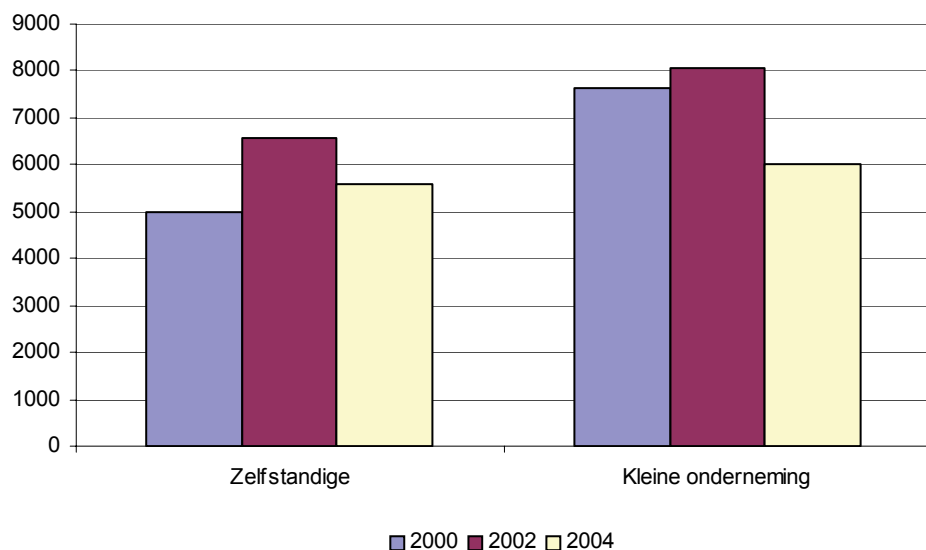
De gemiddelde administratieve kosten inzake fiscaliteit, uitgedrukt als percentage van de omzet, kenden de grootste daling in de industriële sector en in de dienstensector, terwijl ze in de bouwsector relatief stabiel bleven. Figuur 21 illustreert dat ondanks een algemene daling van de gemiddelde kosten tussen 2002 en 2004, uitgedrukt als percentage van de omzet, de niveaus in 2004 nog altijd hoger dan liggen die van 2000. De grafiek toont ook dat de kosten op het vlak van milieuregelgeving in de bouwsector de sterkste groei kennen. Terwijl in 2000 de kosten van de administratieve lasten inzake milieu amper merkbaar waren, vertegenwoordigen ze in 2004 bijna 2 % van omzet van de zelfstandigen uit de bouwsector. De landbouw is de enige sector die een daling kent van de kosten van de administratieve lasten inzake milieu, uitgedrukt als percentage van de omzet. In de overige sectoren wordt een stijging opgetekend.

FIGUUR 21 - Evolutie van de gemiddelde kosten per sector en per regelgeving - als % van de omzet

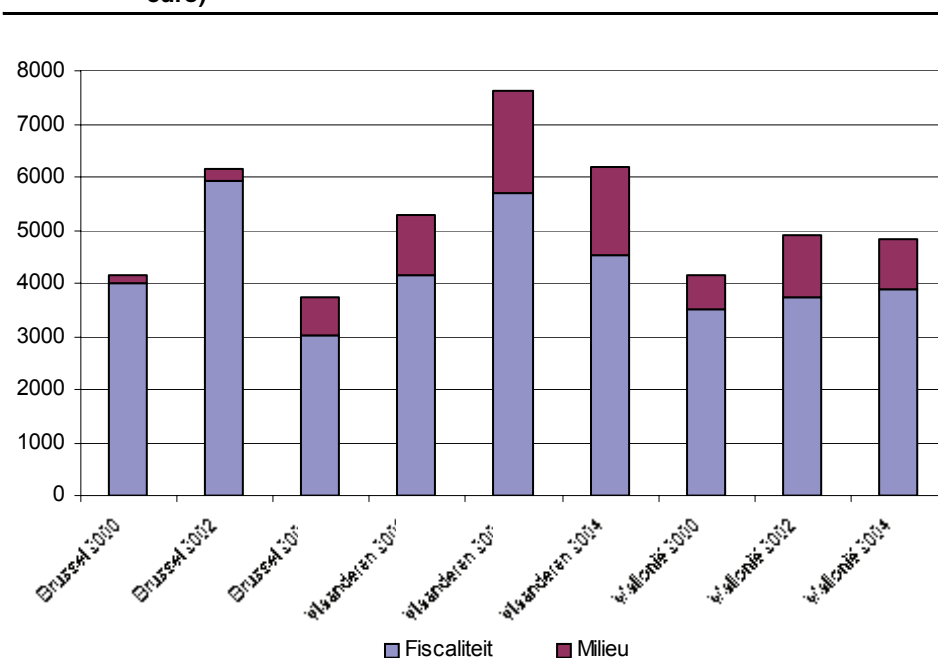

Figuur 22 toont de evolutie van de gemiddelde administratieve kosten bij de zelfstandigen en de gemiddelde administratieve kosten per werknemer bij kleine ondernemingen. Het verschil tussen deze kosten convergeert in de loop der jaren: gaande van bijna 35 % in 2000 naar 18 % in 2002 tot 7 % in 2004.

FIGUUR 22 - Vergelijking en evolutie van de gemiddelde kosten voor de zelfstandige en de gemiddelde kosten per werknemer bij kleine ondernemingen (in euro)

Op gewestelijk niveau is er een algemene dalende trend van de gemiddelde administratieve kosten (figuur 23). De zelfstandigen uit het Vlaams gewest hebben nog steeds de hoogste gemiddelde kosten, net als bij de voorgaande rondvragen. In tegenstelling tot Vlaanderen en Brussel liggen de gemiddelde administratieve kosten in Wallonië dicht bij die uit de vorige enquête. Bovendien is er een afname van het aandeel van de kosten ten gevolge van de milieuregelgeving. In Brussel springt de stijging van de milieukosten dan weer in het oog: het aandeel milieukosten in het geheel van administratieve lasten bedraagt in 2000 3 %, in 2002 4% en in 2004, tenslotte, 19 %.

FIGUUR 23 - Evolutie van de gemiddelde kosten per gewest en per regelgeving (in euro)

De mening van de zelfstandigen over de evolutie van de administratieve lasten over de voorbije twee jaar is dezelfde als bij de ondernemingen: een meerderheid meent dat de administratieve lasten (sterk) gestegen zijn in de loop van de voorbije twee jaar. Terwijl in de vorige enquêtes minder ondernemingen die mening waren toegedaan wat het fiscale luik betreft, handhaafden de zelfstandigen meer hun vroegere houding. In 2004 geeft immers 67 % van hen aan dat de fiscale administratieve lasten (sterk) stegen, tegenover 69 % in 2002 en 79 % in 2000. Hun beoordeling over de evolutie van de administratieve lasten inzake milieu volgt dezelfde trend, zonder evenwel even positief te blijven. In 2004 vond 80 % van de zelfstandigen dat die lasten in de loop van de voorbije twee jaar (sterk) gestegen waren, tegenover 85 % in 2002 en slechts 71 % in 2000. Op dezelfde wijze meent 19 % van de zelfstandigen dat die lasten stagneerden, tegenover 15 % in 2002 en 28 % in 2000.

Op gewestelijk niveau zijn er minder Brusselse ondernemingen die menen dat de fiscale lasten in 2004 (sterk) gestegen zijn. In de overige twee gewesten evolueren de meningen nauwelijks. Op het vlak van milieu duiken regionale verschillen op: terwijl minder Vlaamse ondernemingen een (sterke) stijging van de administratieve kosten ervaarden, meenden ten opzichte van 2002 meer ondernemingen uit de overige gewesten dat het niveau van de milieulasten opnieuw steeg.

2. De kwaliteit van de administratieve verplichtingen

Net als de bedrijven, zijn de zelfstandigen meer tevreden over de kwaliteit van de contacten met de administratie dan over de kwaliteit van de regelgeving, wat naar voren komt in alledrie de enquêtes. Zelfstandigen zijn in 2004 globaal meer of even tevreden dan in 2002 over de milieuregelgeving en zijn minder tevreden over de fiscale regelgeving, wat de omgekeerde evolutie geeft van tussen 2000 en 2002.

TABEL 34 - De kwaliteit van de regelgeving volgens domein - als % van de zelfstandigen dat (volledig) akkoord gaat met de stelling

	Fiscaliteit				Milieu	
	2000	2002	2004	2000	2002	2004
	39	41	40	51	39	48
Meegedeeld voor goedkeuring,	22	27	25	33	28	31
Gemakkelijk te begrijpen,	28	39	34	44	39	40
Duidelijke doelstellingen,	23	31	33	24	20	27
Aangepast aan alle omstandigheden,	57	49	45	54	42	40
Tijdig meegedeeld voor naleving,	29	33	34	32	27	34
Goede onderlinge samenhang,	34	36	35	40	33	33
Adequate en duidelijke info,	39	41	40	51	39	48

Bekeken over de drie enquêtes en voor de twee bestudeerde domeinen van regelgeving, blijken de zelfstandigen het meest tevreden te zijn over het feit dat ze op tijd op de hoogte gebracht worden van de regelgevingen zodat ze zich eraan kunnen aanpassen. Dat geldt niet in 2004 voor de milieuregelgeving, waar de hoogste score verkregen wordt voor de bewering 'ter kennis gegeven vóór de goedkeuring'. Er dient ook opgemerkt te worden dat de beste scores afnemen van de ene enquête op de andere. Zo is het percentage zelfstandigen dat (volledig) akkoord gaat met het feit dat de regelgeving op tijd ter kennis wordt gegeven, gedaald van 57 % in 2000 naar 45 % in 2004 voor fiscaliteit en van 54 % in 2000 naar 40 % in 2004 voor milieu. De bekendmaking van de regelgeving blijft dus de belangrijkste bron van tevredenheid voor de zelfstandigen, maar zij maakt zich minder en minder los van de overige beschouwde aspecten.

Inzake fiscaliteit hebben de zelfstandigen over de beschouwde periode het meest kritiek op de moeilijkheidsgraad van de regelgeving, op de voet gevolgd door het gebrek aan flexibiliteit. Op milieuvlak zijn de zelfstandigen ook vooral ontevreden over het gebrek aan flexibiliteit van de regelgeving. In 2004 komt de kritiek op moeilijkheid om de regelgeving te begrijpen op de tweede plaats. In 2000 en 2002 was het gebrek aan onderlinge samenhang in de regelgevingen de tweede grote bron van ergernis.

Wat betreft de contacten met de bevoegde administratie of de betrokken dienst, verschilt de mening van de zelfstandigen met het domein van regelgeving. Van de ene enquête op de andere, zijn de zelfstandigen algemeen minder tevreden over de contacten met de milieuadministratie, terwijl de tevredenheidsgraad stabiel blijft of groeit over de contacten met de fiscale administratie. De enige uitzondering hierop heeft betrekking op de adequaatheid van de verstrekte informatie, die voor de milieuadministratie veel toereikender is in 2004 dan in 2002. In 2004 hebben de zelfstandigen, net als in de vorige enquêtes trouwens, vooral kritiek op het gebrek aan motivatie van de administratieve milieugerelateerde beslissingen. De graad van ontevredenheid hierover groeit: in 2000 vond 40 % dit aspect nog toereikend, in 2004 deelt slechts 31 % die mening.

TABEL 35 - De kwaliteit van de contacten met de bevoegde administratie per regelgevingsdomein- als % van de zelfstandigen dat (volledig) akkoord gaat met de stelling

	Fiscaliteit			Milieu		
	2000	2002	2004	2000	2002	2004
Duidelijk tot welke dienst men zich moet melden,	46	47	47	44	42	39
Vlotte contacten met de administratie/dienst,	46	48	45	41	41	37
Nauwkeurige antwoorden,	46	51	52	47	40	37
Duidelijk gemotiveerde beslissingen,	39	43	48	40	35	31
Antwoord binnen de voorziene termijn,	52	58	64	49	55	54
Dezelfde antwoorden ongeacht de contactpersoon,	37	45	47	48	45	42
De antwoorden voldoen aan de behoefte.	53	57	56	51	42	50

Op fiscaal vlak is men vooral tevreden over het naleven van de voorziene antwoordtermijn. De percentages aan positieve antwoorden gaan duidelijk in stijgende lijn in de loop van de bestudeerde periode. De grootste bron van ontevredenheid daarentegen verandert van enquête tot enquête: in 2000 behaalde de bewering over de gelijkwaardigheid van de antwoorden van de ambtenaren het kleinste percentage; in 2002 gold dat voor de motivatie van de beslissingen. In 2004 is vlot contact opnemen met de bevoegde diensten de stelling die het zwakste percentage laat optekenen bij de positieve antwoorden.

D. Conclusie

De totale kosten van de administratieve lasten, uitgedrukt in miljard euro, daalden tussen 2002 en 2004, na een lichte stijging tussen 2000 en 2002. Dat geldt zowel voor de ondernemingen (-22 %) als in minder mate voor de zelfstandigen (-11 %). Deze daling van de totale kosten is enkel toe te schrijven aan lagere interne kosten, omdat de externe kosten gestegen zijn over de beschouwde periode, zowel voor de ondernemingen als voor de zelfstandigen.

In percentage van het bbp, daalde het relatieve gewicht van de administratieve lasten die wegen op de ondernemingen van 2,4 % in 2002 naar 1,7 % in 2004, terwijl het aandeel bij de zelfstandigen afnam van 1,0 % in 2002 naar 0,8 % in 2004. Toch noopt de grootte van de betrouwbaarheidsintervallen, hoe klein ook, tot voorzichtigheid bij het aantonen van het precieze verloop van de evolutie van de totale kosten van administratieve lasten.

Het overwicht aan administratieve lasten veroorzaakt door de arbeidsregelgeving, is tussen 2002 en 2004 sterk afgenomen, na een eerdere toename bij de ondernemingen tussen 2000 en 2002. Het relatieve aandeel van de administratieve lasten veroorzaakt door de fiscale en milieuregelgevingen is niet veranderd bij de zelfstandigen in de loop van de laatste twee enquêtes.

Uit een vergelijking van de resultaten van de laatste twee enquêtes, blijkt dat de kosten per werknemer sterk dalen voor de kleine ondernemingen, wat vooral toe te schrijven is aan de verlaging van de fiscale administratieve lasten. Een veel minder sterke daling wordt opgetekend bij de middelgrote ondernemingen, en de grote ondernemingen kennen zelfs een stijging van de gemiddelde kosten per

werknemer. De gemiddelde kosten voor de zelfstandigen kennen een dalende trend tijdens de geobserveerde periode en blijven lager dan de gemiddelde kosten per werknemer bij kleine ondernemingen. Het verschil tussen beide soorten kosten lijkt echter af te nemen met de loop der jaren.

Op gewestelijk niveau zijn de gemiddelde kosten per werknemer gedaald in de drie gewesten, maar het Vlaams Gewest laat proportioneel gezien de grootste daling optekenen. Enkel het Waals Gewest kent in 2004 gemiddelde kosten per werknemer die nog hoger liggen dan de gemiddelde kosten per werknemer in 2000. Dezelfde dalende trend wordt waargenomen voor de gemiddelde kosten bij de zelfstandigen. In 2004 laten de Vlaamse zelfstandigen, net zoals in de vorige enquêtes de hoogste gemiddelde kosten optekenen.

In elke enquête menen zowel de meeste zelfstandigen als de ondernemingen dat de administratieve lasten in de loop van de voorbije twee jaar gestegen zijn. Die mening is, ten opzichte van de administratieve lasten inzake milieu, echter minder uitgesproken voor de fiscale administratieve lasten e, in mindere mate, voor lasten inzake tewerkstelling. De milieulasten laten zelfs een hoger percentage optekenen dan wat de ondernemingen vroeger ervaarden.

In de drie enquêtes zijn de ondernemingen en de zelfstandigen veel meer tevreden over de kwaliteit van de contacten met de administratie dan over de kwaliteit van de regelgevingen. Volgens de ondernemingen boekt de fiscaliteit voortdurend verbeteringen zowel op het vlak van de kwaliteit van de regelgevingen als op het niveau van de kwaliteit van de contacten met de administratie. Over de volledige periode kan er bij de zelfstandigen geen duidelijke trend waargenomen worden in verband met de kwaliteit van de regelgevingen. Van de ene enquête op de andere is er echter een algemene dalende tevredenheid bij de zelfstandigen over hun contacten met de milieuadministratie. De graad van tevredenheid over de contacten met de fiscale administratie blijft stabiel of stijgt.

Algemeen besluit

Op vraag van de ministerraad en in samenwerking met de Dienst voor Administratieve Vereenvoudiging, heeft het Federaal Planbureau de kosten van de administratieve lasten die wegen op de ondernemingen en de zelfstandigen van België geschat voor het jaar 2004. Die schatting is gebaseerd op een enquête gericht aan een representatieve steekproef van de te bestuderen populatie. Die techniek is identiek aan degene gebruikt bij de vorige enquêtes waarin de administratieve lasten voor 2000 en 2002 werden geëvalueerd. Naast het kwantitatieve luik, bevat de enquête ook een belangrijk kwalitatief luik, waarmee de mening van de ondernemingen en de zelfstandigen over de problematiek van de administratieve lasten kan weergegeven worden.

De administratieve lasten die wegen op de ondernemingen in 2004 worden geraamd op 4,9 miljard euro of 1,7 % van het bbp. Voor de zelfstandigen worden zij geschat op 2,4 miljard euro of 0,8 % van het bbp. In vergelijking met de enquête van twee jaar geleden blijkt uit de resultaten voor 2004 dat de totale kosten van de administratieve lasten dalen, zowel voor de ondernemingen als voor de zelfstandigen, wat uitsluitend toe te schrijven is aan de verlaging van de interne kosten van die lasten. In procent van het bbp daalt het relatieve gewicht van de administratieve lasten die wegen op de ondernemingen en de zelfstandigen van 3,5 % in 2000 naar 3,4 % in 2002 en tot 2,6 % in 2004. Toch dient er aangestipt te worden dat het om een raming gaat die een grootteorde weergeeft en geen exact cijfer van het gewicht van de administratieve lasten, zoals de omvang van de betrouwbaarheidsintervallen van de resultaten illustreren.

Van de drie regelgevingsdomeinen die in de enquête gericht aan de ondernemingen bestudeerd worden, veroorzaakt de regelgeving inzake tewerkstelling het grootste deel van het totaal aan administratieve lasten. Dat overzicht is echter sterk gedaald tussen 2002 en 2004. Uit een vergelijking van de twee domeinen van regelgeving die door de enquête bestudeerd werden bij de zelfstandigen, blijkt de fiscale regelgeving het grootste aandeel te hebben in de kosten van de administratieve lasten, wat identiek is aan wat twee jaar geleden werd waargenomen. Zowel voor de zelfstandigen als de ondernemingen zorgt de milieuregelgeving voor het kleinste aandeel in de kosten van de administratieve lasten.

Voor de gemeenschappelijk bevroegde domeinen, vermelden ondernemingen en zelfstandigen dezelfde administratieve formaliteiten als het meest tijdrovend. Op fiscaal vlak beschouwt de meerderheid van de ondernemingen en de zelfstandigen de BTW als de meest tijdrovende bezigheid. De formaliteiten inzake personenbelasting, rechtspersonen- en vennootschapsbelasting komen op de tweede plaats. Inzake milieu nemen de formaliteiten die onder de gewestelijke

milieubevoegdheden vallen het meeste tijd in beslag, gevolgd door de formaliteiten die onder de lokale bevoegdheden vallen. Tot slot zijn bij de ondernemingen de formaliteiten rond lonen en bijdragen de verplichtingen die het meest tijd vragen voor de tewerkstellingsadministratie.

Zoals in de vorige enquêtes lijken kleine ondernemingen meer getroffen te worden door de administratieve lasten, ongeacht of het gewicht van de lasten gemeten wordt in percentage van de omzet of per tewerkgestelde. Maar met gemiddelde kosten per werknemer en per jaar die geschat worden op minder dan 6 000 euro, laten de kleine ondernemingen wel de grootste daling van het relatieve gewicht van de administratieve lasten optekenen. De gemiddelde kosten, die voor de zelfstandigen ook een dalende trend vertonen, blijven onder de gemiddelde kosten per werknemer bij kleine ondernemingen. Het verschil tussen beide soorten kosten convergeert echter in de loop der jaren.

Op regionaal niveau, lijken de Waalse ondernemingen en Vlaamse zelfstandigen de hoogste gemiddelde administratieve kosten te ervaren. De gemiddelde kosten per werknemer zijn gedaald in alledrie de gewesten, maar het Vlaams Gewest kent proportioneel gezien de grootste daling. Enkel het Waals Gewest vertoont in 2004 gemiddelde kosten per werknemer die hoger liggen dan de gemiddelde kosten per werknemer in 2000. Eenzelfde dalende trend wordt waargenomen bij de gemiddelde kosten voor de zelfstandigen.

In tegenstelling tot de cijfers, komt uit de drie enquêtes naar voren dat de zelfstandigen en de ondernemingen voor de overgrote meerderheid eensgezind van mening zijn dat de administratieve lasten op elk regelgevingsdomein (sterk) stijgen tijdens de voorgaande twee jaar. Terwijl in de loop van de vorige enquêtes, de ondernemingen die meenden dat dit van toepassing was op het fiscale luik, veel minder talrijk waren, behouden de zelfstandigen meer hun vroegere houding hierover.

Naast het kwantitatieve luik, bevat de enquête ook een belangrijk kwalitatief luik waarmee de mening van de ondernemingen en de zelfstandigen over de problematiek van de administratieve lasten en over het vereenvoudigingsproces kan weergegeven worden.

Een vaststelling die in de drie enquêtes zowel bij de ondernemingen als de zelfstandigen naar voor komt, is dat men in het algemeen meer tevreden is over de contacten met de administratie dan over de regelgeving op zich. Voor alle domeinen van regelgeving zijn de ondernemingen en de zelfstandigen relatief tevreden over de openbaarheid van de regelgeving. Ze hebben allebei het meest kritiek op het gebrek aan flexibiliteit van de regelgevingen waardoor ze zich niet aan alle omstandigheden kunnen aanpassen. Uitzondering hierop is de fiscaliteit voor de ondernemingen. De zelfstandigen onderstrepen ook de moeilijkheidsgraad van de fiscale reglementering. Voor de ondernemingen boekt de fiscaliteit constante verbeteringen zowel op het vlak van de kwaliteit van de regelgeving als op het vlak van de kwaliteit van de contacten met de bevoegde administratie. Over de volledige periode is er bij de zelfstandigen geen duidelijke trend waar te nemen in verband met de kwaliteit van de regelgeving. Maar van de ene enquête op de andere is er een algemene afnemende tevredenheid bij de zelfstandigen

over hun contacten met de milieuadministratie, terwijl de tevredenheidsgraad over de contacten met de fiscale administratie stabiel blijft of groeit.

De kennis van de vereenvoudigingsdossiers die ter beoordeling aan de ondernemingen en de zelfstandigen worden voorgelegd, hangt af van de grootte van de onderneming: kleine ondernemingen kennen de dossiers minder goed dan de grote ondernemingen en de zelfstandigen, vooral diegenen uit de landbouwsector, kennen de dossiers minder goed dan de ondernemingen. Het best gekende dossier bij de ondernemingen en de zelfstandigen -exclusief de landbouwsector- is het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en de KBO. Voor de ondernemingen is Dimona daarnaast het best gekende dossier, terwijl de landbouwers het meest vertrouwd zijn met Tax-on-web.

Dimona en het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en de KBO, vormen de meest gebruikte dossiers bij de ondernemingen, in het bijzonder bij de middelgrote en grote ondernemingen. De tevredenheidsgraad over beide vereenvoudigingen is over het algemeen hoog, ook al zijn de ondernemingen meer tevreden over de afschaffing van de visumplicht en papieren boekhouding en de vermindering van de publicatieverplichtingen en de vereenvoudiging van de oproep van een algemene aandeelhoudersvergadering. De elektronische toepassingen i.v.m. fiscaliteit worden door de ondernemingen vaak als minder goed geëvalueerd ten opzichte van de toepassingen inzake tewerkstelling. Dat blijkt uit een vergelijking van de zwakke tevredenheidsscore voor Tax-on-web met de hoge score voor Dimona.

Ook de zelfstandigen zijn zeer tevreden over het veralgemeend gebruik van het ondernemingsnummer en de KBO. De tevredenheidsgraad over de overige voorgestelde maatregelen is zeer specifiek per activiteitensector.

Wat de hervormingsprojecten betreft die ter evaluatie werden voorgelegd, steunen de ondernemingen en de zelfstandigen -exclusief de landbouwers- prioritair het project dat de statistieken vermindert en vereenvoudigt. De zelfstandigen uit de landbouwsector geven de voorkeur aan het afronden van het project ter vereenvoudiging van vergunningsverplichtingen.

Bijlage I: Definitie van de administratieve lasten volgens de regelgeving

Elke enquête is vergezeld van een toelichtingsnota waarin voor de ondernemingen en de zelfstandigen een duidelijke omschrijving wordt gegeven van de administratieve lasten. Deze bijlage omvat de definitie van de administratieve lasten voor elk beschouwd regelgevingsdomein, zoals ze bij de enquête gevoegd is.

Met de administratieve lasten in het kader van de fiscale regelgeving worden de administratieve verplichtingen bedoeld die betrekking hebben op de fiscale situatie van de onderneming, namelijk:

- * BTW (aangiften, listings ...),
- * Vennootschapsbelasting (aangiften, afschrijvingstabellen, aanvraag voor fiscale aftrek voor investeringen,...),
- * Personenbelasting voor de zelfstandigen (aangiften, bijlagen,...), voorafbetalingen,
- * Onroerende voorheffing, en roerende voorheffing op dividenden en obligatieleningen (aangiften, zegelrecht, licenties, vergunningen, patenten,...),
- * Belasting op kapitaalbreng,
- * Douanerechten en accijnzen,
- * Gemeente- en regionale belastingen (heffing op drijfkracht,...).

De administratieve kosten zijn de kosten verbonden aan de procedures en verplichtingen die van overheidswege wegen op de ondernemingen en die ze ofwel zelf vervullen ofwel uitbesteden aan externe diensten om de fiscale regelgeving na te leven. Ze omvatten zowel de tijd als de middelen die het personeel zelf of de externe experts nodig hebben om de regelgeving te begrijpen, de inlichtingen te verzamelen, te verwerken, voor te stellen of te bewaren en om de vereiste formulieren voor de administratie in te vullen. Het betalen van heffingen en belastingen op zich mag dus niet beschouwd worden als een administratieve kost die voortvloeit uit de toepassing van de fiscale regelgeving. De impact van alle fiscale regelgevingen die wegen op de ondernemingen moet worden onderzocht, ongeacht hun oorsprong (lokale, provinciale, gewestelijke, nationale of internationale instantie).

Onder milieuregelgeving wordt vallen de administratieve verplichtingen en formaliteiten (vergunningen, licenties, milieuverslagen, aangifte-, meldings-, etikettering- en rapporteringsverplichtingen) over:

- * Uitstoot/lozing, straling, ionisatie en geluidshinder,
- * Waterverbruik of -winning, water- en luchtvervuiling, kwaliteitsnormen voor lucht,
- * Het in handel brengen van gevaarlijke stoffen, het gebruik van meststoffen,
- * Afvalverwerking, bodemsanering,
- * Milieuproductnormen en kwaliteitsnormen, regelgevingen inzake producten en productieprocessen, milieukeuren,
- * milieuvergunningen en ruimtelijke ordening en stedenbouw, milieueffectenrapportage,
- * Milieuheffingen en belastingen op milieu.

De administratieve kosten inzake milieu komen van de procedures en formaliteiten die de onderneming ofwel zelf voor haar rekening neemt, ofwel uitbesteedt aan externe diensten om de milieuregelgeving te kunnen naleven. Ze omvatten de tijd en middelen die het personeel of de externe experts nodig hebben om de regelgeving te begrijpen, de informatie te verzamelen, te behandelen, voor te stellen of te bewaren en om de formulieren in te vullen die de administratie vereist.

De administratieve kosten , omvatten dus niet de belastingen en taksen die effectief betaald zijn, de uitgaven in kapitaal of de betalingen voor machines, uitrusting en overige productiefactoren, opgelopen bij de productie- of verkoopactiviteiten van de onderneming of zelfstandige opdat ze in orde zou zijn met de regelgeving. De impact van alle milieuregelgevingen die wegen op de onderneming, dient geëvalueerd te worden, wat hun herkomst ook is (lokaal, provinciaal, regionaal, nationaal of internationaal).

Onder arbeidsregelgeving verstaan wij de administratieve verplichtingen die op de volgende elementen betrekking hebben:

- * Aanwerving en het ontslag van loontrekkenden,
- * Sociale documenten, verplichtingen in verband met arbeidsvoorwaarden,
- * Aangiften inzake sociale bijdragen en sociale risico's gedekt door de sociale zekerheid,
- * Verplichte melding van statistische gegevens inzake tewerkstelling.

De administratieve lasten komen enkel overeen met de procedures en formaliteiten die de relaties met de overheden bepalen. De onderneming neemt die procedures en formaliteiten ofwel zelf voor haar rekening ofwel doet ze een beroep op een externe dienst om de regelgeving inzake tewerkstelling na te leven. Ze omvatten de tijd en de middelen die het personeel of de externe experts nodig hebben om de regelgeving te begrijpen, de informatie te verzamelen, te behandelen, voor te stellen of te bewaren en om de formulieren in te vullen die de administratie vereist. De effectieve betaling van de loonsvoorheffing en de sociale zekerheidsbijdragen mogen dus niet in aanmerking worden genomen. De impact van alle regelgevingen inzake tewerkstelling die op de onderneming wegen dient geëvalueerd te worden, wat hun herkomst ook is (lokaal, provinciaal, regionaal, nationaal of internationaal).

Bijlage II: Schattingsmethode

De totale kosten van de administratieve lasten zijn alle middelen, uitgedrukt in euro, die de ondernemingen en de zelfstandigen besteden opdat ze kunnen voldoen aan de administratieve vereisten inzake fiscaliteit, milieu en tewerkstelling (dit laatste enkel voor de ondernemingen). Concreet zijn die totale kosten de som van de interne en externe kosten voor de bestudeerde domeinen van regelgeving.

De interne kosten zijn de arbeidskosten van het aantal uren die binnen het bedrijf of door de zelfstandige besteedt worden aan het invullen van formulieren. De externe kosten omvatten de uitgaven gedurende één jaar aan externe diensten nodig om de regelgeving na te komen.

De berekening van de totale kost voor de totale populatie van ondernemingen en zelfstandigen gebeurt in verschillende stappen. Eerst worden de interne en de externe kosten per domein van regelgeving en per klasse opgeteld. Vervolgens worden de totale kosten per klasse voor de verschillende domeinen opgeteld (de som van drie domeinen bij de ondernemingen en de som van twee domeinen bij de zelfstandigen). Dit totaal aan kosten per klasse worden dan gebruikt voor de extrapolatie naar de totale populatie van ondernemingen en zelfstandigen. Hierbij wordt rekening gehouden met het aantal ondernemingen of zelfstandigen in elke klasse volgens de onderstaande tabellen.

In deze studie bestaan “de ondernemingen” uit alle ondernemingen en zelfstandigen vanaf dat ze één werknemer in dienst hebben. De stratificatie van de ondernemingen gebeurt hier volgens ondernemingsgrootte en sector.

TABEL 36 - Aantal ondernemingen in België in december 2004

Ondernemingstype	Klasse	Aantal ondernemingen
Verwerkende nijverheid, 1-9 werknemers	S ₁₁	14 437
Verwerkende nijverheid, 10-249 werknemers	S ₂₁	6 459
Verwerkende nijverheid, > 249 werknemers	S ₃₁	357
Diensten, 1-9 werknemers	S ₁₂	155 975
Diensten, 10-249 werknemers	S ₂₂	21 237
Diensten, > 249 werknemers	S ₃₂	543
Totaal		199 008

Bron: Nationaal Instituut voor Statistiek

De “zelfstandigen” omvatten enkel de zelfstandigen zonder personeel en diegene die zelfstandig zijn uit hoofdberoep. Deze populatie wordt onderverdeeld volgens de NACE-BEL code.

TABEL 37 - Aantal zelfstandigen volgens NACE-code¹ in België in december 200024

Type zelfstandige	Klasse	Aantal zelfstandigen
Landbouw & visserij- NACE groep A, B en C	S ₉₁	55 052
Industrie - NACE groep D, E	S ₉₂	18 772
Bouwnijverheid - NACE groep F	S ₉₃	44 542
Diensten - NACE groep G, H, I, J, K, M, N en O	S ₉₄	324 002
Totaal		442 368

Bron: Nationaal Instituut voor Statistiek

Het globaal antwoordpercentage op de enquêtes is 19,4 % voor de ondernemingen en 12,3 % voor de zelfstandigen. De resultaten van de enquête zijn statistisch significant zoals blijkt uit onderstaande tabel die deresultaten met hun 90 %-betrouwbaarheidsinterval weergeeft .

TABEL 38 - Schatting van de totale kost en het betrouwbaarheidsinterval per klasse- in euro

Klasse	Totale kosten	90%-Betrouwbaarheidsinterval
Ondernemingen		
Industrie - klein	328 928 088	180 339 690 - 477 516 487
Industrie - middelgroot	450 447 104	339 499 921 - 561 394 286
Industrie - groot	172 051 002	119 363 256 - 224 738 747
Diensten - klein	1 977 336 524	1 374 515 959 - 2 580 157 089
Diensten - middelgroot	1 659 682 916	1 119 636 004 - 2 199 729 828
Diensten - groot	317 602 999	206 206 853 - 428 999 144
Totaal	4 906 048 632	3 339 561 682 - 6 472 535 582
Zelfstandigen		
Landbouw	257 503 181	177 417 380 - 337 588 982
Industrie	132 740 294	87 353 313 - 178 127 274
Bouw	297 034 300	210 734 608 - 383 333 993
Diensten	1 682 021 445	1 208 495 718 - 2 155 547 172
Totaal	2 369 299 220	1 684 001 018 - 3 054 597 422

1. A= landbouw, jacht en bosbouw, B= visserij, C= winning van delfstoffen, D= industrie, E= productie en distributie van elektriciteit, gas en water, F= bouwnijverheid, G= groot- en kleinhandel, reparatie van auto's en huishoudelijke artikelen, H= hotels en restaurants, I= vervoer, opslag en communicatie, J= financiële instellingen, K= onroerende goederen, verhuur en diensten aan bedrijven, M= onderwijs, N= gezondheidszorg en maatschappelijke dienstverlening, O= gemeenschapsvoorzieningen, sociaal-culturele en persoonlijke diensten.

Bijlage III: Sensitiviteitsanalyse

De onderstaande tabellen geven de totale kosten van de administratieve lasten in 2004 indien het aantal ondernemingen en zelfstandigen ongewijzigd zou zijn eerst met de populatie in 2000, daarna met de populatie in 2002.

Over de beschouwde periode is het aantal ondernemingen blijven dalen, namelijk van 205 467 eenheden in 2000 tot 199 008 eenheden in 2004, wat een daling van 3 % betekent. De totale kosten van 2004 die werden geëxtrapoleerd naar de populaties van 2000 en 2002 zouden dus hoger moeten zijn dan die berekend met de populatie van 2004. Dit is het geval voor de raming met de populatie van 2002 (tabel 5), maar niet met de populatie uit 2000. Dit komt omdat hier een structureffect van de populatie in de berekening een belangrijke rol speelt. In 2000 kunnen er slechts 551 bedrijven als grote ondernemingen gerangschikt worden, alle sectoren meegerekend, terwijl het in 2004 gaat om 900 ondernemingen. Dit betekent een toename van 63 % grote ondernemingen. Voor grote ondernemingen zijn de gemiddelde kosten van de administratieve lasten echter heel wat hoger dan die van de kleine en middelgrote ondernemingen. In de vergelijking is het structureffect dus groter dan het effect van de evolutie van de globale populatie en zijn de totale kosten van de administratieve lasten in 2004 hoger dan in 2000, ondanks het feit dat het totaal aantal ondernemingen in 2004 kleiner is dan in 2000.

TABEL 39 - Sensitiviteitsanalyse: gemiddelde totale kosten in 2004 geëxtrapoleerd naar de populatie van 2000

Klasse	Totale kosten 2004	Gemiddelde totale kosten 2004 X Populatie 2000
Ondernemingen		
Industrie - klein	328 928 088	349 547 325
Industrie - middelgroot	450 447 104	462 093 592
Industrie - groot	172 051 002	172 532 937
Diensten - klein	1 977 336 524	2 013 682 245
Diensten - middelgroot	1 659 682 916	1 675 313 023
Diensten - groot	317 602 999	330 470 892
Totaal	4 906 048 632	5 003 640 013
Zelfstandigen		
Landbouw	257 503 181	266 025 502
Industrie	132 740 294	127 366 193
Bouw	297 034 300	285 257 493
Diensten	1 682 021 445	1 484 302 083
Totaal	2 369 299 220	2 162 951 270

De evolutie van het aantal zelfstandigen verloopt onregelmatiger dan die van de ondernemingen. In 2000 waren 459 744 zelfstandigen actief in België. Daarna is dit aantal gedaald tot 403 578 in 2002 (-12 %) waarna er in 2004 weer een stijging was tot 442 368 (+9,6 %). Als we de hele periode beschouwen, is het aantal actieve zelfstandigen in België met bijna 4 % gedaald. Enkel het aantal zelfstandigen in de landbouwsector kent een continue afname van 61 826 in 2000 tot 55 052 in 2004. In tegenstelling tot de ondernemingen heeft de structuur van de populatie hier geen dominerend effect op de resultaten van de ramingen. De totale kosten die werden berekend op basis van de populatie van 2000 zijn 4 % hoger dan die op basis van de populatie van 2004, terwijl de totale kosten op basis van de populatie van 2002 9 % lager liggen dan het resultaat dat gebaseerd is op de populatie van 2004.

TABEL 40 - Sensitiviteitsanalyse: gemiddelde totale kosten in 2004 geëxtrapoleerd naar de populatie van 2002

Klasse	Totale kosten 2004	Gemiddelde totale kosten 2004 X Populatie 2002
Ondernemingen		
Industrie - klein	328 928 088	349 547 325
Industrie - middelgroot	450 447 104	462 093 592
Industrie - groot	172 051 002	172 532 937
Diensten - klein	1 977 336 524	2 013 682 245
Diensten - middelgroot	1 659 682 916	1 675 313 023
Diensten - groot	317 602 999	330 470 892
Totaal	4 906 048 632	5 003 640 013
Zelfstandigen		
Landbouw	257 503 181	266 025 502
Industrie	132 740 294	127 366 193
Bouw	297 034 300	285 257 493
Diensten	1 682 021 445	1 484 302 083
Totaal	2 369 299 220	2 162 951 270

Bijlage IV: De vragenlijst gericht naar de ondernemingen over de administratieve lasten inzake fiscaliteit

Nationale enquête over de kosten bij de toepassing van de fiscale regelgeving

Via deze enquête willen we een evaluatie maken van de administratieve lasten die op de Belgische ondernemingen en de zelfstandigen wogen **gedurende het jaar 2004**.

De resultaten van deze enquête zullen gebruikt worden om het proces van administratieve vereenvoudiging in ons land te versnellen. Administratieve vereenvoudiging is immers een belangrijke prioriteit voor de federale en regionale regeringen van ons land. Daarom richten wij deze enquête rechtstreeks tot u, zodat u kan aangeven welk effect u al gemerkt heeft van doorgevoerde vereenvoudigingen, en waar uw voornaamste bekommernissen inzake vereenvoudiging liggen. Deze enquête geeft u dus de kans om het beleid inzake administratieve vereenvoudiging bij te sturen waar nodig.

Aangezien slechts een gering aantal ondernemingen gevraagd werd deel te nemen aan deze enquête, zijn uw antwoorden van zeer groot belang voor de geldigheid van de resultaten.

U heeft de **keuze** om te antwoorden:

- ofwel elektronisch via het volgende adres:
<http://www.enquetes.be/entfis/nl>
In dit geval moet u de gebruikersnaam en het paswoord ingeven dat u hieronder vindt:

<http://www.enquetes.be/entfis/nl>

Gebruikersnaam

Paswoord

- ofwel via de post met de hierbij gevoegde enveloppe (port betaald door bestemming).

Bedankt dat u de tijd neemt om deze vragenlijst te beantwoorden. In de meeste gevallen zal het invullen ervan op de elektronische manier ongeveer 20 minuten duren en via de enquête op papier ongeveer 30 minuten. De uiterste datum waarop de enquête ons moet bereiken is, **31 augustus 2005**. Uw antwoorden worden **strikt vertrouwelijk** behandeld en zullen **enkel gebruikt worden in het kader van deze enquête**.

Met dank voor uw medewerking.

«URL»

Gebruikersnaam

«LoginName»

Paswoord

«PassWord»

HOE DEZE ENQUETE INVULLEN?

Deze enquête gaat over de kosten die de toepassing van de **fiscale regelgeving** voor uw onderneming meebrengt.

1. Wat wordt bedoeld met de administratieve lasten in het kader van de fiscale regelgeving?

Met de administratieve lasten in het kader van fiscale regelgeving bedoelen wij de administratieve verplichtingen die betrekking hebben op de fiscale situatie van de onderneming, namelijk

- de BTW (aangifte, listings,...),
- de vennootschapsbelasting (aangifte, afschrijvingstabellen, aanvraag voor investeringsaftrek,...),
- de personenbelasting voor de zelfstandigen (aangifte, bijlagen,...), de voorafbetalingen,
- de onroerende voorheffing en de roerende voorheffing op dividenden en obligatieleningen (aangifte, zegelrecht, licenties, vergunningen, patenten,...),
- de belasting op kapitaalbreng,
- de douanerechten en de accijnzen,
- de gemeente- en regionale belastingen (belasting op drijfkracht, ...).

2. Welke administratieve kosten moeten in rekening gebracht worden?

De administratieve kosten zijn de kosten verbonden aan de procedures en formaliteiten waarmee uw onderneming zichzelf of een externe dienst belast om de fiscale regelgeving na te leven. Ze omvatten zowel de tijd als de middelen die het personeel of de externe experts nodig hebben om de regelgevingen te begrijpen, de inlichtingen te verzamelen, te verwerken, voor te stellen of te bewaren alsook voor het invullen van de formulieren die de administratie vereist.

De betaling van de belastingen mag dus niet gezien worden als een administratieve kost voor de toepassing van de fiscale wetgeving.

Wij vragen u de impact te evalueren die alle fiscale regelgevingen samen op uw onderneming hebben, ongeacht de oorsprong ervan (lokaal, provinciaal, regionaal, nationaal of internationaal).

3. Wie moet deze vragenlijst invullen?

Indien uw onderneming deel uitmaakt van een groep, een holding of meer dan één instelling in België omvat, beantwoord de vragen dan met het oog op de totaliteit van de groep, de holding of de instellingen. In het geval dat uw onderneming deel uitmaakt van een internationale groep of ook instellingen of fabrieken in andere landen bezit, antwoord dan alleen voor de administratieve lasten in België.

«URL»

Gebruikersnaam

«LoginName»

Paswoord

«PassWord»

DEEL A: IDENTIFICATIEFICHE VAN DE ONDERNEMING

De hierna gevraagde gegevens zijn vereist voor de correcte verwerking van uw antwoord.

A1. **Wat is de voornaamste activiteitssector van de onderneming?**

- Industrie (NACE-BEL afdeling15-37)
- Andere sector

A2. **Hoeveel personen zijn er in dienst in december van het jaar 2004?**

Totaal

A3. **Wat is de omzet, exclusief BTW, van het jongste werkjaar (jaar 2004)?**
(bedrag in euro opgeven)

Omzet

«URL»

Gebruikersnaam

«LoginName»

Paswoord

«PassWord»

DEEL B: ADMINISTRATIEVE LASTEN VERBONDEN AAN FISCALE REGELGEVINGEN VOOR HET JAAR 2004

- B1. **Hoeveel uren hebben het personeel en de directie van uw onderneming gemiddeld per maand nodig om te voldoen aan de administratie rond fiscale regelgeving?**
(Evalueer zo juist mogelijk het gemiddelde in uren per maand, rekening houdend met zeer drukke en zeer kalme maanden.)

Gemiddeld aantal uren per maand

- B2. **Wat is de maandelijkse kost van deze uren die het personeel en de directie wijden aan het nakomen van de regelgeving op gebied van fiscaliteit?**

Maandelijkse kost

- B3. **Hoeveel betaalt uw onderneming gemiddeld per maand aan externe diensten om de fiscale regelgeving na te komen?**
(Geef een zo nauwkeurig mogelijke raming van de gemiddelde maandelijkse uitgaven. Breng in uw raming alle uitgaven in voor het gebruik van diensten die geen deel uitmaken van de onderneming zoals die van boekhouders, advocaten of consultants, aankoop van informatieve publicaties rond het onderwerp, nodig om de regelgeving na te leven.)

Gemiddelde maandelijkse uitgaven

- B4. **Hoe groot is volgens u het aandeel (vereiste tijdsbesteding) voor het naleven en uitvoeren van de administratieve lasten m.b.t. fiscaliteit?**

	% van totaal
Provinciale en lokale belastingen (belastingen op bedrijfsoppervlakte, belastingen op drijfkracht, gemeentelijke belastingen, ...)	<input type="text"/> %
Regionale belastingen (onroerende voorheffing, milieuheffingen, afvalheffingen, heffingen op grondwaterwinning, ...)	<input type="text"/> %
Personen-, rechtspersonen- en vennootschapsbelastingen	<input type="text"/> %
BTW	<input type="text"/> %
Douane en Accijsrechten	<input type="text"/> %
Diverse andere belastingen (belasting op inverkeersstelling, eurovignet, zegelrechten, registratierechten, enz...)	<input type="text"/> %
Totaal	100%

«URL»

Gebruikersnaam «LoginName»

Paswoord «PassWord»

- C3. **Hoe belangrijk zijn de volgende vereenvoudigingsvoorstellen volgens u om de administratieve lasten voor uw onderneming verder te doen dalen?**
(slechts 1 vakje per regel aankruisen)

	Helemaal niet belangrijk	Weinig belangrijk	Eerder belangrijk	Zeer belangrijk	Geen mening
1. Vereenvoudigen vergunningsverplichtingen	☐	☐	☐	☐	☐
2. Verdere uitbouw van de unieke ondernemingsloketten naar alle administratieve formaliteiten	☐	☐	☐	☐	☐
3. Verminderen en vereenvoudigen van statistieken	☐	☐	☐	☐	☐
4. Verkorten van de archiveringstermijnen en meer mogelijkheden tot elektronische archivering	☐	☐	☐	☐	☐
5. Invoeren van de elektronische aangifte voor de vennootschapsbelasting	☐	☐	☐	☐	☐
6. Automatisering van de bekendmaking van overheidsopdrachten	☐	☐	☐	☐	☐
7. Invoering van vaste termijnen in de procedures	☐	☐	☐	☐	☐
8. Afschaffing van het automatisch opsturen van bewijsstukken	☐	☐	☐	☐	☐

- C4. **Als we de fiscale regelgevingen beschouwen, bent u het eens met de volgende uitspraken?** (slechts 1 vakje per regel aankruisen)

	Volkomen eens	Min of meer eens	Eerder niet oneens	Volkomen oneens	Geen mening
Ze worden u meegedeeld voordat ze worden goedgekeurd.	☐	☐	☐	☐	☐
Ze zijn gemakkelijk te begrijpen.	☐	☐	☐	☐	☐
Hun doelstellingen zijn duidelijk.	☐	☐	☐	☐	☐
Ze zijn voldoende aangepast aan alle omstandigheden.	☐	☐	☐	☐	☐
Ze worden u tijdig genoeg meegedeeld opdat ze kunnen nageleefd worden.	☐	☐	☐	☐	☐
Ze vertonen een goede onderlinge samenhang.	☐	☐	☐	☐	☐
Ze gaan gepaard met adequate en duidelijke informatie.	☐	☐	☐	☐	☐

- C5. **Wat uw contacten met de Administratie over de regelgevingen inzake fiscaliteit betreft, bent u het eens met volgende uitspraken?** (slechts 1 vakje per regel aankruisen)

	Volkomen eens	Min of meer eens	Eerder niet oneens	Volkomen oneens	Geen mening
Het is gemakkelijk te weten tot welke dienst men zich moet wenden.	☐	☐	☐	☐	☐
Het is gemakkelijk om in contact te treden met de bevoegde diensten.	☐	☐	☐	☐	☐
De Administratie geeft nauwkeurige antwoorden.	☐	☐	☐	☐	☐
De administratieve beslissingen zijn duidelijk gemotiveerd.	☐	☐	☐	☐	☐
De Administratie antwoordt binnen de vooropgestelde termijn.	☐	☐	☐	☐	☐
De antwoorden zijn steeds dezelfde, wie er ook gecontacteerd wordt.	☐	☐	☐	☐	☐
De verkregen antwoorden beantwoorden aan uw behoeften.	☐	☐	☐	☐	☐

«URL»

Gebruikersnaam

«LoginName»

Paswoord

«PassWord»

Basisinlichtingen (facultatief)
STRIKT VERTROUWELIJK

Gelieve de coördinaten van de persoon die de vragenlijst heeft ingevuld te vermelden.

Naam van de persoon:

Functie van de persoon:

Telefoonnummer:

Faxnummer:

E-mail adres:

Wenst u een exemplaar van het syntheseverslag dat van dit project gemaakt zal worden?

Ja

Nee

Tot hier de vragenlijst.

Dank u voor de medewerking!

Voor alle inlichtingen in verband met deze enquête, gelieve u te wenden tot:

Enquête over de administratieve lasten 2004

Federaal Planbureau

Kunstlaan 47-49

1000 Brussel

Marleen Keytsman

☎ 02-507.74.26

E-mail:enquetes@plan.be

